

MESTNA OBČINA LJUBLJANA

MESTNI SVET

Mestni trg 1, 1000 Ljubljana

☎ 306 10-10 , ☎ 306-12-14

Številka:032-159/2005-12

Datum: 30. 6. 2005

MAGNETOGRAMSKI ZAPIS 35. IZREDNE SEJE MESTNEGA SVETA MESTNE OBČINE LJUBLJANA,

ki je potekala 30. junija 2005, s pričetkom po končani 21. seji Mestnega sveta Mestne občine Ljubljana, v Veliki sejni dvorani, Mestna hiša, Mestni trg 1. Ljubljana

G. MILOŠ PAVLICA

...Sam, da zamenjamo papirje. Ja, nekateri so. No... Sejo Mestnega sveta, spoštovane svetnice in svetniki, gospe in gospodje. Spoštovani vsi navzoči. Lepo pozdravljeni. Predlagam, da začnemo 35. Izredno sejo Mestnega sveta Mestne občine Ljubljana.

Na seji je navzočih, navzočnost je prijavilo 33 svetnic in svetnikov s svojimi podpisi. Svojo odsotnost so opravičili svetniki dr. Drago Čepar, do 17.00 ure, gospa Cvetka Selšek, Franci Slak, Marjeta Vesel Valentinčič in gospod Janez Železnik.

Mestni svet Mestne občine Ljubljana je sklepčen in lahko prične z delom.

Prehajamo na dnevni red današnje seje.

Za 35. sejo je določen naslednji

DNEVNI RED:

- 1. Predlog Sklepa o podpori izgradnji polnega priključka Celovške ceste na Gorenjsko avtocesto v Šentvidu**
- 2. Predlog Odloka o tirni vzpenjači na Ljubljanski grad**
- 3. In Ocena – tretja točka – Ocena stanja in posledic v zvezi z nakupom in kasnejšo prodajo S.I.B. banke**

O dnevnem redu izredne seje mestni svet skladno s 57. členom Poslovnika Mestnega sveta Mestne občine Ljubljana ne razpravlja in ne glasuje.

Prehajamo na 1. točko dnevnega reda

AD 1.

PREDLOG SKLEPA O PODPORI IZGRADNJI POLNEGA PRIKLJUČKA CELOVŠKE CESTE NA GORENJSKOK AVTOCESTO V ŠENTVIDU

Gradivo za to točko in poročilo pristojnega odbora z amandmajem ste prejeli, upam. Z gradivom za 20. sejo mestnega sveta. S sklicem današnje seje pa ste prejeli še nov amandma predlagatelja, svetnika gospoda Mihe Jazbinška. Prosim predlagatelja, svetnika Mihe Jazbinška, da poda uvodno obrazložitev.

G. MIHA JAZBINŠEK

Lepo pozdravljeni. Zadnjič sem jaz že nekaj na to temo razlagal. Od takrat je tudi nekaj – nekaj novih okoliščin.

Prva okoliščina je ta, da se okrog tega amandmaja odbora k 1. točki sklepa, nismo poenotili, ne? Odbor, torej ne bo umaknil tega amandmaja. Ker je mel tud, rekel bi, proceduro tako dogovorjeno, da če se ena ožja skupina o tem uskladi, potem bo umaknil. Če se pa ožja skupina ne uskladi, pa ne bo umaknil.

Torej, ožja skupina se ni uskladila. Tako, da razlika med amandmajem odbora in med to prvo točko mojega teksta, seveda – ta razlika je nekaj okoli time-inga, kateri lokacijski načrt je prej. Pri čemer je seveda amandma odbora nelogičen, ne? Ker pravi, naj se čim prej pristopi k – k pripravi lokacijskega načrta. Tistega, ki pa je že v postopku priprave. In drugič, ta amandma odbora vsebuje tudi obliko izgradnje tega priključka, z dvema ločenima rampama. Mi bomo ta lokacijski načrt, kot mestni svet dobil sem. In se o taki finesi odloča v bistvu v okviru lokacijskega načrta. Ne pa da bi se o taki finesi odločal zdele na mestnem svetu. Tisto, kar se mi tu odločamo je to – polni priključek – da. Ali polni priključek – ne. In še to, seveda, kot priporočilo izdelovalcem lokacijskega načrta. Tako se mi zdi, da bi bil to nek prejudic.

No, k ostalem – točka 1. in točka 2. – nista v koliziji, razen teh dveh reči, z amandmajem odbora, za katerega jaz predlagam, da se ga ne sprejme. Pač pa je seveda v vsem tem času prišlo v moje roke tudi neko pismo županje. DARS-u in pa ministru – ministru Podobniku. In to pismo moram reč, da smatram, da tajna diplomacija okrog, rekel bi, tako eminentnih političnih tem – pa ne more bit delana. Še posebej, če tej tajni diplomaciji se opredeljuje županja okrog samega priključka v Stanežičah.

Vi morate razumet eno zlo – enostaven problem, ki se glasi – ogromen prometni vdor z Gorenjske. Tisti, ki je načrtovan na povodje, tisti, ki je načrtovan na Brod, tisti, ki je načrtovan tudi na ta priključek v Šentvidu, skratka, ves ta ogromen promet, bo v ljubljanskem prostoru najmanj, kar je treba enakopravno razdelit med vdorom preko Šentvida in Dravelj – v – v mesto. Ali pa, rekel bi, tangento iz Stanežič na Brod in na Nemško cesto in tako naprej. S čemer se ta poteza, Nemška cesta pojavi, kot razbremenilnica tudi te obvoznice.

Mogoče bo pa seveda kakšna presoja povedala, da je dominantna smer pravzaprav Stanežiče – Nemška cesta. Nikakor pa ne more bit izhodišče ta, da se skozi Stanežiče gre direktno na Šentvid. In, da je podrejen odcep proti Brodu. In tudi, če je kot podrejen projektiran, ne sme požret toliko prostora v Stanežičah, kot ga ta cestna rešitev v Stanežičah požira. Na račun stanovanjske gradnje in na račun tega, da bi to, kar je natečaj prinesel v Stanežiče, zdaj dol – ravno razgrnitev je dol, tamle dol v atriju, ne? Ne? Da, v resnici se da tam dobit še nekaj prostora za potrebe stanovanjske gradnje.

Vendar županja je pa naredila ta predsednik in se odločila samo za najbolj sporno obliko križišča. Vmes je pa nekaj cvetk v tem pismu, ki se glasijo tako:

Zato obe občini, mišljeno je Medvode, ne moreta pristati na politiziranje problema (kot se je to dogajalo v zadnjem času), ne? Saj je neresenje problema pomeni zastoj v razvoju za celotno regijo zahodno od Ljubljane.

In potem na koncu še piše, ne? MOL bo moral organizirat javne razprave in primerno javno in politično vzdušje, za potrditev lokacijskih načrtov, pri čemer seveda gospa županja ponuja tako diplomacijo med mestnim svetom oziroma med MOL-om in med DARS-om, samo, rekel

bi s koordinacijskimi sestanki, kjer si – iz pisma berem – predstavlja, da je to – so naši urbanisti, ne? In pa, da je to sama.

Namreč, politizacija se je že zgodila. Ne? Četrtna skupnost, četrtna skupnost v Šentvidu ima sklepe. Gospod Istenič, ne? Ki je tam predsednik, ne? Je sprejel najprej verigo sklepov, o katerih piše. V bistvu, kjer je inaugurirana obsavska varianta. Pozneje je četrtna skupnost v Šentvidu spremenila in je rekla – obsavska varianta, ampak priključek pa ja. Poln. Taka je zdaj suma, rekel bi stališč četrtna skupnosti. Dvignile so se druge četrtna skupnosti. In, seveda v prostoru sta se dvignile dve civilni iniciativi. Ki se v tem severovzhodnem območju Ljubljane bojujeta. Ne? Ena je takšna, da se koncentrira na vprašanje polnega priključka. Druga iniciativa je pa tista, ki se koncentrira na vprašanje obsavske ceste. Meni je žal, da ti dve iniciativi ne znata odpraviti problema skupaj na ta način, ne? Da se ugotovi, da polni priključek ne bi onemogočal dobrih rešitev v Stanežičah. Ne? In ti dve iniciativi bi se lažje dobili skupaj, kakor s tem, kar predlaga županja. Ona pa predlaga, seveda, direktno v Stanežičah. Ki drugač brez tega šentviškega priključka se ne more izid. Jaz razumem tudi obsavsko iniciativo, zakaj je proti tem, da bi se dost hitr gradil tudi priključek v Šentvidu. Zato, ker ve, da je od zadaj manipulacija DARS-a. Ne? Da bi pozabil pol povezavo Stanežiče – Nemška cesta. Ne? Jaz moram reč, da sem opazil na državnem nivoju tudi odklonilno stališče, da bi mi svojo lastno občinsko cesto s kategorizacijo, to se prav Nemško cesto nosil, kot glavno mesto ceste, ne? Ki bi lahko pravzaprav nekatere stvari med vzhodom in zahodom na severu povezovala.

Jaz, seveda moram povedat, da tajna diplomacija županje, ne? Je rodila drugo tajno diplomacijo. Ne? Dr. Boris Gabršček, kot član Odbora MOL za urejanje prostora in urbanizem in član Strokovnega sveta SDS, v bistvu, tudi piše ministru Janezu Podobniku, ne? Tako, da na nek nači bi se reklo, ne? Županja na eni strani. Na drugi strani nekateri člani naših odborov. Vsi vidijo seveda, kako bi rekel – razrešitev stvari tako, da bojo, al sugeriral, ali pa pritiskal na gospoda Janeza Podobnika. Ampak, to ne v okviru recmo enih sprejetih sklepov na mestnem svetu, ampak v okviru, rekel bi nekih drugih poti, ne?

Tako, da seveda jaz apeliram, da vendarle te sklepe, ki jih jaz predlagam, da se jih sprejme. Zakaj? Ker, prej ali slej, oprostite, bo pa ta mestni svet že moral imet stališče okrog tega, ali je polni priključek v Šentvidu ta prav, ali ni, ne? Prej ali slej bo moral mestni svet povedat, kakšen je ta prav križišče v Stanežičah. In sicer delan zaradi prejudicov. Tuki jaz cenim tudi pobudo obsavske iniciative, v tem smislu, da pove. Da so naše urbanistične službe tiste, ki so krive, da v Stanežičah ne pridemo do dobrih rešitev. Najprej so pri lokacijskem načrtu sever – jug, skozi tunel, ne? Naše službe zanemarile vprašanje polnega priključka v Šentvidu. In si zmisli, ne? Da bodo z nadomestilo – ta priključek, za nadomestilo, enkrat v bodočnosti in tako naprej – s povezavo Stanežiče – Nemška cesta, ne? Seveda, ko gre za res, to cestarji ugotovijo, da ne morejo blefirat sami sebe in – in drugih. Ne? In se je vprašanje polnega priključka odprlo in naša služba seveda tudi predlaga, skupaj z županjo, očitno, al pa županja skupaj s to službo – predlaga najslabšo možno varianto v Stanežičah. In so porabili tudi za razpis natečaja. In nekateri se seveda na ta natečaj niso javili, z argumentacijo, da ob takem šarjenju s prostorom – v – v Stanežičah, ne? Da se enostavno ne udeležujejo tazga natečaja, ki ima take slabe pogoje.

Zato sem jaz dodal nekaj, kar je pa v tem trenutku stvaren problem, ne? Ker, če pa zdele županja zafiksira rešitev v Stanežičah, ne? Potem, seveda bomo čez en let, al pa en let pa pol...

.....konec 1. strani I. kasete.....

...al pa čez dve let dobil sem lokacijski načrt, pri katerem se bomo spet seveda začel spraševati, zakaj je treba najprej injicirati slab material s tajno diplomacijo, ne? Da bi potem, ne? Mi dobil tuki na mizo nekaj, s čemer se ne bomo strinjali. Ali, kakor pravi županja – da bomo dobili na mizo nekaj. In bo tukaj nastalo politično vzdušje za potrditev teh lokacijskih načrtov. Seveda v tem političnem vzdušju, bom jaz povedal županji, da je prejudicirala del – zlorabo javnih sredstev za dve let, ne? Ker jih porablja v slabe namene. Torej, zato predlagam zraven k tej prvi in drugi točki – točko – Mestni svet MOL ne podpira pisma županji MOL, z dne 12.04.2005 ministru Janezu Podobniku v zadevi – Problematika usklajenega načrtovanja in gradnje cest na severozahodu Mestne občine Ljubljane v tistem delu, kjer se odreka pravic civilnim iniciativam na politiziranje problema, kot se je to dogajalo v zadnjem času. Sicer eminentnega političnega vprašanja za mesto. In v tistem delu, kjer se v naprej prejudicira krožni priključek rekonstruirane štiri-pasovnice v Stanežičah. Saj je v tej rešitvi potencial povezave na Brod in dalje na Nemško cesto, preveč podrejen.

No in potem 4. točka - ker je v zraku nekaj tudi želja, se mi zdi tudi ministrstva, pa DARS-a in tako naprej, da se dobi neko koordinacijsko telo, za problem severovzhoda, predlagam mal drugač, kot mate zdele v rokah – ampak, se že se že kopira tale tekst.

Točka 4. – Tročlansko skupino svetnikov, svetnikov, ne? MS MOL, za koordinacijo mestnih državnih interesov pri usklajenem načrtovanju gradnje cest na severozahodu Mestne občine Ljubljana imenuje županja MOL v štirinajstih dneh.

No in potem sledi stavek, ki ga mate napisanega. Člani skupine pri tem obvezno sodelujejo z županjo MOL in Mestno upravo MOL ter obratno. Jaz upam, da bo županja tri kvalificirane svetnike znala izluščiti iz naše srede. Moram pa reči, da v dosedanjih razpravah so bili nekateri svetniki kvalificirani sam iz tega naslova. Ali je preveč opozicije, ali pa premal pozicije. V tej skupini treh, zato sem jaz seveda imena umaknil. Pa upam, da bo pol gospa županja najdlja v vseh mogočih opcijah, ne? Ta prave svetnike, ne? Kar pomen, da bojo nekvalificirani svetniki mogoče ene opcije predlagali. Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Predsednika Odbora za urbanizem ni. Kolega Sodrznik, ali boste vi podal poročilo Odbora za urbanizem in urejanje prostora? Izvolite, kolega Sodrznik.

G. MAG. JANEZ SODRŽNIK

Spoštovane kolegice in kolegi. Odbor za urbanizem se je sestel na dveh izrednih sejah, v zvezi s to problematiko. Na prvi smo bili malo uspešni, ker je, ker se je končala zlo kmal zaradi obstrukcije. Enega izmed članom. In zahvaljujoč benevolenci ostalih članov odbora lahko rečem, da smo pač danes se uspeli sestati ponovno. In tudi obravnavat to problematiko. Sprejet stališča in sklepe, ki so – do katerih smo se bili dolžni opredeliti.

Da osvežim mal spomin. Mi zadnjič nismo odločali o tej točki iz razloga, ker ni bilo jasno, ali sta se predlagatelj in pa civilna iniciativa, katere predloge, torej amandmaje je Odbor za urbanizem nekako, bom rekel, posvojil. Uskladila ali ne. In je bila v bistvu seja naša namenjena na koncu samo temu, da ugotovimo, ali je do uskladitve prišlo, ali ne. Nismo imeli dodatne vsebinske razprave. In kljub določenim naporom, ki so bili vloženi s strani in pripravljavca in tudi na drugi strani - torej predstavnikov civilne iniciative, smo na koncu ugotovili, da do te uskladitve ni prišlo. Namreč, razlika, ki je bistvena je samo v eni točki. Ali pa rečmo samo v enem stavku 1. točke tega sklepa, ki ga predlagatelj je pripravil. In sicer gre za ta zadnji del stavka. Ki pa je seveda bistvenega – bom osvetlil malenkost bolj potem v razpravi. Namreč, glasi se takole – in pripraviti lokacijski načrt za polni priključek na Celovški cesti, v smeri Primorske, s samostojnima tunelskima cevema. Zaradi tega je pač

civilna iniciativa vztrajala, da amandma ni usklajen. In s tem Odbor za urbanizem pravzaprav ni imel druge možnosti, kot da ugotovi, da amandmaja ne umika. To je bil prvi sklep.

Drugi, logična posledica tega je, da po tem amandmaju, ki je vložen, kot celota – v vseh štirih točkah, ot en amandma, pač tega amandmaja nismo mogli podpret. Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Statutarno pravna komisija ni imela pripomb in odpiram razpravo. Kdo želi razpravljati? Izvolite, kolega Jemec.

G. JANEZ JEMEC

Hvala lepa za besedo. Jaz bi poskušal utemeljit amandma oziroma v razpravi prikazat razlike oziroma opozoriti na razlike, ki so tu nastale. Seveda, ves čas pa sumim – sumim, da smo slabo pripravljeni, slabo opremljeni za razpravo. Ker nimamo slike o prostoru, o katerem govorimo. O prostoru je težko na pamet govoriti. Jaz priznam, še meni, k sem cel življenje s kartami delal. Kako šele nekaterim, ki zelo redko. Vendar bom, se bom potrudil, pa bom probal osvežit še problem oziroma še skicirat – problem, v čem je – gre za – gre za priključek gorenjske regionalne ceste na avtocesto v Šentvidu, ki se v – v zamislih pojavlja v dveh različicah. Enkrat bi naredil priključek v – na Brodu, enkrat pa v Šentvidu. No, iz teh – teh dveh različicah tud nastajajo velike, nastajata nasprotja, ki so bila že iz priloženih – iz predhodnih razlaganj očitna. In, tu ne bi več nadaljeval, lahko si predstavljate, da je to ta črka L. To se pravi, Gorenjska, stara gorenjska cesta od, če rečem, začneva od Jeperce proti Medvod, Medna, Stanežič. In tu alternativno, ali na Brod, ali pa Šentvid, ne? Ne bom več o teh geografskih, topografskih podatkih govoril. Poskušal bom se lotit razprave z malo širšega, ali pa iz zunanjega okvira.

Zakaj tu sploh gre? Poglejte, priključitev ene regionalne vpadnice na avtocesto je prostorsko, po mojem eden najbolj, najbolj radikalno usodnih, usodnih primerov. Saj se ta – taka rešitev, tako načrtovanje, rešitve dela za izjemno dolgo obdobje. In diktira vsa ostala dogajanja v prostoru, kjer ustvari nek raster, če zanemarimo osnovno funkcijo poteka samega prometa, ki naj bi tekel optimalno. No, te zadeve, še posebej tako občutljive, kot se tu pojavljajo, na – v soseščini dveh lokalnih skupnosti oziroma celo treh, če vzamemo še poleg Ljubljane in Medvod še Vodice, ki so tudi deloma vključene v ta prostorski problem. Tako stari Zakon o urejanju naselij, ki je ta, to – tematiko urejeval. Novi Zakon o urejanju prostora – v – na reševanju te zadeve predvidevata tak način, da morajo lokalne skupnosti, ki imajo skupen problem, kot vidimo ali pa kot razumemo, pa ni težko razumeti. Prometne povezave so izraziti skupen problem. Morajo reševati te skupnosti skupaj. Ker pa gre tu, poleg te soseščine še za državno cesto, je tu – ne samo prizadeta, ampak bi rekel – hierarhično še bolj pričakovana, vplivna, sama država.

Pristop, ki je bil tukaj opravljen, je bil – ni bil tak, kot je, ni bil tak, kot ga omogoča ta zakonska opredelitev oziroma določitev, kako se naj lokalne skupnosti lotijo. Namreč, iz vseh dosedanjih informacij, dogajanj, razprav, kar smo že slišal, pa tega, je vedno bolj očitno, da lokalne skupnosti niso naredile dovolj – bolje rečeno, naredile so mnogo premalo. Niti se očitno niso zavedle resnosti tega problema. Čeprav je – recimo zadnjih deset let že prav ogrožal – ogrožal ta gospodarski razvoj. Kar je zdaj v nekem materialu – mislim, da je gospe županji celo navedeno. Ampak, saj to je ja logično. Neustrezne ceste povezave to povzročajo vedno. Za vsako občino. No, z ene strani lokalne skupnosti se niso pojavile s svojo možnostjo oziroma s pristojnostjo, ki so jo imele. Z druge strani pa je, država pa je nastopila, ampak spet, ker je sama, je nastopila samo v okviru, ali pa za rešitev interesa svojih problemov. Ker gre tu za priključek na avtocesto, je država predvsem reševala problem tranzita, ki se ne tiče – za

lokalne skupnosti, tako Mesto, kot Medvode, pa ta tranzit, razen te fizične ovire, ki je pred izgradnjo predora pod Šentviškim hribom, na odseku Celovške ceste – tranziten promet samo v tem trenutku, v tem slučaju predstavlja problem. Ko bo pa enkrat zgrajen predor, pa tega problema več ne bo. Kljub temu pa je izjemen, izjemen problem pa migracija, dnevna migracija, ki jo pa država ob tej abstinenci lokalnih skupnosti sploh ni upoštevala. In se je odločila za svojo varianto, ki jo pa – ki je pa s forsiranjem, nastopanjem, pa bom rekel celo izsiljevanjem – pripeljala skoraj že do realizacije. Čisto na zadnje smo priča izdanega, delnega dovoljenja za trostezni tunel z juga. Za gradnjo trosteznega tunela z juga. Skozi šentviški hrib, ki komplicira še druge rešitve priključka na to avtocesto. Ki pa ne gredo v interesu oziroma v smer reševanja lokalnih problemov prometa, ki izhajajo predvsem iz migracijskih tokov ob dnevnih konicah. Zato postaja ta - ta način za Ljubljano za mesto Ljubljana predvsem problematičen, da ne rečem nevaren.

Namreč, Ljubljana ima neke obljube in dogovore o izgradnji povezave Stanežiče – Brod in povezovalne ceste oziroma priključne ceste iz Gorenjske na – na avtocesto, vendar – vendar ta zadeva sama ni, nima take vsebine, da bi zdržala konkurenco, konkurenco izgradnje, izgrajenega polnega priključka, ki je – ki je očiten iz strategije, ki jo je država, DARS, v tem primeru ubrala. In – in bo – pristanek na to – prav ta pristanek na to prihajajočo, ali pa približujočo končno odločitev, ki jo – kot sem že prej omenil, zaznamovana že z delnim gradbenim dovoljenjem, na koncu, postal razlog, da Mesto ne bo v tem, v tej, v tem prostorskem posegu imelo prav nikakega deleža rešitve svojih glavnih problemov, to je – to je – pretoka oziroma distribucije prometa na severni del mesta, kamor je v konicah večinsko ta promet iz regije orientiran.

Ta – ta - še enkrat bom poudaril, ta državna – ta državna poteza, se usmerja, usmerja rešitve problema v smeri juga. Problemi Mesta so pa v smeri severa. Opravičuje, DARS opravičuje svoje poteze z dokaj, dokaj dvomljivimi argumenti. Če moram celo reč, da na predstavitvi, na predstavitvi tega, zamisli o izgradnji tega priključka v predoru, v Šentvidu, niti ni bil pripravljen pojasnit zakaj ta odločitev, zakaj ne priključek na Brodu, ki je bla svojih deset let tako rekoč v zraku, v javnosti, po mnenjih prisotna. Ampak, da so se v zadnjem trenutku in skoraj na – skoraj na skrivaj odločili za to rešitev. No, v zadregi je vendarle pojasnjeval, da so nastopili novi momenti, ne? Da je, da so v teku – teku oziroma, da mesto predvideva nove – nove poselitve, Stanežiče z deset tisoč prebivalci. Da so to Brod in še neka naselja. In, da to zahteva dodatno še – še pojačitev teh, teh direktnih, tega polnega priključka. Oziroma teh direktnih vstopov v tunel. Potem, potem, kot, kot drugi razlog je navajal, da je to, ta poteza oziroma ta odločitev za polni priključek v tem trenutku nujna zaradi tega, ker kasnejša, kasnejša izgradnja priključka v taki obliki – to je v obliki teh kavern, ne bo več možna, ker tunel je celovita gradnja. Enovita gradnja in se mora – se mora samo na enkrat graditi. Obe tedve trditvi sta se pokazali neutemeljeni oziroma bom rekel – nastavljeni, celo zavajajoči. Saj tista trditev, da se v Stanežičih koncipira naenkrat večja kapaciteta, sploh ne drži, saj vemo tisti, ki mejhn urbanizem spremljamo, da so bile v Stanežičih predvidene trikrat večje kapacitete nekoč, kot so pa zdaj. To se pravi, to ne more biti noben razlog za neko državno odločitev, da bodo tu neke nove priključitvene kapacitete realizirala. Druga, drugi argument, ki je pa še utemeljeval tako gradnjo, kot je zdaj. To se pravi sočasno izgradnjo priključka v tem trenutku – ker to je zelo pomembno – v tem trenutku, ko sicer ni dokazljivo...

G. MILOŠ PAVLICA

Ali lahko malo spoštovanja do govornika...

G. JANEZ JEMEC

... oziroma je po drugi strani – po drugi strani evidentno, da ta priključek nima – nima polnjenja. Če, ne vem – mogoče je kdo prebral, jaz sem enkrat v pismih bralcev, gospod Jazbinšek se je tudi na to odzval – napisal neke procenete. Veste, na – na ta jug, gre z Gorenjske, iz cele Gorenjske, to se pravi tudi iz avtoceste – samo 12% prometa. Ta – ta polni priključek v Šentvidu pa niti ne bi zajemal tega, ampak bi bil samo promet od Medvod oziroma od kasnejše, če bi bila realizirana povezava s takim, če bojo samo Gunclje, Vižmarje, ta lokalni promet, bi spuščal, not, ne? Ampak, zato izsiljevat tako rešitev, ki pa po drugi strani ma še kopico, pa ne bom vseh navajal tukaj – problemov, verjetno ste jih slišali. Varnostne, prometno tehnološke, ekonomske, ki močno pritiskajo na celo, na celo, na cel projekt – so argumenti, ki govorijo proti taki odločitvi. A ne?

No, da se vrnem k tisti zadevi, je ta dva argumenta. Stanežiče je – prvo sem že rekel. Drugi argument – da je potrebna ta akcija, ta izdelava tega priključka v tem trenutku, zaradi gradbeno tehnoloških zahtev, pa sploh ne zdrži. Saj je to vezano samo na te vrste izbire priključka. In zato, zato, če ste – če se poskušate potruditi, ste mogoče opazili, ne? Gospod Jazbinšek je povedal, da je – da je celo Četrtna skupnost Šentvid prekvalificirala prvoten sklep, da nasprotuje pol temu priključku in je pristala na polni priključek. Vendar, v taki obliki, ki – ki dopušča, ki dopušča premislek. Časovni odmik. Tehnološko primernejšo rešitev, ne pa da silom prilik se odločamo za to, kar je trenutno tik pred zdajci, kot sem že rekel, ker je že del gradbenega dovoljena v – za celoten kompleks pripravljenega, ne?

Zdaj, jaz se ne bom spuščal v zadevo, ker mogoče bo še kdo drug od razpravljavcev tukaj, al pa – mislim, rekel sem, pa to naj bo zadost. Varnostno skrajno problematično in neopravičljivo. Tud odgovor, moram reč, ki sem ga dobil – neresen – od glavnega projektanta na predstavitvi.

Drugo, prometno tehnično – ni optimalna rešitev, zato, ker je rešitev z enimi cevmi, tisto – poznate tisti pregovor? Imat čemo dva tunela za iste pare. To je približno to, ampak v resnici. Zato, ker sistem dveh paralelnih cevi omogoča v – v neki kritični situaciji zaprtje glavnega tunela. Še vedno pa prehod skozi te pomožne cevi. Ampak, to so detajli, ne bomo.... To so neke take, bi rekel – možnosti, ki napravljajo zadevo atraktivno. Tisto, tisto – in tu so, tu – to nam, vse te možnosti nam ta rešitev, ki je zdaj tako, bi rekel, izsiljeno pripravljena, preko, bom rekel – dvomljivo ali pa sumljivo napravljenega testnega rova, ki se v dizajnu že vidi, da je to v bistvu že vstopni rov za – za – za priključek v tunelu. Ne? In, te – tega dovoljenja za trostezni tunel, trostezni tunel, je samo lahko – izhaja iz priključka v tunelu. Potem se vidi, da je to v naprej izsiljeno. Stvari pa so že pomenile velike denarje. Konkretno testni rov – 800 milijonov. Da ne rečem ta trostezni..., pa sploh nimam predstave. Po moji oceni, ne? Če, če bi tu prepoznal to – to neširino DARS-a, ki ne upošteva interesov Mesta, ampak samo gleda kako bo svojo – svojo tranzitno funkcijo čim bolj zadovoljil, bi morala Ljubljana Mesto se – na upravnem sodišču pritožiti na – na pravkar izdano gradbeno dovoljenje za trostezni tunel. Ker to dovoljenje nima nobenega – nobene realne osnove, da je ta trostezni tunel sploh možno graditi.

Ravno brez – brez tega polnega priključka, ki, kot sem rekel, je pod kupom vprašajev in rizikov. Jaz bi s tem zaključil. Jaz – pardon, še enkrat bom povzel.

Pobuda za, ali pa bi rekel, ta amandma, ki ga je odbor zdaj predlagal, Odbor za urbanizem zdaj predlagal, predlaga – čim hitrejšo izgradnjo osnovnega tunela, za katerega gradbeno dovoljenje obstaja. S tem, z izgradnjo tega tunela, bi se za nekaj časa občutno zboljšale, ne – ne v celoti, jasno, zato, ker smo rekli, ta migracijski problem je treba ločeno reševati. Ampak, občutno bi se izboljšale zadeve okrog, tukaj na Celovški cesti. In bi ta – silen pritisk, silna nejevolja izpadla.

Kar je pa pomembnejše, ob Savski – cesta, v kakršnikoli izvedbi, moram reč, da je bilo tam nekje zapisano, ko smo te amandmaje na odboru obdelovali, da je v celoti, taka, kot je –

Savska varianta, saj to ne more bit. Saj to je vendar samo pobuda, civilna pobuda, ne? In more, pač druge faze skoz dat. Ampak, vendar, ideja je v tem, ne? Njegova zasnova pa je ponujena. Ne? In ta, ta pospešitev v to smer, pospešitev v to smer, pa – pa je nujna po – po predlogu tega amandmaja, pa tudi ob poznavanju drugih dogodkov, ker teh – mestni svet je v tem trenutku – ni obveščen.

Zdaj, jaz moram reč, da to pismo županje, ki je nekje recimo ocenjeno, kot problematično, kar se teh politizacij in tega tiče, mislim, da to ni tolik grozno. To ne more biti razdiralno. Zato, ker pač, nekdo za - neke izjave – za tem stoji in je njegov – njegov, da gre to na njegov račun, ne? Kakšen ima odnos do civilnih pobud in te stvari, ki postajajo način demokratičnega urejanja. Pa vendar, tudi to pismo ni na zadostnim, širokim nivoju napisano. To pismo je bilo napisano sredi aprila. Jaz sem se udeležil ene, enega regionalnega posvetovanja občinskih predstavnikov o pripravi regionalnih planov v Grosupljem. In sem bil predstavnik, da ne bom, da ne bom izpadel kot ne – nekompetenten. Ampak, sem po lastni iniciativi, ker me stvari zanimajo, sem tam dobil pač tolik domovinske pravice, da me vabijo na taka srečanja, ki so silno zanimiva. In, kjer se govori o teh zadevah, kako bo to seveda – regionalni plani pripravljali. No, tam je predstavnica Ministrstva za okolje citirala pismo oziroma najprej je povedala, da je problem prometnega reševanja v Šentvidu zgled napačnega pristopa. Ker se, ker se prostor rešuje, kot sem že tukaj, kot sem že tukaj parkrat v teh prostorskih razpravah rekel, tud sicer v urbanizmu – razsekamo lastniške parcele po koščkih, vsako stvar zase rešimo. Tako se tudi tukaj cestni odseki rešujejo. In je, v imenu ministrstva skoraj protestirala na primer napačnega reševanja. In prebrala pismo, ki ga je minister Podobnik, magister – minister Podobnik pisal ministru za promet, mag. Božiču. Že v februarju. In, kjer zahteva – bom na pamet povedal – nimam pri roki teksta. Zahteva, tako v duhu zakona, kot sem jaz to razpravo začel. Skupno ugotovitev problematike – definicijo problema. Konceptualno rešitev. Med lokalnimi skupnostmi in državo. In, kar je najpomembnejše – sklenitev partnerskega akta o izvedbi tega projekta. To je stališče Ministrstva za okolje in prostor. Tako, da vse te zadeve, kar smo se danes pogovarjal, sicer relevantne, boleče, ampak so znotraj tega najširšega okvira, ki ga je postavil minister za okolje in prostor, ki mislim, da je za te stvari, sploh v fazi, ko se intenzivno, če ne s figo v žepu pripravljamo na regionalne – planiranje. Na regionalne zasnove. Da, da je to smer – to je nova, sveža smer in prava smer.....

Tukaj bi jaz zaključil, čeprav je tukaj še nekaj teh. Ampak, mislim, podrobnosti nima smisla. Ker, bolje, da se – ostanemo na tej širši platformi, iz katere je jasno, kaj je pravzaprav treba naredit. In, mislim, zdaj, če se vrnemo nazaj, ne? Tam se nekaj narobe godi – v Šentvidu. Tudi po mnenju ministra za okolje in prostor. Kaj se dogaja, da njegovo ministrstvo izdaja, izda pa..., tisto dovoljenje, ki pravim, da je problematično, ne bi to, tukaj analiziral. Zato, ker ne vem, če smo mi za to pristojni. Opozorim pa in prosim, da v nadaljnjem raz... – razglabljanju vrednotenju upoštevajte te okvirne dimenzije, ki mislim, da so – da so zelo relevantne. Hvala.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Za razpravo se je prijavil kolega Sodržnik.

G. MAG. JANEZ SODRŽNIK

Hvala lepa. Upam, da maš županjo na liniji, ko tako vestno klicariš po mobitelu.... Torej, najprej, verjetno je na mestu vprašanje, zakaj se mi sploh danes srečujemo s to problematiko na mestnem svetu? Po mojem mnenju, sta, torej, na videz zelo podobni materiji, ki sta bili pripravljeni s strani predlagatelja, po drugi strani s strani civilne iniciative – v bistvu vsebinsko pa kar daleč vsaka sebi, ne? To se je pokazalo predvsem pri teh, recimo umazanih

podrobnostih, mimo katerih tudi Odbor za urbanizem na koncu koncev ni mogel it, ko se je opredeljeval to tega vprašanja.

Najprej naj povem svoje mnenje, ki sem ga povedal tudi že na Odboru za urbanizem, ne? Da – žal se bojim, da je tudi to tratenje našega časa, ker karkoli bomo danes sprejeli, se bojim, da bodo tisti, ki na državni ravni o temu odločajo, da se bojo precej požvižgali na to. V veliki meri tudi zaradi tega, ker je odnos Mestne občine in tistih, ki jo predstavljajo, relativno zelo indolenten, nezainteresiran. Ne nazadnje je dokaz tudi to, da v tem mestnem svetu predstavniki uprave, ki bi morali bit v zvezi s tem tukaj, jih ni. Jih tudi kaj dosti ne zanima. In to je tudi moč razbrati iz tistega dopisa, ki ga je županja pisala gospodu Podobniku.

Namreč, žal mi je, ko vsakič posebej ugotavljam, da sklepe, ki jih mestni svet sprejme z relativno visoko stopnjo konsenza, ko gre vendarle za neke mestne interese, se potem relativno poceni prodajo zato, da imajo nekateri v mestni občini, preprosto povedano, mir. Mi smo se fokusirali zdaj na enkrat na to, da je ključen projekt in da je njemu vse podrejeno – projekt izgradnje nove stanovanjske soseske v Stanežičah. Ves čas, ves čas govorimo, vsaj, bi rekel, na deklarativni ravni –se vsi strinjamo okol tega, da je pa ravno tako vprašanje prometne povezanosti tega gigantskega območja za Ljubljano. Že zaradi tega, ker se bo postavilo praktično ob os, ob kateri prihaja skoraj cela Gorenjska v center Slovenije.

Rešitve, ki smo jih predlagali, jih med seboj zavestno povezovali, se skozi sedanji pristop izgradnje priključka in tunela, po mojem mnenju dezavuirajo. Jaz sem prepričan, da so namenjene temu, da bo na koncu občina izigrana. Namreč, kako si drugače razlagat, da je tudi rešitev, ki jo je celo podpisala županja in tudi tu se strinjam s predlagateljem, gospodom Jazbinškom, storila napako. Da se je strinjala z rešitvijo, ki prejudicira določene rešitve. In sicer v točki, ko gre za krožišče v – pri Stanežičah. In drugi točki, ko gre za vprašanje poteka te, tako imenovane severne obvozne ceste od Jeperce do – recimo Broda. Zakaj?

Prvič zaradi tega, ker vi veste, da smo ves čas težili k temu, da spravimo čim večji tok tega prometa, ki prihaja z Gorenjske iz te smeri, stran od Celovške ceste. Da je celo takrat, v začetku bil dogovor in izhodišča, da zaradi tega ni potrebno priključek na avtocesto na Celovski cesti neposredno. In, da so bili vsi prvotni projekti in pristopi k temu takšni. Da je v nadaljevanju prišlo recimo temu, do neke rešitve, ki jo je DARS, za njim lobisti SCT in tako dalje - izsilil, zaradi tega, ker ta sprememba predstavlja 12 milijard dodatnih tolarjev. Jaz vam zelo odkrito priznam, za – na tem mestnem svetu, da sem se strinjal, da se to zgodi, predvsem z enim argumentom. Da sicer bo pa teh 12 milijard zapravljenih nekje drugje v Sloveniji. V Ljubljani sigurno ne. Ne? Pač, v redu, mejmo mal nadstandarda. In imejmo nek kvaliteten priključek, ki bo dolgoročno verjetno res dvignil kvaliteto prometa in tako dalje. S temi argumenti se vse strinjam. Nobenega dvoma.

Vendar smo ves čas vztrajali na tem, da je ključna prioriteta MOL, da promet spravimo stran od Celovške ceste, se pravi na povezavo med Stanežičami in Brodom. In severna obvozna cesta, če jo navezujem zdaj na ta rondo, predstavlja eno ključno, bi rekel – ključen pogoj za to. Ampak, je vprašanje, kako jo speljemo. Če jo speljemo tako, kot jo nekako uradno zagovarja uprava in županja, da bo šel rondo tako, da bo glavni tok tekel naravnost čez rondo, na Celovško, vam pri polni zavesti garantiram, da temu ne bo tako. Kjer, kje ste pa že koga videli, da se bo peljal po ovinku, dol s ceste zato, da bo mestni občini reševal prometne težave. In se ne bo peljal naravnost v mesto, ker mu pač to – prometna rešitev to omogoča? Jaz takih genijev ne poznam.

Severna obvozna cesta - pogledjte, kakšen stavek je napisan. Jaz sem, moram priznat – ogorčen nad – nad takšnim, bi rekel, enostavnim pisanjem – ko pol stavka se praktično odmakne stran, za tole varianto, ne? Piše: Potek po levem bregu Save ni primeren, vejica, ne? Bi človek razumel, da je bilo tukaj neki kvalitetni, urbanistični, prometni, okoljevarstveni, ne vem kakšni argumenti vse. Nadaljuje pa takole – ne nazadnje zaradi izjemnih naravovarstvenih kvalitet reke. Ja, lepo vas prosim, a desni breg Save pa nima teh

naravovarstvenih kvalitet reke? Al kaj? Po levem ali desnem bregu Save, v vsakem primeru bo šlo. Ne nazadnje, v tem pismu, ko obravnava neka druga vprašanja, v podtonu pa med vrsticami obravnava neko drugo vprašanje, se mi itak ne zdi primerno. Je pa, kot rečeno, prejudicirano, ki se mi zdi škodljivo za MOL, zaradi tega, ker tangira neposredno to, o čemer govorim. Torej Stanežiče – Brod.

Mi smo ves čas vztrajali, da postane ta relacija Stanežiče – Brod, v nadaljevanju Nemška cesta, Črnuče, Brnčičeva in proti Litiji, tako ena severna tangenta, severna obvozna cesta, ki bo prestregla, razbremenila in tako dalje. Ko smo se srečali in to je prej kolega Jazbinšek dobro opozoril – ko smo se srečali s kategorizacijo cest, a veste – država ni pristala na to. Da bi to postala republiška cesta. Glavna, recimo. Ni pristala na to. Bi – človek bi rekel, pa kaj njih briga, razumeš? Kakšne ceste mi delamo. Ja, še kako jih briga. Natančno zaradi tega, ker špekulirajo, da se bo takoj, ko se bo ta priključek na Celovski zgodil in bo seveda storjen pred povezavo med Stanežičem in Brodom, da bodo potem hitro prišli z argumentom – poslušajte, škoda zdaj denar zapravljati. Pač, zdaj imamo tu krasno cesto. Pridete naravnost v tunel. Pa naravnost v mesto. Brez zveze zdaj, da bi mi še eno cesto tam delamo. Ker bomo mogli potem v Šiško vdret, pa cesto zgraditi. Pa zdajle vam povem, da bo tko.

In, če mi ne bomo tisti, ki bomo vsaj z nekimi odločnimi sklepi, ker tu, postavili se na približno isto izhodišče, kot smo enkrat v preteklosti se že. Da povemo, da tako preprosto z nami pometat ne morejo, potem je brez zveze, da o tem še razpravljamo sploh kdaj v mestnem svetu.

In, če županja ne bo tista, ki bo potem zagovarjala te sklepe in se tudi v neki točki, če je potrebno – recimo temu – zaostriła odnose s pristojnimi ministrstvi, potem je brez veze, ne? Veste – ne nazadnje to, kar je pisala gospodu Podobniku, vsaj en del tega, ne? Z delom se – celo se strinjam, seveda. Je – je itak pisal že pristojni minister. Že pred – ne vem – meseci. Samo je, seveda sedanji minister to dal v predal. In tako dalje. Na vse te stvari moramo mi opozarjati. Ker samo, bi rekel – javnost in novinarji, seveda ni dovolj.

No in zdaj, ko pridemo še do vprašanja samega tega priključka in te, bi rekel – razhajanj, v pogledu, ko gre za ta amandma, okol katerega sem prej govoril. Namreč, ta del stavka je relativno zelo pomemben. Predlagatelji, torej tisti, ki so pripravljali materiale, s strani civilne iniciative in ki jih odbor pri temu – je tudi ta amandma posvojil – to seveda zadevo nekako logično – pogledali z večih vidikov. Tudi z vidika financiranja projekta. Z vidika faznosti izgradnje tega projekta in vidika varnosti. Preprosto povedano. In moram reč, da sam osebno sem mnogo bliže tisti rešitvi, kot takšni, ki se nam zdaj obeta, da se bo zgodila sama po sebi. Na silo. Na črno. Praktično, z – brez gradbenega dovoljenja, če tako rečem. Škoda seveda zdaj besede izgubljam o tej pravni državi. Ko lahko državna institucija dela nezakonito. Ne? Verjetno škoda. Ampak, je tragikomično. Mi smo pa praktično prisiljeni, da bomo se kar srečali s tem, da na enkrat bo tam tunel, pa notr dva rova speljana.

Bistvo zgodbe je, ravno, v čem je ta razlika? Tudi sam sem prepričan z vidika prometno tehničnih in varnostnih vidikov, da je seveda optimalno, da imaš ti poleg dveh glavnih tunelskih cevi, tudi dve vzporedni cevi. Ki se ne srečata znotraj hriba. Iz dveh razlogov. Prvič, ker so vsakršne nesreče znotraj hriba bistveno hujše z vseh pogledov in bi rekel iz polpretekle, bi rekel, zgodovine. Ali pa parih let nazaj, ko smo s podobnimi se srečevali, s podobnimi nesrečami v tujini. In drugič zaradi tega, ker s prometnega vidika, če se že zgodi nesreča v tunelu in se tunel pač zapre, ker ne more drugače bit. Imaš ti še zmeraj dva vzporedna tunela, ki ti lahko reguliraš nek promet. Imaš torej nek rezervni obvod. Sicer ga pač nimaš.

In v čem je zdaj bistvo zgodbe, zakaj vztrajajo na tem, da teh dveh tunelov ni? Ne, in tu seveda s kolegom Jazbinškom ne moreva prit skupaj, ne? Ker on agitira za nekoga drugega. Bistvo zgodbe je v tem, da če se ta dva tunela priključita v tunelskih ceveh, potem je to eno delovišče. In se seveda z izvajalcem tega delovišča sklene aneks k pogodbi. Ki je, mimogrede, samo 12 milijard. Ali kaj, ne? Saj vemo, kdo to izvaja. Če sta pa dve ločeni tunelski cevi, še

zraven, dodatno, potem jih pa lahko morebiti zgradi nekdo drug. Ker se tudi razpis, konkurenčen in mogoče celo kakšno milijardo profitiramo. Prišparamo, ne? Ampak, kot rečeno, očitno koga skrbi za ta denar, v tej državi. Ne? Ampak, kljub temu, da to ni denar, recimo, mestni. Lepo vas prosim, mislim, da je odgovorno, da bi bilo potem od strani mesta, da rečemo – da to se pa nam ne zdi prav. Ne nazadnje tam se je celotna četrtna skupnost angažirala. Organizirala. Postavila neka izhodišča. Tudi sprejemala kompromise. In je nekorektno, da jo mi v tej točki – ne sledimo. Jaz mislim, da bi bilo to prav tudi s strani tega mestnega sveta, da bi jim v tej točki sledili. In še enkrat ponavljam – če ne bomo mi, predvsem iz vidika, tisti, ki zastopajo mestno občino, bolj odločno pa dosledno, torej, zastopali naše interese, potem je tak nepomembno ali mi kaj razpravljamo tu, pa sprejemamo neke sklepe. Ker jih ne bo nihče upošteval. In moram vam reč, da je moje mnenje in moja ocena zdaj, da je moč tega mesta skoraj zanemarljiva. Ko se pogovarjamo o tem, koliko vpliva ima lahko na neke državne odločitve. Prej ni bila velika, ko je šlo za, recimo, približno enako veliko koalicijo. Zdaj je pa žal zanemarljiva. In jaz se s tem pač preprosto ne morem sprijaznit. In mi je vseeno kdo vlada na državi. Mi je vseeno kdo vlada v mestu. Ko gre za mestne projekte, ko gre za mestni interes, potem mene tu pač ne zanima, kje kateri minister sedi. Objektivno to, kar delajo zdaj, delajo škodo Ljubljani. In, če tega nismo sposobni skup povezati. Potem je verjetno tudi z nami nekaj narobe. In bistvo tega amandmaja, ki ga je, ki ga predlagam – tud Odbor za urbanizem, je med drugim tudi to. In kritika, ki je naslovljena na županjo, je med drugim tudi to. Ker ne moremo mi se tega projekta tako preprosto lotit, da z enim pismom praktično določene stvari, ki smo jih v preteklosti že sprejeli v mestnem svetu, enostavno zaobidemo. Ali pa se postavljamo na neka nova stališča. Ne? Jaz dopuščam seveda možnost, da čas prinaša spremembe. Ampak, lepo vas prosim. Če smo bli kadri, da smo se o teh stvareh v mestnem svetu že pogovarjali, bi potem pričakoval od županje, ali pa od mestne uprave, da se bo, da bo ona tista, ki bo pripravila rešitve in prišla v mestni svet za podporo, če je treba. Ne pa, da opozicijski svetnik pripravlja neke sklepe, ki so pravzaprav konsistentni, koristni, vsaj v večini se z njimi strinjam. V določenih točkah, pač ne, ne? Zato plediram še enkrat – da se sprejme amandma odbora. Ostali sklepi, ki so v točkah notr, v tem pre..., torej, tekstu predlagatelja, se mi zdijo pa smiselni. Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Kolega Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja. Jaz vidim, da ne bom prvi trenutek povedal tist, kar mislim. Zgodil se bo komplot jalovcev, ne? Jalovci se bojo skup dobil in bojo uredil zadeve, ne? Veste, ni smisel, da smo – seveda na škodo mesta. Tako, kot vedno. Pa sem mislil, da je jalovost tista, ki je sama po sebi. Vendar vidim, da se včas jalovost organizira. In bom to organiziranost in zakaj bomo tukaj pravzaprav verjetno nesposobni prideti do stališča. Bom tud pol razložil. Malo na osnovi dokumentov.

Poglejte, stvar je tako enostavna, da bolj enostavna ne more bit. Največji prometni tok iz severozapada do Ljubljane ima danes dva priključka. Enega na Brodu in enega v Šentvidu. In zdaj, ko se bo tudi iz Šentvida gor zgodila povezava, se bo začela bitka, da bi samo enemu dal še eno polovico od teh dveh priključkov. Ne? In, zdaj se je začela bitka, ali bi se dal ta zgornjemu priključku, al ta spodnjemu priključku. Seveda, oprostite, mra se dat obema. Ne? Kateremu najhitreje? Ja, tistemu, ki je v tem trenutku vseeno močnejši. Ne? In nase sprejme več prometa in tako. In to je seveda šentviški.

In drugič – ravno z argumentov Šentvidčanov moram enkrat naredit temu red. In, če ne bo tuki racionalnega sosledja, ne? Tudi pri gospodu Jemcu, ne? Bom pač, sem vedno bolj prepričan, da gre v resnici za eno igro, ki ni čist čista. Če se če Šendvidčan odpeljat proti jugu, ne? Mora it čez šentviški priključek in namesto, da bi se dol odpeljal, se bo peljal pol naprej po Celovski, pa po Komanovi, pa po Tacenski, pa po Miheličevi, da bo padel tam na Nemško cesto in potem šel na priključek. In tudi nazaj. Ne? Že sam Šendvidčan bi moral reč, zakaj bi jaz zdaj se peljal do priključka? In še fasiral priključek v Šentvidu, ne? Namesto, da bi mim semaforja šel dol, ne? Bom tam stal in bom čakal, kdaj bom obremenil vse tiste mejčkene, kapilarne ceste. K komaj, da jih je kaj skup. Ampak, tudi ta čas je tudi ta iniciativa savska, ne? Pristala na to, da je priključek. Vsaj tako govori. Ne? Zdaj, seveda nastopi pa vprašanje – jaz razumem strah – jaz razumem strah gospoda Jemca. Pred izigranostjo, ne? In priključek v Stanežičih je element izigravanja. Ne? Priključek v Stanežičah je narejen tako, da dolgo časa ne bo treba povezave z – z – z Nemško cesto. Vendar moram reč, da ta plemeniti strah, ne? Pa ni plemeniti v tem, da so v ta prvi amandma noter vgradil seveda in potem ga je odbor, ki itak prehitro delal, pa komaj, da je kaj razpravljal – o zadevi, ne? Ga je posvojil. Pol, v naslednjih amandmajih, seveda ni več tako odbor tako delal. Noter je seveda nekaj, kar je bilo že rečeno – umazanih podrobnosti, ne? Al pa, kakor da so razhajanja – da niso velika, pa da so velika. Jaz bom takole rekel, v podrobnostih so razhajanja skoraj nikakva. Ampak, podrobnosti...

.....konec 2.strani I. kasete.....

...v tem amandmaju. Podrobnosti se uporabljajo za to, da bi se pri teh rampah zataknil. In, da bi seveda potem, pa tudi če bi šli zaradi mene istočasno, v odločitev in v izvedbo – pomeni seveda paralelne rampe dve stvari. Prvič, jaz mam tle študijo, ki govori o tem, seveda, da so paralelne rampe dražje, ne? Ne? To je avtorizirana študija in tako naprej. Drugič pa, ko vem prideš, moraš imeti novo zemljo. Te zemlje ni. Ta zemlja bo trajala, preden bo, ne? Ne? Ko ven prideš, moraš imeti nov lokacijski načrt, da bodo razlastitve. Oziroma, da bo sploh osnova dana in tako naprej. Resnici na ljubo, ko ste vi moje prvo gradivo gledal, seveda, ta gradbeno dovoljenje ni nezakonit, ne? Ne? Problem je v nečem drugem. Problem je v tem, da je minister Podobnik šel v – v – v postopek razgrnitve, za nekaj, česar mu ne bi bilo treba. Zato, ker v lokacijskem načrtu not piše 29. člen, Druge prometno tehnične rešitve, če so okolju prijazne. In te so seveda okolju prijazne. In tudi zdaj že začenjajo graditi in tako naprej. Kaj, čemu se uporablja ta prvi amandma, ki je – v tistem delu, ki je drugačen od tega, kar sem jaz povzel, ne? Skratka, neki časovni zamaknitvi. In pravzaprav temu, ne? Temu, kar bom jaz tle prebral, ne? In tudi zato se mi zdi, da se preveč tudi obsavska iniciativa ne trudi, v okviru odbora, ne? Ampak, bo iskala druge poti. V okviru odbora pa šprilke daje v kolesu, ki laufa. Vse je v temle stavku, ki ga je dr. Boris Gabršček napisal ministru Janezu Podobniku. Mogoče ma prav. Mogoče pa nima prav, ne? Ta stavek se glasi – Spoštovani koalicijski kolega, mislim, da moram še enkrat poudariti, da smo po koalicijski pogodbi pred narodom in volivci vsi koalicijski partnerji enako odgovorni za smotrne in pametne rešitve. Zato je v našem skupnem interesu, da si pri tem odgovornem delu vzpostavimo sistem informiranja ... in tako dalje in tako dalje... sprejemamo usklajene ukrepe. Ampak v teh usklajenih ukrepih seveda ni Mesta. In, če bi zdaj poslušala, ne? Gospa Angela, ne? V teh usklajenih ukrepih, ki jih gospod Gabršček predlaga ministru, predlaga predsedniku vlade, predlaga prometnemu ministru, regionalnemu ministru in tako naprej. Predvsem z digniteto strokovnega sveta SDS, gospoda Milana Orožma Adamiča in tako naprej. Tukaj notri ni Ljubljane in ni pozicije. Pozicija seveda pa tudi ni rečen, da bo zglasovala določil moj tekst. Ker morete si misliti, kaj

si Jazbinšek privoščil – politično ne ravno veliko modrost. Da je napisal, da se mestni svet v enem mejhnem detajlu ne strinja z županjinim pismom.

To se pravi, kultura, politična kultura v tem mestnem svetu, če ne bo izglasovano to moje, pomeni takole, ne? Nekaj bomo odblefiral. Nekaj bomo naredili eno trojko. Nekaj bo ta trojka delala. Ampak, ne sme se pa reč, da je začeten, njen pism, tele županje – napačen v enem samem segmentu. Ki je sicer odločujoč. Tako, da bom tako povedal. Ne? Kar eni in drugi si podtikate umazano, podtikajte umazano noge pred kolesa, ne? Zgodovina bo dokaze hranila, ne? To je ena nesposobna, jalova skupina, tuki, kar je. Za čist navadne racionalne tehnične odločitve. Bog ne daj, da bi jim – ne vem, mogoče pa bo v bodočnosti treba vse odločitve, kar se tiče temu mestnemu svetu odvzet. Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Kolega Omerzu.

G. BRANKO OMERZU

Ja, hvala. Kolegice in kolegi, včasih sem bil mal žalosten, da nisem kakšen tehnik ali pa kaj tazga. Da sem družboslovec. Zdaj pa vidim, da znajo nekteri tehniki še bolj zakomplicirat stvari, kot je običajno za družboslovce.

Jaz bi se pridružil tule eni želji al pa kritiki, bolj sem razumel, kot kritiko – gospoda Jemca. In kolega Sodrznika. Namreč, tud mene moti, da nimamo danes kaj na tistem platnu gor. In mislim, da kadarkoli je svetnik svetniku predlagal kakšne stvari v sprejem, mislim, da bi morala bit uprava tolk, da mu priskoči, kar se tiče tehnike na pomoč.

Moti me pa tud to, da ni nikogar s teh področij. Strokovnih področij danes tu prisotnih. Dejansko mam občutek, kot, da se to – to njih ne tiče.

Ampak, da ne bom samo uprave kritiziral. Če takole vse skup pogledam, ne? Moram reč, kot netehnični tip, da sem mejčkn zmeden. Mi mamo tuki amandma na amandma za amandma. In oprostite, saj ne veš kaj zdaj pravzaprav – o čem pravzaprav glasuješ, ne? Ko pa greš na amandmaje, ne? Tud, rečmo – odbora za urejanje prostora in urbanizem, ne? Pa vidiš, da je pol tega amandmaja neka obrazložitev. Neko pisanje, ki naj bi sodilo v neko utemeljitev nekega amandmaja, nekega predloga sklepa in ne vem kuga še vse. Mestni svet Ljubljana ugotavlja, da je bilo vprašanje pro... pa, pa, pa... Ne? Mislim, da bi bilo povsem dovolj, da se je mestni svet opredli – da zahteva od tega in tega tako in tako rešitev. Ne pa da mamo neka čreva, za katera pravzaprav ne ve nihče – nihče – kaj pomenijo, ne? Tako, da mislim, da tud iz tega vidika, je material zelo, zelo slabo pripravljen.

Ne glede na to, ne? Pa je verjetno ta amandma odbora, ki ga je sprejel 23.5. – za podprt. Je pa zanimivo, ne? Poglejte, v bistvu mamo zelo, zelo enostavno stvar napisano tam v tistem delu - Razvojni interesi mesta bodo zavarovani, če se... Tam notr mamo lepo napisan. Dovolj je razumljivo, da – da nekega – tehničnega laika. In zelo enostavno. Da se čim prej pristopi k reševanju ceste Jeperca – Brod, ob upoštevanju obsavske variante. Sočasno izvede gradnja povezovalne ceste Stanežiče – Brod. Prva faza regionalne ceste Jeperca – Brod. In omogoči priključek na avtocesto Šentvid – Koseze s tem, da se zagotovijo priključki vstopa in izstopa na avtocesti iz Celovške v celoti, z ločenimi tuneli. A ne znamo to spraviti v nek sklep, v nek amandma? Ampak, da moramo nekaj ugotovitve pa ne vem kuga še pisat, pa se tuki matrat, kaj je pravzaprav za podpreti, kaj ni za podpreti.

Dejansko prosim, ne glede na to, da je tuki bil predlagatelj – pa to ni kritika predlagatelju, mestni svetnik. Ampak podpora. Da se v bodoče tudi mestna uprava okrog takih predlogov angažira. Jaz sem že davno rekel, že v prejšnjem mandatu rekel, da je ena velikih napak, rečmo, ko je nekaj predlagano s strani mestnega svetnika, da uprava na to ne more dajat

amandmajev. Ampak, je potem tisto – rečmo, zaradi nekih malih pomanjkljivosti, zaradi nekih malih pomanjkljivosti, ki so lahko pomembne in bi jih lahko uprava amandmirala, to pravzaprav v celoti potem zavrženo. Hvala.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Glede na to, da očitno razlike ostajajo. Namen predložitve na današnjo sejo, je bil ravno to, da se razlike uskladijo. Da se skuša pri odboru najdet neko soglasje. Bom predlagal zdaj en proceduralni sklep, no. In sicer, da – proceduralni sklepi imajo prednost. Da preložimo to točko na jesen in da se poskuša odbor, skupaj z zainteresiranimi svetniki za urbanizem in upravo, najdt nek skupen tekst, ki ne bo pomenil razlike, ne? Ker, če hočemo enotno nastopit proti državi, ne? Moramo met enotna stališa, da tako rečem, ne? Zato predlagam ta – to varianto, da poskušamo najti to rešitev do – do jeseni.

In po 106. členu predlagam **proceduralno**, da to točko preložimo na prvo jesensko sejo.

... iz dvorane – nerazumljivo...

Proceduralni...

... iz dvorane – nerazumljivo...

O proceduralnem...

... iz dvorane – nerazumljivo....

O proceduralnem sklepu se ne razpravlja.. O proceduralnem sklepu se ne razpravlja, ampak se glasuje.

Ugotavljamo navzočnost.

Ugotavljamo navzočnost. Zaključujem ugotavljanje navzočnosti.

26 navzočih.

Glasujemo.

Kdo je za in kdo je proti? Glasujemo.

Kdo je za proceduralni predlog, kdo je proti?

Zaključujem glasovanje.

18 ZA, 14 PROTI.

Proceduralni predlog JE BIL SPREJET.

S tem zaključujemo to točko in prehajamo na 2. točko dnevnega reda. In sicer na **AD 2.**

PREDLOG ODLOKA O TIRNI VZPENJAČI NA LJUBLJANSKI GRAD

Gradivo za to točko ste prejeli po sklicu seje.

Pred sejo ste prejeli Poročilo pristojnega Odbora za gospodarske javne službe in promet.

Prosim prof. dr. Rajka Pirnata, direktorja Inštituta za javno upravo, da poda uvodno obrazložitev.

G. PROF. DR. RAJKO PIRNAT

Hvala. Jaz vas vse lepo pozdravljam. Pred vami je Predlog Odloka za drugo obravnavo. V obrazložitvi imate v glavnem povzete ... Zdaj bo le... V obrazložitvi imate, po mojem mnenju, povzete glavne pripombe iz obravnave. Torej, prve obravnave predloga odloka. Te so zlasti v tem, da predlagatelj ni izkazal ekonomske opravičenosti graditve vzpenjače. Potem, druga, taka najpomembnejša je bila, da – da neposredna utemeljitev koncesije ni utemeljena v 28. členu Zakona o žičniških napravah za prevoz oseb. Tretja je bila taka, da je mnogo svetnikov nasprotovalo nadomestilu iz četrtega odstavka 11. člena. To je v tisti določbi, ki v primeru prenizko določene cene zagotavlja izvajalcu javne službe določeno nadomestilo. Četrta taka bistvena pripomba je bila, ali naj bo koncesionar javni zavod Festival, ali pa kaka druga pravna oseba javnega prava, katere glavni ustanovitelj je – je Mestna občina Ljubljana. In, da naj o tem predlagatelj še razmisli. Potem pa so bile še pripombe, da bi bilo morda treba bolj jasno v odloku določiti strukturo cene. Da je treba razmisliti o določitvi koncesijske dajatve. No, bile so seveda še neke druge manj jasno izražene pripombe. Recimo, ena je bila, da je mogoče treba skrajšati rok koncesije in podobno.

Zdaj, predlagatelj je nekatere od teh upošteval. Zdaj, seveda, ekonomska utemeljenost gradnje žičniške naprave je morala biti - razmišljeno takrat, ko se je za to mestni svet odločil. To pa je bilo ob obravnavi Odloka o proračunu. V katerem so bila za to zagotovljena sredstva. Kljub temu je bila, kolikor mi je znano, izdelana še ena študija ekonomske utemeljenosti. Temeljne ugotovitve te študije so priložene. Zdaj, to ni moje področje, jaz samo na to opozarjam. Kolikor se jaz na to spoznam, je mogoče ugotoviti, da po najbolj pesimističnem od pesimističnih scenarijev, naj bi se povrnilo nekje v petdesetih letih – investicija. Bolj realni scenariji pa govorijo tam, okoli 30 let. Vsaj kolikor jaz to razumem. Ampak, kot že rečeno, to ne vpliva bistveno na – na vsebino odloka.

Druga bistvena pripomba, kot že rečeno, je neposredna podelitev koncesije. Zdaj, predlagatelj vztraja, da obstojijo razlogi iz 28. člena Zakona o žičniških napravah za prevoz oseb. Vendar ugotavlja, da pravzaprav niti niso bistveni. In sprejema argumentacijo, ki se je v javnosti pojavila s strani Ministrstva za promet, da pravzaprav, kadar se občina odloči, da bo sama izvajala koncesijo in je ne bo podelila, niti ni treba preizkušati izpolnjevanja pogojev iz 28. člena. Ampak, se občina pač odloči, da bo bodisi sama izvrševala koncesijo, ali pa da bo to koncesijo neposredno podelila kateremu od svojih javnih zavodov, ali javnih podjetij, ki so po 67. členu Zakona o javnih financah, pač zgolj oblika organiziranja občinskega premoženja. Torej, instrument občine za izvajanje določenih nalog v javnem interesu.

Glede na to, torej, je predlagatelj – vztraja pri neposredni podelitvi. Res pa je, da zaradi tega, ker ni več utemeljena samo na 28. členu, je bil spremenjen prvi odstavek 5. člena odloka tako, da samo govori o neposredni podelitvi in se ne sklicuje več izključno na 28. člen Zakona o žičniških napravah za prevoz oseb.

Predlagatelj je sprejel pripombe mnogih svetnikov, da nadomestilo ni primerno in je črtano iz predloga odloka. Pri tem pa seveda opozarjam, da je tako ali tako določeno v 47. členu Zakona.

Zdaj, kar zadeva pravne osebe javnega prava, ki je v celoti v lasti mesta, ki naj bo koncesijonar. Je v predlogu vztrajano na rešitvi, da je to Festival. Na 9. in 10. strani obrazložitve imate podrobneje nekatere razloge, v čem je povezanost z dejavnostjo Festivala, zlasti s prirejanjem kulturnih prireditev na Ljubljanskem gradu. In to so seveda tisti vsebinski razlogi. Pravno je seveda vseeno. Bistveno je, da izvaja to koncesijo, torej, da je ta koncesija neposredno podeljena javnemu zavodu. Ali javnemu podjetju, ki je v celoti in izključno v lasti Mestne občine Ljubljana.

Kar zadeva pripombo povrnitvi investicije v tirno vzpenjačo v proračun, seveda tako zavezo, da do te povrnitve mora prit, vsebuje odlok. Ni pa bolj specificirana. Predlagatelj ocenjuje, da je točne mehanizme te povrnitve treba oziroma najbolje določiti v koncesijski pogodbi. Še zlasti zato, ker morajo biti dovolj fleksibilni, da omogočajo bodisi neposredno vlaganje teh sredstev v mestno premoženje. Torej, zlasti seveda v Ljubljanski grad. Bodisi, da se neposredno vračajo v proračun. To je seveda zvezano deloma tudi z vprašanjem koncesijske dajatve. Predlagatelj ocenjuje, da je bila koncesijska dajatev v tem primeru nepotrebna. Saj investicijo pravzaprav izvaja mestna občina sama. In bi sama sebi zaračunavala koncesijsko dajatev. Koncesijska dajatev bi samo obremenila ceno vozovnice in bi predstavljala na ta način nekakšen lokalni davek na to vozovnico. Kar se ne zdi smiselna in primerna rešitev.

Zdaj, kar zadeva določenost in opredelitev cene, torej elementov, kalkulacijskih elementov cene v odloku, predlagatelj ocenjuje, da je določba dovolj opredeljena po eni strani. Da pa ni potrebno, da bi vse kalkulacijske elemente določal že odlok. Kajti, na koncu koncev bo tako ali tako mestni svet, ob vsakokratnem potrjevanju te cene, tako ali tako videl celotno kalkulacijo in se o tem odločal.

Tudi rok, recimo koncesije, še to naj dodam, kar ni v obrazložitvi. Je ostal isti. Preprosto, zaradi priložene analize ekonomske opravičenosti. Izkaže se, da, kot že rečeno, da po pesimističnih, skrajno pesimističnih scenarijih, je ta rok celo daljši od štirideset let. Ampak, tako ali tako odlok predvideva, da se teh štirideset let lahko podaljša še za dvajset let. Tako, da v vsakem primeru je rok koncesije, ki je določen, ki je določen znotraj tega obdobja. Poleg tega pa je treba vzeti v poštev, da tu pravzaprav mesto Ljubljana gradi vzpenjačo tudi za generacije v naprej. In, da je malo verjetno pravzaprav, da bi bila uporabljena tista opcija, ki jo sicer odlok predvideva, da se mestni svet odloči, da bo vzpenjačo podrl. Zlasti, če bo zaživela in se bo prebivalcem mesta izkazala za koristno. Toliko za uvod. Če pa bo kaj pozneje potrebno, pa več pozneje. Hvala.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Prosim mag. Igorja Omerzo, predsednika Odbora za gospodarske javne službe in promet, da poda stališče pristojnega odbora.

G. MAG. IGOR OMERZA

Hvala. Odbor je obravnaval in po razpravi sprejel sklep. Odbor podpira sprejem Predloga Odloka o tirni vzpenjači na Ljubljanski grad.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Statutarno pravna komisija je to zadevo obravnavala. A bo podpredsednik podal poročilo? To se pravi, da mi dovolite, da s tega mesta še to rečem.

V Statutarno pravni komisiji smo bili deljenega mnenja in nismo sprejeli sklepa, da je odlok primeren za – za sprejem. Dilema je bila predvsem, ali lahko sami sebi podelimo koncesijo. In glasovanje je bilo 2 proti 1.

Odpiram razpravo. Za razpravo se je...

... iz dvorane – nerazumljivo...

Ja, to, kot ta... ja, Statutarno pravna komisija... to je bila dilema... Kolega Kovačič je pač rekel, da to ne more bit po zakonu. Tu smo imeli različne poglede. In pri glasovanju smo pač – dva proti ena.

... iz dvorane – nerazumljivo...

Ja, saj ni pomembno... ja. Ja, ja... No, ampak, ni pomembno to mnenje. Pač ni zavezujoče. Nismo - pač nismo sprejeli stališča, zato tud nimate poročila, ne?

... iz dvorane – nerazumljivo...

Trije. Dobro. Odpiram razpravo. Štirje. Eden ni pač glasoval. Odpiram razpravo. Za razpravo se je prvi prijavil Slavko Slak.

G. SLAVKO SLAK

Spoštovani predsedujoči. Spoštovane svetnice in svetniki. Verjamem, da bomo z današnjo ponovno predstavitvijo argumentov za postavitve tirne vzpenjače na Ljubljanski grad, zaključili obdobje vprašanj in začeli z obdobjem akcije.

Vprašanja so pravzaprav nujna, če hočemo začeti, da pomembne odločitve razumemo vsi, ki jih bomo sprejeli. Dovolite mi torej, da argumente za gradnjo tirne vzpenjače še enkrat povzamem. Pri tem seveda moram opozoriti, da danes z oceno ekonomske opravičenosti gradnje ne prihajamo z nečim novim. Tudi danes to ekonomsko opravičenost potrjuje neodvisna in ugledna inštitucija, ki je številke pregledala tehnično in nezainteresirano glede naših ljubljanskih zdrah. Številke so dovolj nedvoumne, natančne. Rezultati pa v marsikaterem pogledu celo bolj ugodni, kot pa tisti, na katerih so sloneli prvi argumenti za postavitev.

Ampak, preden preidem do ekonomskih razlogov za postavitev, mi dovolite, da ponovim tiste, druge, ki so, vsaj po moji oceni, vsaj tako pomembni, če ne bolj. Vzpenjače namreč ne delamo predvsem zaradi ekonomskih razlogov. Ampak zato, da dvignemo civilizacijsko raven prestolnice Slovenije. Ker tega ne moremo delati za vsako ceno ter vsebinske razloge seveda podkrepljujemo tudi z ekonomskimi. Dvig civilizacijske ravni je ob postavitvi vzpenjače in teh rezultatih, za Ljubljano ne o strošek, ampak bo, po ne tako dolgem obdobju, celo vir sredstev, ki bodo lahko obogatili, bodisi mestni proračun, bodisi direktno obnovo gradu.

Kaj so torej lahko drugi ključni razlogi za postavitev? Tirna vzpenjača je neločljiv del projekta prenove Ljubljanskega gradu in zaščite grajskega griča. Je infrastrukturni projekt, ki zagotavlja pogoje za učinkovito delovanje programov prenavljajočega grajskega poslopja. In

njegove okolice. Prometne alternative električni tirni vzpenjači, ob upoštevanju trajnostnega razvoja, pravzaprav ni. Podzemna dvigala so bila proučena že v osemdesetih letih. Ker bi bila smiselna le v primeru gradnje garaž v grajskem hribu. Ki pa so, po ocenah strokovnjakov, približno trikrat dražje od ostalih. Turistični vlak tudi ni resna alternativa, ker je primeren le v poletnih mesecih in lepem vremenu. Še najmanj pa je primerna obstoječa kombinacija avtobusnega in osebnega prevoza, saj ta predstavlja prekomerno obremenitev prostora na grajskem hribu. Vpliva izpušnih plinov ter hrupa. Posledica je vizualna ter zvočna degradacija hriba, ob ekstremno povečanem negativnem vplivu na vegetacijo. Ohranitev zelenega grajskega griča je vsekakor trajnostna opredelitev in ji ni moč oporekati. Zanimivo je, da nihče od aktivistov za preprečitev gradnje vzpenjače ne omenja propadanje vegetacije zaradi prometa, nenehno pa se opozarja na uničujoče posledice gradnje vzpenjače. Čeprav gre pri slednji v resnici le za poseg v nekaj ostarelih samoraslih dreves, v zameno za ohranitev vseh ostalih na pobočju. Ljubljanski grad je, ne le mestna, ampak slovenska turistična zgodovinska in kulturna znamenitost. Ne le za tujce, ampak tudi za Slovence. Je ena najbolj obiskanih turističnih točk v Sloveniji. Prva v Ljubljani. In beleži največjo rast obiska.

Vizija gradu je povezati turistično zanimivost, a hkrati ohraniti grad in grajski grič v uživanje in užitek Ljubljančanom. Zelena oaza s kulturno in gostinsko ponudbo. Urbani mir v samem centru mesta. Vizija, ki mora biti blizu tako zelenim kulturnikom, turističnim delavcem in predvsem meščanom Ljubljane. Ponosni bomo na grad, saj bo v očeh tujcev vedno bolj simbol Ljubljane in vseč nam bo, ker ga bomo lahko uživali tekači, sprehajalci, pa tudi starejši občani, ki ne zmorejo več dohitevati diktata večne lepote in teka.

Električna tirna vzpenjača in njena namestitev zahtevata zelo malo prostora in minimalne posege v hribino. Predvidena je izgradnja točkovnih temeljev in tirno konstrukcijo na stebrih, pod katerimi uspeva vegetacija. Zato trasa sama ne bo predstavljala – predstavljala vidnega posega v hribino. Vozilo pa bo vizualno lebdelo nad zeleno podlago in med krošnjami dreves. Tirna vzpenjača pomeni turistično atrakcijo in je prispevek za večjo razpoznavnost našega glavnega mesta. Steklena panoramska kabina je gibljiva razgledna ploščad, iz katere se odpirajo pogledi na mesto in daljno okolico ter na ostanke srednjeveškega obzidja, ki jih bo moč opazovati med vožnjo. Zasnova vzpenjače – posebej kabine in podvozja je domači oblikovalski dosežek. Morda še en razlog za ponos.

Proga tirne vzpenjače bo izvedena z vodili na jeklenih nosilcih, tik nad terenom. Ki bosta položena v ravni, poševni liniji, prilagojeni naklonu brežine. Nosilca bosta povezana le pri stebrih. Pod progo bo rasla podrast, drevesne krošnje ob progi, bodo primerno prirezane. Predviden je pa še poseben varovalni signalni sistem, ki bi ustavil kabino, v primeru, če bi na progo padla odlomljena veja.

Ljubljanski grad bo z vzpenjačo trajno, udobno in v vsakem vremenu ter letnem času povezan z mestnim jedrom. S katerim tvori neločljivo historično celoto. Vsem sprehajalcem, pešcem in kolesarjem, pa bo grajsko pobočje namenjeno brez omejitev in brez avtomobilske pločevine.

Predvidena zmogljivost tirne vzpenjače je 500 oseb v eno smer, v eni uri. Na enkrat bo v kabino lahko vstopilo 30 potnikov. Ob konicah bo možno v času do pol ure – na grad pripeljati do 250 obiskovalcev. Kar ustreza poprečni zmogljivosti prireditvenih dvoran.

In, če na koncu povzamem še rezultate analize ekonomske opravičenosti gradnje za tirno vzpenjačo. Analizo je za Festival Ljubljana, kot potencialnega upravitelja izdelala mednarodna revizijska hiša Deloitte, izbrana na podlagi javnega naročila. Rezultate bo lahko, strokovne, predstavil predstavnik Deloitte – pa vendar. Je dovolj jasno razvidno, da se investicija, ob ceni vozovnice, ki ne bi presegala ceno trenutnega vlakca in upoštevajoč konzervativno oceno obiska ter rast obiska po trendu, ki je bistveno nižji od trenda rasti, ki smo ga beležili v zadnjih letih, lahko povrne celo prej, kot v petnajstih letih. Do tega rezultata so prišli ob upoštevanju vseh stroškov vzdrževanja. Pri čemer so vzeli bistveno višje stroške,

kot pa jih zagotavlja izvajalec Garaventa. Tudi vsi ostali rezultati, ki jih lahko razberete iz študije so taki, da nam omogočajo celo razmislek o ceni, ki bi bila nekoliko nižja od trenutne cene za vlakec. Torej, naj bi – če končan, zakaj ne bi zaupali strokovnjakom podjetja, ki za svoje rezultate jamči s svojim imenom in globalnim ugledom. Ne vem zakaj v vsebinskem delu ne bi verjel v projekte, ki predstavljajo načelo trajnostnega razvoja. Ne vem zakaj bi lahko sploh pomislil na to, da bi na tem Svetu, s popolno večino, dokončno ne potrdili štarta tega projekta, ki ga Ljubljana čaka že pravzaprav točno sto let. Hvala.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Kolega Kuščer.

G. SAMO KUŠČER

Hvala lepa. Ja, jaz že zelo dolgo, pravzaprav se ne spomnim, kdaj bi tako lepe besede gospoda podžupana Slaka poslušal. To je bila res ena sama poezija. Kar raznežil sem se. Clo, še mal, pa bi tud jaz za glasoval. Na koncu. Res, še malo. Ampak, v resnici je bilo to eno samo leporečje, pa prav nič prepričljivega. Ne? Tako, da če dobro pogledamo, kaj je povedal, mislim, da je bilo to namenjeno novinarjem. Mislim, da nas s tem ni mogel prepričati. Tisti, ki verjamete v to, da je vzpenjača dober projekt, itak verjamete. Tisti, ki ne verjamemo, ne verjamemo. Prepričljivega tukaj ni bilo nič.

Ekonomska študija, ki je bila zdaj narejena, je še vedno na zelo, zelo majavih nogah. Namreč, število obiskovalcev, ki bo pripravljeno plačati tako ali drugačno ceno za vožnjo z vzpenjačo in – je privzeto. Je privzeto. Tako ali drugačno. Ali je to sto dvajset tisoč, ali je to... je popolnoma vseeno. To je privzeto. A veste? To, da se bo 550 ali 500 obiskovalcev neke prireditve, če sem prav razumel, je poprečna zmogljivost dvoran taka, kot je zmogljivost vzpenjače na eno uro, da bodo čakal eno uro, v vrsti, da bodo prišli gor na tisto prireditve, ki poprečno zmore petsto obiskovalcev. Potem pa spet eno uro, da bodo prišli dol. To mislim, da težko verjamemo. Da ne govorimo o tem, da so prireditve, ki imajo večje kapacitete, kot petsto. Brlek se je clo hvalil s prireditvami do 2000 obiskovalcev. Kako bodo ti prišli gor z vzpenjačo, je meni jasno, ker bodo potovali od jutra do večera gor in dol. Skratka, bodo prišli na celodnevno turistično potovanje, ki bo pretežno na zgornji ali pa na spodnji čakalni postaji za vzpenjačo. To – to se ne bo izšlo. Pač. Jaz verjamem, da bo obisk dovolj velik. Ampak, nisem prepričan, da bo tako velik, kot so bile pač ekonomske študije narejene.

Da bo to turistična atrakcija. Dajte no mir, no. Ob tem je bilo tud rečeno, da je to oblikovalski dosežek. Če sem prav razumel. Oblikovalski dosežek. A ste videli tisto? Saj je bila večkrat prikazana ta spaka, ki jo zdaj - zdaj pa ne najdem tega, te spake, ne? Mogoče sem stran vrgel to ilustracijo, ki me je strašila ponoči. To ni noben oblikovalski dosežek. To je ena spaka. Ki bo kazila – jaz upam, da bo zelenje preraslo vsaj bližnjo okolico tirov pod to vzpenjačo. Pa da bodo dovolj zrasla tista drevesa, ki jih boste posekal. Oziroma, ki jih boste na novo posadili. Jaz upam, da se bo to vsaj od daleč slabo videlo, kajti to je ena navadna spaka. Kako lahko to kdo imenuje oblikovalski dosežek, meni ni jasno.

Najbolj neverjetna izjava seveda - ultra poetična je pa, da bomo dvignili civilizacijsko raven prestolnice. Mislim, ta je pa za vgravirati tamle na steno - izjavil Slavko Slak, župan Ljubljane, 30. junija, leta 2005. In, da se prosim generacije za nami spominjajo tega, ki je to – da smo s tem dvignili civilizacijsko. Z vzpenjačo na grad smo dvignili civilizacijsko raven prestolnice. To prestolnice, kjer se ne moremo normalno in varno voziti v prometu. Ker je neurejen. Ker je zapuščen. Ker je nevaren. Ker je smrdljiv. Ker je hrupen. Vse, kar hočete. Kjer pijemo slabo vodo. Kjer ni poskrbljeno za navadne vodovode. Kjer se mostovi rušijo. Kjer zelenice niso očiščene, kaj še kako drugač oskrbovane. Kjer je celo grad zanemarjen.

Grad in okolica gradu. Grad je neka spaka, ki so jo oblikovalci, na katero so oblikovalci nalepili neke sodobne plastične vložke. A veste? Grad je v sramoto. Tako, kot je bil obnovljen zdaj. Da ne govorim o okolici, ki je ena sama zanemarjena – brez pripomočkov za tiste, ki bi radi v miru obiskovali ta grajski grič. Mi bomo pa zdaj dvignili civilizacijsko raven z eno spako, ki se bo gor po tirih vozila. Pa to ne morete misliti resno.

Še nekaj komentarjev na izvajanja gospoda Pirnata. Zdaj smo dobili že tretjo varianto tega odloka. Dve varianti osnutka. Eno varianto predloga. Razlikujejo se kot noč in dan. To, kar sem rekel prejšnjič, pri drugi varianti osnutka velja še vedno pri predlogu – to so radikalne vsebinske spremembe. Tu ne gre za neke – za neke popravke. Za neka dopolnila, ali pa upoštevanja, kar ste vi hoteli nam tule prodat. Upoštevanja pripomb na razpravah. Ampak, gre za radikalno drugačen predlog od osnutka. Ne? Radikalno. Jaz ne vem kako ste to vi pripravljali? Ne vem, ali ste vi to sami pripravljali? Ali ste dali kakšnemu, ne vem – hišniku pri vas v inštitutu, da je to pripravljal. To je dejansko, če bi bila županja, bi jih seveda zdaj že slišal – hvala lepa podžupan, da ste tolk tolerantni...

G. MILOŠ PAVLICA

Mislim, da se sami lahko regulirate, ne? Z izjavami.

G. SAMO KUŠČER

Ja, v redu. V redu. Skratka, to je neresno. Če se spoznate, pa jaz vem, da se spoznate. Saj ste zakon o žičnicah pisal pa tako naprej. Pa koncesije, pa ne vem kaj še vse. Povsod ste bili zraven, kjer se kar koli dogaja s tem odlokom. Kako lahko to tako neresno sestavljate, da je treba tri, čisto različne variante. Da prihajate zdaj s tretjo različno varianto? Kako niste vedeli, da ni potrebno se sklicevat na 28. člen? Saj to je bilo jasno od vsega začetka. Kako niste tega vedeli? Ne?

Finančne, kar se finančnih zadev tiče, ste jih kar lepo zdaj ven umaknili. Ne? Nekak, en razlog, če sem prav razumel, da spet na željo pripomb mestnih svetnikov, da nadomestilo izvajalcev ni primerno. Jaz, kakor se spomnim, je bila pripomba, da je – da je nedorečeno, da je vprašljivo, kako je s tem nadomestilom, če se – če cena vozovnice ne bo pokrila oziroma iztržek, dobiček iz cene vozovnice ne bo pokril niti obratovalnih stroškov in tako naprej. Takrat smo spraševali. Ja, kaj je zdaj to? Mi bomo investirali, zavod bo pa, bo pa – veselo žvižgal zraven in bo pobasal tist, kar bo cena prinesla, ne? Če bo pa cena premal prinesla, bomo pa še v to investirali. Ne? zdaj se je to kar na enkrat umakne iz odloka. Nič se ne govori o tem, češ to je itak jasno iz odloka. Ne?

Drugo je povrnitev investicije. Povrnitev investicije, ki je bilo – prvotno je bilo – v prejšnjem osnutku je bilo to napisano – se strinjam, grozno nerazumljivo. Tako, da meni ni bilo jasno, se povrne investicija? Se ne povrne investicija? Nekaj je bilo zapisano. Ampak, nič kako, v kakšnem roku? Kdaj? Kdo komu? Tako, da res ni bilo jasno. Ampak zdaj ste to spet umaknili na našo željo, ker smo imeli grde, grde pripombe. Da ni jasno. Ampak, mi nismo imeli pripomb, da dejte umaknit. Mi smo imeli pripombe, da dajte to pojasniti, kako se bo to vračalo? Dajte to napisat. Takrat pa takrat bomo Festival tlele mel, pa bo odprl žep. Pa bo dal. Ne pa – m, ... zdaj pa kaj? To? Zdaj boste dal pa v koncesijsko pogodbo? Kje pa je ta koncesijska pogodba? Ali lahko vidimo, kaj bo pisalo notr? Al boste zdele razložil, ker vas zdajle sprašujem? Ali boste zdajle, potem, po razpravi razložili, kaj bo točno pisalo v koncesijski pogodbi? Na tem, na kakšen način bo Brlek vračal v – v to našo investicijo? Ne? Jaz ne verjamem, da bo kdaj kaj vrnil. Da ne govorim o tem, vi ste rekli, dajte to zdaj uskladit. Vi ste rekli, da 30 do 50 let je ekonomska opravičenost. Se strinjam s to vašo oceno precej bolj, kot s Slakovo – 15 let nikdar. 30 do 50 let je blizu moje ocene 80 let. Moja ocena je bila

80 let. 30 – 50 je v bistvu 30 + 50. Ampak, to ste spregledal. 30 do 50 let je pa zlo blizu 40 let, kakor bo koncesijska pogodba. Skratka, toliko časa se ne bo ekonomske opravičenosti – takrat bo pa nehal koncesijonar bit koncesijonar. Skratka, ne bo mu treba vračat investicije, ne? Res me zanima, kaj bo pisalo v tej koncesijski pogodbi. Na kakšen način, kako, kdaj? Bo koncesijonar vračal. Ob tem moram obema povedat, da – da ni problem – to sem že zadnjič rekel – ekonomska opravičenost načeloma nikol ni bila postavljena pod vprašaj. To ste vi začel. Tako glasno. Takrat vas vsaj javno ni bilo zraven. Koalicija. Je začela tako glasno razlagat, kako je to ekonomsko opravičeno, da smo se pač vprašali, ali je res ekonomsko opravičeno. Potem se je zapletla sama v svoje izjave. Skušala dokazat, kako je ekonomsko opravičeno. Ni znala in tako naprej in tako naprej. Skratka, ujela se je v lastne zanke. Kar je značilno. Če bi bila tih, od vsega začetka o tej ekonomski opravičenosti, mislim, da bi bilo pol pripomb manj. Ali pa clo nobene. To je ekonomska opravičenost. Jasno, gre se v projekt. Zato, ker je smiselno. Iz drugih razlogov. Ne zato, da bomo zaslužili. Zakaj potem mahat s to ekonomsko opravičenostjo? Zato, ker so se bal, da bi drugač javnost ponorela. In javnost opravičeno negoduje nad temi stroški.

Dejstvo je, da noben od argumentov, ki so se pojavljali in se še pojavljajo, za gradnjo te vzpenjače, vključno s tem, da čakamo sto let – ja, že mogoče. Ampak, mislim, da smo jih zamudili. Teh sto let. Pa čakamo na kakšno stvar recimo pet do deset let, pa je bistveno bolj nujna za Ljubljano. Noben od teh argumentov, ki jih koalicija navaja za gradnjo vzpenjače, v resnici ni prav nič trden, prav nič prepričljiv.

Kar je povsem jasno pri tem projektu je, da ga javnost ne podpira. Zamislite se nad tem. Kar je povsem jasno pri tem projektu je, da v tem trenutku ni denarja zanj. Vem, napisali ste si ga v proračun. Ampak, to pomeni, da zmanjkuje denarja za obnovo mostov, za vzdrževanje zelenic, za urejanje prometa. Za urejanje vodovoda. Še marsičesa družga. Tudi za urejanje okolice gradu, ki je zanemarjena.

In za konec moram reči, da to, da Festivalu podeljujete koncesijo, je skrajno, skrajno slabo za ponudbo na gradu. In skrajno, skrajno nevarno za mesto. Festival je že zdaj v dvojni vlogi na gradu. Je, kot upravitelj gradu in kot ponudnik kulturnih dejavnosti. Jaz mislim, da se v tem tud pozna ozkost, enoličnost kulturnih prireditev na gradu. Ne rečem, da so slabe. So pa ozke in enolične. Jaz mislim, da bi bila edino smiselna razdelitev vlog na ločenega upravnika. Vem, da je bila – vem, da je zgodovina ločenega upravnika slaba v tem mestu. Pa to še ne pomeni, da je sama struktura take organizacije slaba. Praviloma je bolje, da je en upravitelj infrastrukture, drug pa skrbnik ponudbe. To je pravilo. Ne govorim zdaj samo za grad. To je splošno pravilo. Infrastruktura v enih rokah. Ponudba v drugih rokah. Če je to vse v enih rokah, je zagotovo nekje slabo. Pride do monopolizacije ponudbe, al pa do zlorabe infrastrukture. Jaz mislim, da se pri Festivalu to že oboje dogaja. Če Festivalu damo še edini oziroma najpomembnejši mehaniziran prevoz na grad, smo mu dal že tri plasti dejavnosti. Oziroma dejanj na gradu. Kaj mu potem lahko še damo? Še zemljo. Mislim, da je to pretirano. Tud ne vidim nobenega posebnega argumenta, da je Festival za to usposobljen, ali da kakorkoli bi to bilo v interesih mesta. Ali v interesu Ljubljančanov. Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Replika Slavko Slak.

G. SLAVKO SLAK

Hvala gospod podžupan. Rad bi repliciral na tisti del razprave gospoda Kuščerja, ko pravi, da so te številke kar nekje vzete. Pesimistični scenarij 109200 potnikov, je vzet na osnovi številke, števila prodanih kart lani za obisk grajskega stolpa, ki stanejo 3 Evre. In, če

vzamemo to v obzir, vidite, gospod Kuščer, da bi se takšna investicija povrnila v 22 letih. S 4% diskontno stopnjo. In, če bi bila ničelna diskontna stopnja, bi se to povrnilo v 18 letih. Tako, da to seveda niso številke, ki so potegnjene kar od nekje, ampak, kot sem rekel že prej – če bomo dali besedo predstavniku Deloitte, bo veliko bolj natančno in obširno lahko obrazložil vse številke, do katerih so prišli.

Kar se tiče ekonomske opravičenosti. Ste bili pravzaprav, vaša prva, največja kritika je bila ta, da zadeva ni ekonomsko opravičena. Ko smo zadevo dokazali tudi z analizami ekonomske opravičenosti, kot opravičenost, ste seveda zdaj pričel iskat druge razloge, pri katerih so zdaj kar na enkrat najhujši razlogi – estetski razlogi. Jaz sicer verjamem, da ste velik esteta. Ampak, tudi pogledi na to so lahko različni. Ne nazadnje je veliko svetovno znanih objektov pravzaprav na začetku ne bilo odobravanih. Pa, če dam za primer samo stekleno piramido v Louvru, ali pa morda, ne? Eifflov stolp, ravno tako. V Parizu. Da ne bi naštel kakšnih večjih. Seveda drugih. Seveda nimam zdaj nekega namena primerjati vzpenjače z Eifflovim stolpom. No, morda s piramido v Louvru že lahko. Ampak, kljub vsemu, kot rečeno, pogledi so seveda tudi na estetiko različni. In seveda ne more obveljati samo ena resnica – recimo vaša. Ker drugih argumentov, pravzaprav, zdaj resnih, jaz iz vaše razprave, niti zadnjič, niti zdaj – nisem slišal. Hvala.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Replika na repliko. Kolega Kuščer.

G. SAMO KUŠČER

Ja, jaz ne vidim čisto dobro, kje je ta številka od prodanih vstopnic, za stolp? Kakšno zvezo ima. Jaz mislim, da bi bilo boljše potem povzeti število prodanih klobasic v kiosku spredaj. A veste, to – približno enako povezavo vidim v tem.

Ekonomska opravičenost, ne. To ne bo držalo. Vi ste z ekonomsko opravičenostjo mahal okol, kakor, da je to popolnoma jasno, da je ekonomska opravičenost. Zakaj ste vi rabili ta razlog pred javnostjo? Ne vem. Pač rabili ste ga. Očitno ste imeli tudi sami občutek, da zapravljate denar za nekaj. In ste pač rekli, stvar je ekonomsko opravičena. Celo do te mere, da ste iskali komercialnega investitorja. Saj to dobro veste. Saj ste rekli, da imate dva. Potem nismo za nobenega zvedel.

Ja, fajn, da to primerjati z Eifflovim stolpom oziroma, ne primerjate z Eifflovim stolpom, ampak s piramido v Louvru. In res, to se sklada s tem, kar je direktorica Zavoda za turizem rekla, da bodo ljudje drli gledat vzpenjačo na grad. Da bodo v Ljubljano tako rekoč, v Evropo bodo hodili zato, da bodo prišli v Ljubljano vzpenjačo

G. MILOŠ PAVLICA

Čas se je iztekel.

G. SAMO KUŠČER

... gledat. Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Replika na repliko replike ni možna. La... ja, žal ne gre. Žal ne gre, ker ste... ker Kuščer je imel repliko na repliko. Zdaj že, ne? Za razpravo...

... iz dvorane – nerazumljivo...

A na razpravo? No, se opravičujem, se opravičujem. Kolega Penko. Izvolite, ja, replika na razpravo.

G. ZVONE PENKO

Jaz bi se dotaknil. Hvala lepa za besedo in spoštovanje vsem, jaz bi se dotaknil samo tistega dela razprave mojega kolega Kuščerja, ko govori o enoličnosti kulturne ponudbe na gradu. Ali pa se bom šel še širše – v Ljubljani, v zvezi z vodenjem Festivala.

Trdim, trdim, da je Festival ponudba, dostojna temu mestu. Je pa tako, ko se bomo spet naslednje leto pogovarjali o proračunu, namenjenemu temu javnemu zavodu, bomo morali vedeti, da – da kolikor denarja, toliko muzike. Upam, da ni moj kolega razmišljal o tem, kako bi bila alternativna kultura.....

.....konec 1. strani II. kasete.....

....torej, v tem smislu sem hotel replicirati. Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

In prislužil ste si njegovo repliko na repliko. Izvolite, kolega Kuščer.

G. SAMO KUŠČER

Ja, seveda razmišljamo o alternativni ponudbi. Ja, a ni to stvar demokracije, da je alternativna ponudba? Valjda ne bomo vsi samo Brlekovega izbora poslušal in gledal. Jaz bi pa prav rad videl kakšno poulično gledališče. Ali pa ne vem, kar koli želite pač. Trubače iz – iz Spodnje Donave, ne vem kako se reče to, ja. Zaradi mene. Jaz itak ne grem gor gledat nekih zabavnih stvari. Jaz grem gor na grad mogoče se mal sprehajat. A veste? In, če se grem mal sprehajat, me moti to, da ležijo smeti povsod. Da ni nič obnovljeno, da je vse skupaj na enem zelo nizkem nivoju.

In, kar se pa proračuna tiče, pa vidimo, koliko dajemo Festivalu vsako leto. Jaz mislim, da preveč.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Razprava. Ja, zdaj pa ne gre več. Kolega Jazbinšek, razprava.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja. Hvala lepa. Gledam to gradivo in takoj, seveda, opazim izogib pravzaprav vprašanjem, ki bi morala bit najprej rešena, ne? To je tisto, kar smo mi diskutiral. Pa ne samo jaz. Več je bilo takih, da v bistvu ta koncesija bi morala imeti karakter gradbene pogodbe. Tudi koncesija ni prihajala kot pojem, tudi v to zakonodajo iz enega razloga, ker se je seveda – v zakonu se je

pozabilo možnost tudi drugih oblik, seveda, izvajanje javne službe. In zdaj se je not najdu, v tem zakonu, ker so pač nekaj pozabili, ne? Čeprav bi s citiranjem oziroma s srečevanjem posamezne zakonodaje mimogrede povedal nekemu, ki daje gradbena dovoljenja, ne? Da zaradi besede koncesija, ki jo on hoče videti pri tistemu, ki k njemu pride – po gradbena dovoljenja, da zaradi te besede mi vlečemo čez cel odlok permanenten pojem skozi – skozi leta in leta pojem, ki ga seveda takoj, ko bo zgrajena ta vzpenjača, ne bomo več rabili. Iz enega samega razloga, ker ni koncesionar tisti, ki je s svojim denarjem postavil vzpenjačo. Ampak je mesto postavilo svojo vzpenjačo. Ne? In, ne? To je ena semantična zablada. In potem iz – iz – z vztrajanjem na trdnosti tega pojma, da po gradbeno dovoljenje prideš s tem, da maš dokazilo, da si koncesionar, ne? Iz tega pojma potem seveda vse ta druge pojme povoziš. Pri čemer je v Zakonu o javnih naročilih, tamle 133. člen narejen ravno pravzaprav ravno za te gradbene koncesije, ne? Je narejen notri in tako naprej. Pri čemer je tudi pojem – zdaj bo pa eden rekel, ja koncesionar mora se izkazati kot koncesionar in se mu da koncesija za graditev in obratovanje. In iz tega ven, seveda postane javni zavod kar na enkrat koncesionar. Ne? Seveda bi lahko on obratoval poskusno. En let, pa mirna Bosna, ne? Če smo že na tem. Pa mamo gradbeno koncesijo in obratovanje in potem se javna služba daje normalno javnemu zavodu, če je ta semantika tako močna. Ker, seveda v obrazložitvah je, da vse ta drug je pa pol seveda nesmiselno, ne? Ker pol se tako začne – koncesijska dajatev je nesmiselna. Seveda je nesmiselna, če smo mi zgradili. Ne? Kaj bomo mi, he, he, he... ne? Rekli koncesionarju, dej, delaj profit, da bomo mi nazaj dobili, ne? Mi mamo interes, da bomo iz profita dobili koncesnino, ne? Mi mamo interes vse nazaj dobiti tisto, kar smo vložili, ne?

No in tako se seveda zapleta ta papir sam s sabo po nepotrebnem. Izven tega se pa seveda papir zapleta tudi, na rekel bi, rečem, kot so analize ekonomske opravičenosti. Zgraditev predmetne vzpenjače, ni predmet tega odloka. Ja, lepo vas prosim. Ne? Ekonomska opravičenost, torej ni, ne? Reklo bi se – nekaj, kar je osnova, ali greš v koncesijo, ali ne greš v koncesijo. Mislim, tako smešnega stavka... ker bistvo je, bistvo je, ne? Ta finančni odnos. Take ali druge oblike, ne? To je »rezon detre« koncesije. Ne, to ni predlog tega, ne. Pa ni kriterij, pa tako naprej, pa tako naprej. Ne? In narediš iz besede koncesija pravzaprav eno – eno oslarijo. Kar se tiče ekonomskega, kar se tiče ekonomije, ne?

In seveda, pri čemer pa pol daš ekonomsko opravičenost, ne? Ne? Kjer se pa enkrat ukvarja mal z diskontno stopnjo. Enkrat se ne ukvarja z diskontno stopnjo. Oprostite. V tem primeru se nima kaj ukvarjati z diskontno stopnjo. Ne? Enkrat ma nulo, drugič ma nekaj družga, ne, nima se kaj ukvarjati. V tem primeru ne. To mora biti jasno. In zato, ker niso, ker se niso znal ukvarjati z diskontnimi stopnjami, so prej meli neke druge analize, neke druge vrednosti in tako naprej.

Najbolj grozno, seveda, je utemeljitev Ad 4., ne? Kjer se reče – da je Festival Ljubljana tisti, ki je ta prav. Zato, ker je upravljavalec Ljubljanskega gradu. In s tem se tukaj seveda spremeni smisel. Tisto, kar sem jaz diskutiral. Ali je to lift? Ali je to turistična infrastruktura? Ne? In zdaj tukaj beremo, da je to lift, ne? In, da je predvsem domača naloga, da je ta lift usklajen s prireditvami na gradu in tako naprej.

In potem berem tukile od gospoda Brleka v Dnevniku. Imamo sposobno managersko ekipo, ki bo vodila projekt. Žičničarje in drugo osebje in tako naprej. O.k.. To je laž. Imamo sposobno managersko ekipo. To je, to je – ravno zato sem jaz postal pozoren na to, da pravzaprav ne smemo dati ljubljanskemu Festivalu. Zato – ampak, da moramo dati – dati zadevo v roke – recimo, vsaj tistemu, ki skrbi za turistično infrastrukturo. Še drugi razlogi so not. Zato, ker – bom pač povedal. V stiku s temi ljudmi sem ugotovil, da nič od njih ne pride. V stiku z gospodom Brlekom in z vsemi njegovimi službami, že pet let, ni nobenega predloga investicij na gradu. Uni so blazno zadovoljni, da so protokolarni objekti narejeni – pa bi še naprej gradbeništvo pa še mal v protokolarne objekte, da bi vključili in pa, ba, ba, ba, bap.... Prireditveni prostori jih nič ne brigajo. Še posebej, če niso – če niso za njihov program.

Hribarjeva dvorana čaka. Pa rabi zelo mal intervencije. To se pravi tam, kjer se program dogaja. Razpisa ni za gostinstvo. Ja, pa kakšna je to managerska ekipa, ki ne vem koliko časa že ne more spraviti skupaj niti koncepcije gostinstva na Ljubljanskem gradu? Kaj šele razpis? Tam, na našem Oddelku za kulturo ne vejo kaj bi počel, tam z enimi megalomanskimi... da bi mel koncesionarja za gostinstvo gor, pa za – za vse, kar leze in gre. Pa vprašanje, če ga lahko dobijo. Ali bodo imeli enega? In ali bodo pa to razdelili in tako naprej? Infrastrukturo za gostinstvo je treba narediti. Ne? Kakšno dovodno pa odvodno cev je treba narest, ne? In, seveda nimamo tudi v pet- letki nič – naslednji. In to naj bi bila sposobna, managerska ekipa. To je temeljni razlog. Temeljni razlog zakaj mislim, da bi to moralo iti v javni zavod. Ker, če sem seveda ta protežiranc na eni plati – spridi na drugi plati, bomo rekli, ne, ne – saj se ni čisto dobro spridil, ne? Ne? Ampak, ne? Bomo rekli, ja, tam je – pri liftu je mal slabo, pri investicijami na grad je pa mal slabo – ampak program pa dobro dela, ne? Bomo rekli. To je seveda, to seveda tako ne more biti.

Seveda je tudi ideološko sem proti temu, da gospod Brlek to dobi. Ne? Kaj sem dobil? Vabilo sem dobil na – na – vabilo sem dobil za Ljubljanski festival. Kdo je glavni pokrovitelj? Kranjska investicijska družba. Pol je še ena družba iste provincije. In potem družba – družba Kolizej. Novo, kulturno srce Ljubljane. Piše tam, ne? Na tej. Kamor koli pogledam, so te tri družbe napisane. In gospod Brlek, ne? Iz naslova, rekel bi – tega, da rabi za živo kulturo velik prostora, se odloča, da Kolizej je ta prav, ne? Zato, da bi gospod Brlek – drugi Rotovnik, ne? Ne? In zdaj, da bi bil zdaj on novi Rotovnik, ne? Iz naslova žive kulture, uničuje dediščino. Ali pa nepremičninska kultura ali kakor koli se to reče. Ne? To je seveda – ta agresivnost žive kulture, ne? Proti, rekel bi, kulturni dediščini. Pa ne pomeni, da nima filinga. Enazga filinga tud pri urejanju gradu in tako naprej, verjetno, kaj pa vem. Skratka, tam so tako nepretni pri urejanju, da če jim damo zdaj še to reč, ne bo iz tega nič.

Gospoda Slaka sem vprašal, pa kdo zdaj tam inženirin vodi, ne? A veste, da par let ne vemo, kdo vodi inženiring? A je to ZIL? Oprostite. Kdo vodi inženiring? Ali vodi uslužbenec tegale – uslužbenec Festivala? Al kuga? Zakaj tega materiala od Deloitte and Toucha ni od prvega dne? Zakaj moramo mi na sestanku računat, da se nam zdi, da se bo izšlo. Pol se pa seveda zgodi Deloitte and Touche material, kjer se izide. Ne? In, seveda v obrazložitvi, pa gospod Pirnat še zmeraj verjame, da se izide, ne? Ad 1., je tako napisan, kot da se to ne izide. Za vsak slučaj pa reče, da ni treba, da se izide. Da ja ne bi bilo treba vedet ali se izide ali se ne izide.

No in te zapleti seveda okrog tega. In - to, da se mora nekaj povrniti v investicijo. Pa ne ve, ali bi se – al bi se, ali ne. Poglejte, glavno v tem v tej ugotovitvi je pa nekaj, kar je v nasprotju s tem, kar so nas naučili na tem OGJSP-ju. Ko so zdaj zadnje koncesijske akte prinesli, ne? Rekli so – rekli so –Evropa gre v smer zaradi špekulacij v koncesijskih pogodbah. Ne? V smer, da mora biti večina stvari določena v koncesijskem aktu. Nimamo mi pri – pri – kaj smo meli zadnjič? Katere koncesijske akte? Za vzdrževanje cest, ne? Blazno ekstenziven, ne? Kaj mora vse eden met, kaj mora drug met in tako gor, dol, naprej. Čeprav, storitev je bila mal mal opredeljena, moram reč. Ampak koncesija je bila pa dodeljena in tako naprej, in tako naprej. Reče se ne, spet bomo veržili odločitve. Se pravi, dali jih bomo v koncesijsko pogodbo. Koncesijska pogodba bo pa nastala na način, ne? Kot pri nas nastajajo.

In zdaj, pogledam jaz kakšen členček tuki notr, pa tam piše – koncesija mora tirno vzpenjačo dokončati najkasneje v petnajstih mestih, po podpisu koncesijske pogodbe. Kaj pa garantira mesto koncesionarju? Kje piše, da mesto garantira drugi finančni kontingent v naslednjem letu? Ne. Slak je prej tle rekel – podpisana pogodba obvezuje pol proračun za naslednje leto. To se pravi, spet smo dobili under ground, ne? Nekaj podpisanega, ne? Če je to res, ne vem. Mogoče pa tega ne bomo drug let. Tako, kot že nismo leta takoj po volitvah. Pa nismo naslednje leto po volitvah upošteval podpisano pogodbo, ne? In zdaj, seveda, po eni strani povemo, kaj naj ta koncesionar, da mora met neke roke. Po drugi strani pa mi ne garantiramo, ne? Da bo to, da bo ta denar prišel, ali pa da bo tam nek, kakor bi rekel,

proračunski sklad – če letošnjega ne bomo porabili, ne? Kaj pa če letošnjega ne bomo porabili? Tako nespretni, kot so – so v tem Festivalu. Kot so v tem, v tem – kaj? Festivalu Ljubljana, ne? Pa še tle vidim, v bistvu sploh ne bojo vloge dal. Ker tle piše, kaj že piše? Mi mu damo, on pa mora priti z zahtevo. Nije valjda? Ne? Mora zahtevo, za izdajo odločbe za podelitev koncesije vložiti v petnajstih dneh. Veste, če mora on z zahtevo pridet, pol pa mora biti ta akt napisan takole – javna podjetja, naša, javni zavod Festival – spet javni zavod ta in ta. Ne? Odtekmujete, ne? V odnosu na Mesto Ljubljana, v petnajstih dneh z zahtevo za izdajo odločbe o podelitvi koncesije in dajte svoje programe in na osnovi teh programov vas bomo zbral, ne? Mi podelimo koncesijo, pol mora pa un v petnajstih dneh zahtevo dat, ne? Kaj pa, če se bo spotaknil kje? Ne vem. Kakor koli to je. Skratka, to je ena taka – to je en tak pall – mall, ki nima osnovnega »reson detre« razčiščenega. In, ki – ki ni razčistil osnovno vprašanje, ki se reče – ali je to lift, ne? Ali je to lift? Ker, oprostite, obisk stolpa – to ni kulturno dejanje. To je turistično dejanje, ne? Koliko pa je kulture na gradu gor? Da bi se reklo, to je lift? Za potrebe gradu. Kar na enkrat je nekdo razglasil grad za kulturno inštitucijo. Grad ni kulturna inštitucija in se je treba dogovoriti, koliko je tam kulture, koliko je tam kulinarike? Koliko je tam alternativne kulture? In tako naprej. Ker, zna bit – zna bit, da se obnašajo v odnosu do svoje - lastnega programa – rekel bi – odklonilno do drugih programov. Oni lahko gor začenjajo kar neko politiko. Ampak, grad, oprostite ni Cankarjev dom, ne? Grad je grad. V katerem je lahko nekaj kulture. In zato je treba seveda to razčistiti. Ampak ta, seveda odlok, samo to, rekel bi – zapleta, ne? Saj bo čez en let spremenjen, ne? Pa bo mogoče pol bolj pameten že na oko, ne? Ne? In to, da rabiš sam za gradben dovoljenje, ne? En semantičen pojem – iz katerega pol izhajajo same konsekvence, ki so nesmiselne, kakor uporabim to besedo, ne? In se ne prilagodiš v to dvofaznost – gradbena koncesija, pa potem javna služba. Ker – štirideset let, ali pa 70 let – ne bo ta zavod skoz nek koncesijonar. Ali bo opravljal dejavnost javne službe, zato, ker je javni zavod, ne? Ne bo pa skoz koncesijonar. Ta je dobra. Ne? Zato, ker eden ni znal teh dveh pojmov narazen dat. Tako, da jaz seveda ne bom glasoval za ta – za ta akt.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Kolega Kovačič.

G. DIMITRIJ KOVAČIČ

Hvala lepa. Zdaj, kot prvo bi rad povedal to, a ne? Da Statutarno pravna komisija, Statutarno pravna komisija? Ne? Je nekaj odločila, kar pa s strani, gospod podžupan, ni bilo glih vzorno interpretirano, ne? Namreč, zelo jasno je bilo, da je Statutarno pravna komisija glasovala o predlogu, da ta akt izpolnjuje vse pravne pogoje za to, da se obravnava na seji mestnega sveta. In ta sklep ni bil izglasovan. Celo zavrnen je bil, a ne? Zavrnen je bil z večino glasov. Od štirih članov, sta dva glasovala proti, eden za, eden se je vzdržal. Tako, da mislim, da bi bilo treba to bolj jasno povedat. In, če je temu tako, bi verjetno kazalo, da bi tud uvodoma o tem glasovali. Ali so sploh izpolnjeni pogoji za to, torej, ali so izpolnjeni vsi pravni pogoji za to, da ta akt sploh lahko obravnavamo, vendar to niste dal v odločanje in ste pač odprl razpravo. Zato bom tudi jaz zdaj pač razpravljaj o tem.

Druga zadeva, mislim, da ni bilo najbolj korektno, da nihče od uprave, od mestne uprave, ki je predlagatelj tega akta, niti županja, niti kdo drug, se ni potrudil in bi zagovarjal, iz vsebinskega vidika, to odločitev. Ampak, se je to pač prepustilo profesorju dr. Pirnatu, ki je sicer naveden, kot poročevalec. Ampak, kot poročevalec akta, ki ga je strokovno pripravil na podlagi odločitve in naloge, ki pač mu jo je podelila mestna uprava. Torej predlagatelj. In mislim, da to ni bilo najbolj korektno z vaše strani.

Drugo, druga zadeva – tudi sam menim, da gre v tem projektu, pa tukaj ne mislim samo za sam odlok, ampak mislim za celotno zadevo, ki se odvija že kar nekaj časa. Za zgrešeno investicijo. Ne nazadnje je ta investicija že do sedaj potrošila ogromno proračunskega denarja. Čeprav nikoli ni bil mestni svet seznanjen z nekimi realnimi, verodostojnimi številkami. Ampak, so pač te – te številke prihajale nekako neformalno ven. Nikoli nismo bili soočeni z neko realno finančno konstrukcijo. Ne glede na to, da tudi sam menim, da vizualno in iz nekega, bi rekel, estetskega vidika, ta vzpenjača, ta konstrukcija te vzpenjače – ni nek vrhunski dosežek, kot je bilo omenjeno. Prej bi se strinjal s tem, da kaže bolj na obliko spake. Čeprav, seveda, to je zelo relativno. Nekaterim so tudi spake všeč. Tako, da o tem ne bi sodil. Ampak, preveč hvaliti se s tem ne bi kdo... mislim, da ne gre.

Sama ekonomska opravičenost mislim, da ni podana. Ne glede na to, da smo danes slišali za neke podatke o tem, da naj bi bilo vse v redu. Da naj bi se investicija v 15 letih pokrila in tako dalje. Gospodje in gospe, mi smo že velikokrat poslušali obljube kako so določeni projekti, ki smo jih obravnavali sprejemali – odlični. Da pomenijo en – en razvoj Ljubljane in tako naprej. Ne nazadnje smo doživljali tudi razpravo, ki bo na dnevnem redu za to sejo. Kjer smo bili soočeni z različnimi zagotovili o ekonomski opravičenosti. In tako dalje, in tako dalje.

Naslednja zadeva. Mislim, da tudi iskanje koncesijonarja ni tako brezpomembno, kot se skuša prikazati. Ne vidim nobenega razloga za to, da se govori o tem, da je pač mogoče podeliti koncesijo samemu sebi oziroma svojemu javnemu podjetju. Oziroma javnemu zavodu. In ne vidim razloga za to, da je bolje tako podeliti koncesijo, kot pa, da koncesijo podelimo tistemu, ki bi bil najbolj usposobljen, najbolj sposoben. In, ki bi ponudil najboljše pogoje v odprtem, transparentnem postopku, v katerega bi seveda šli. Zakaj se odreč temu, da dobimo za partnerja nekoga, ki bo to najbolj sposoben peljat in ki bo najboljše pogoje ponudil. Ne nazadnje, bo tudi, ki bo tudi ponudil plačilo koncesnine in tako naprej. In tako dalje in tako dalje. To je – dejansko ne vidim nobenega razumnega razloga, zakaj bi se tukaj – na silo hoče utemeljit, da je to mogoče. Pa tudi, če bi bilo to res mogoče, pa po mojem prepričanju ni, kar bom tudi kasneje poskušal povedat. Tudi vsebinsko ne vidim razloga zakaj na tak način podeljevanje koncesije.

Tudi sam se strinjam, da javnost že od vsega začetka, ko se je pojavila ideja o gradnji vzpenjače, temu nasprotuje. Nikoli se ni mestna uprava potrudila, da bi iskala nek širši konsenz za tako odločitev. Ampak je pač na silo in brez upoštevanja nasprotnih argumentov pač se odločila za ta projekt. In pelje že dve leti. In, kot kaže, ga bo peljala tudi naprej.

Strinjam se tudi z razpravljalci, ki so rekli, da iz podatkov, ki so na voljo, niti slučajno investicija ne more biti na tak način, kot je podeljena. Oziroma, kot je koncesija podeljena in kot naj bi se ta ideja peljala naprej, biti povrnjena v petnajstih letih.

Kar se tiče pa samega formalnega dela tega odloka, bi pa rekel tako. Da sam, kljub temu, da seveda dopuščam to – vse različne razlage in mnenja. Pa vendarle še vedno menim, da je pravna podlaga tega odloka sporna. Oziroma pravna podlaga ne omogoča takšen način rešitve, kot je tukaj zapisan. Trdim, da je prav gotovo pravna podlaga za tovrstne akte Zakon o žičniških napravah za prevoz oseb. Kajti, ne glede na vse druge predpise, je vendarle to prav gotovo lex specialis in je to tisti najbližji pravni temelj, na podlagi katerega seveda lahko potem v odloku pripravljamo in sprejemamo posamezna določila.

In seveda 21. člen tega zakona predvideva oziroma predpisuje samo en, samo en primer. Samo eno možnost, da se koncesija podeljuje brez javnega razpisa. Samo en primer. Ne več primerov. To se potem tukaj seveda potem sklicuje na to, da vendarle pa ni potrebno v tem primeru oblikovati razpisa. Ker, ker gre tukaj za podelitev koncesije samemu sebi. Ampak, to ta zakon ne dovoljuje. Ta zakon pravi, da je mogoče podeliti neposredno, brez javnega razpisa samo v primeru, če že obstaja na tem območju žičniška naprava, katero je dobil, katere koncesijo je pridobil že obstoječi koncesijonar na podlagi javnega razpisa. In v tem primeru prav gotovo ne bi bilo logično, da - da razpisujemo ponovno. Kajti, koncesijonarja že imamo.

In seveda v tem primeru lahko pridobi pod enakimi pogoji tudi to drugo žičniško napravo. To, zdaj, seveda, da pa pravimo, da se da ta člen oziroma to določilo razlagati tako, da – če pa podeljujemo koncesijo samemu sebi, potem pa ne moremo, potem pa nam ni potrebno tako striktno upoštevati to določilo. Ampak, če je tukaj edini primer za takšno rešitev, potem mislim, da bi ga morali absolutno spoštovati. Kajti, zdaj pa – če – če povem svoje mnenje, glede same koncesije in kdaj je sploh namen podeljevanja koncesije. Ravno namen podeljevanja koncesije je takrat, kadar pač iščemo nekoga, ki bo nudil najboljše pogoje, da bo to zgradil in da bo potem tudi to napravo upravljal določen čas. In seveda za to plačeval tudi nek – nek koncesijski davek. Oziroma koncesijsko dajatev. In tisti, ki to ponudi, v najboljši meri, bo seveda potem tudi najboljši ponudnik izbran.

Lahko pa seveda se občina odloči, da nikogar ne potrebuje, ker bo sama investirala. In bo sama financirala vse, kar bo potrebno. In bo potem tudi sama upravljala. Ampak, potem verjetno ne bomo podeljevali koncesije za to? Potem pač bomo sami zgradili, kot investitor, sami upravljali in tako naprej. Zakaj bi potem podeljevali koncesije? Jaz razumem, da občina lahko za neko dejavnost, za katero se odloči, to dejavnost sama opravlja. Preko režijskega obrata. Lahko to opravlja preko svojega javnega podjetja. Lahko pa pač podeli koncesijo. In, če podeli, če se odloči za podelitev koncesije, bo prav gotovo iskala tistega – tistega subjekta, ki bo tudi za občino izpolnjeval najboljše pogoje. In bo ponudil najboljše pogoje. In bo potem izbran. Mislim, da je to logično, ne? Zdaj to govorim čist iz – čist iz ekonomskih razlogov. Kajti vse ostalo, ne vem, se mi zdi bolj za lase privlečeno.

Tako, da smatram, no, da je ta predlog odloka neprimeren. Prvič – neprimeren že zaradi te – že zaradi tega, ker je tako ugotovila Statutarno pravna komisija. Torej, neprimeren iz formalno pravnih razlogov. Neprimeren je pa tudi iz vsebinskih razlogov. Ker povzroča prehudo breme mestni občini. In po mojem mnenju je ta odlok škodljiv za mestno občino in zato ga zavračam. In tudi mislim, da ga je potrebno, da bi ga bilo potrebno zavrniti. Hvala.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Samo drobno pojasnilo. V poslovniku ni nobenega določila, ki bi nakazoval, kaj šele zahteval, da se Akt v primeru takega mnenja Statutarno pravne komisije ne uvrsti al pa ne obravnava.

Odrejam pol urni odmor. Dvajset čez sedem, se ponovno dobimo. Hvala lepa.

-----o d m o r

GA. DANICA SIMŠIČ

Najprej dajem besedo gospodu Slavku Slaku, za repliko na razpravo gospoda Kovačiča. Tri minute, izvolite.

G. SLAVKO SLAK

Hvala gospa županja. Rad bi repliciral na tisti del razprave gospodA Kovačiča, ko je ugotavljal, da še nikoli niso bili Svetu predloženi vsi stroški oziroma...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim za mir v dvorani. Lepo prosim.

G. SLAVKO SLAK

... nikoli predložena natančna finančna konstrukcija tirne vzpenjače. Če bi gospod Kovačič bolj natančno pogledal gradivo za proračun, bi seveda vse te podatke dobil. Točno, koliko, kdaj, komu, zakaj – je bilo plačano. In kako in koliko stroškov se še predvideva za dokončanje projekta. Tako, da, gospod Kovačič, te informacije imate čisto vse. Ali doma, ali na svetniškem klubu, ali kjer koli hranite to dokumentacijo seje, na kateri smo obravnavali proračun.

V bistvu je pa s tem tako. Če se nekdo odloči, da nekega projekta ne podpira, potem ga ne podpira. Ne glede na to, kakršni koli argumenti so že. In naj bodo še tako prepričljivi. To je seveda čista legitimna pravica in čisto legitimen pristop. Ne zdi se mi pa najbolj korektno, da se pač očita nekaj, kar pravzaprav ne drži. In v bistvu z razpravo samega sebe izključevati. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Replika na repliko, gospod Kovačič. Minuta. Izvolite.

G. DIMITRIJ KOVAČIČ

Ja, hvala lepa. No, ravno to, kar je gospod Slak zdaj povedal, je dokaz, da sem imel prav. Namreč, v proračunu se ne prikažejo že porabljeni stroški, ampak se načrtujejo stroški za – za naprej. Tako, da v proračunu ni podatkov, koliko je bilo za naprej porabljeno. Ampak kvečjemu, načrtovali so se stroški, koliko še bo porabljeno za projekt tirna vzpenjača. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Besedo za razpravo ima dr. Čepar. Za njim bo razpravljal doc. dr. Gomišček. Izvolite gospod Čepar.

G. DR. DRAGO ČEPAR

Hvala lepa gospa županja za besedo. Spoštovane svetnice in svetniki. Torej, odloku nasprotujem, ker nasprotujem gradnji take vzpenjače. Tukaj smo slišali nekaj argumentov, sto let čakamo Sto let čakamo, to ni argument. To je podobno tistemu, kot sem že zadnjič rekel, ki gre zalivat vrt – suh vrt, ki ga je res treba zalit. Ampak potem pride dež in ta ga naprej in naprej zaliva, do konca. Da bi dokončal začetno delo. Pred petdesetimi leti, glejte, so želeli v nekem zaselku na Primorskem telefon. Na lesenih drogovi. In tistega telefona takrat niso naredili. In še zdaj ga...

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod Čepar, če ste tako ljubeznivi, telefon na Primorskem ni tema te točke.

G. DR. DRAGO ČEPAR

Bom videl. To je primerjava, veste...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če se držite dnevnega reda. Lepo prosim.

G. DR. DRAGO ČEPAR

To je taka literarna figura. Glejte, telefon na Primorskem, na lesenih drogovih in še zdaj ga niso dobili. Ampak, nihče ne žaluje. Govorim o tem, da če na nekaj čakamo sto let ali pa petdeset let, to ni argument, da je to treba dobit. Zato razpravljam o tem. In za primerjavo dajem tisti telefon na lesenih drogovih. Bodo dobili drugačen telefon. Dobili bodo in so ga vsi dobili in ga imajo – mobilnih telefonih. Vendar tistega projekta nihče več ne podpira. Čeprav ga čakajo petdeset let. Govorim proti argumentu, da sto let čakanja pomeni, da je to kaj narobe in da je treba tisto naredit. Torej, nihče ne žaluje za tem.

Povedano je bilo tudi, kaj je o tem rekel Hribar. Kaj je rekel kdo drugi. Ampak to, kar je rekel Hribar, je bilo, kot sem že rekel – pred dežjem. To je bilo pred dežjem. Glejte, pred sto leti so gradili vzpenjačo, tramvaj iz Trsta na Občine. Danes so res, res ponosni nanj. Dostikrat je bilo rečeno o ponosu na take projekte. Res so ponosni nanj. Ampak, kot na muzejski objekt. Tehnično dediščino. Danes bi tega nihče več ne šel gradit. Nihče več. Takega.

Torej, dvesto – dvesto ljudi na uro. Dvesto ljudi na uro, to ne bo za nobeno prireditev zadosti hitro. Kot je že kolega povedal, v nekaterih številkah. Ampak, ljudje pridejo kvečjemu petnajst minut prej, ko gremo na neko zadevo – petnajst minut prej lahko prideš. Tisto, kar je treba več čakati je – je neznosno, ne?

Investicija v 30 do 70 letih ali 30 do 50 letih se povrne. Torej, prvič je treba o tem povedati to, da so to dobe, ki je vse – za katere je vseeno kaj rečeš zanje. Nihče od nas ne bo čez trideset let več v službi. In komu bodo oponašali, da je narobe povedana ta številka? Torej, lahko poveste kar hočete, to je popolnoma, popolnoma vseeno.

Pri izračunu, ki smo ga slišali v pojasnilu – je, torej nepreverjena predpostavka, da bodo zaradi vzenjače res toliko več ljudi šlo na stolp. To – kdo je pa izračunal – iz kakšne verjetnosti, da bo res toliko več ljudi šlo? Za to pa morajo – za to morajo biti še drugi pogoji. Zainteresirani ljudje. Potem, morajo biti v glavnem parkirišču. Jaz sam bi verjetno glasoval in bi se odločil za tako zadevo, če bi bila tam res parkirišča znotraj hriba grajskega. In, če bi potem to dvigalo šlo iz parkirišč na grad. In se to ne bi nič videlo in ne bi bilo pokvarjeno – nobena površina mesta, grajska. Grajskega hriba. In ne bi bilo pokvarjeno okolje. Torej, jaz menim, da ne čez 30 let, ampak . zapomnite si, čez deset let bo to zapuščena zadeva, za katero nihče ne bo vedel komu jo naprtiti. In vsak bo želel zatajit, da je bil njem boter. Ne trdim, seveda, da je zaradi tega, ker se investicija bo ali se ne bo izplačala, ta denar stran vržen, ne? Moja stara mama je v kaki izgubi, če je imel kdo izgubo, vedno rekla, če ga nimaš ti denarja, ga ima pa oni drugi, ki ga je od tebe dobil, ne? Torej, ravno tako je tukaj. Če bodo delali to domači ljudje in če bo material pri nas kupljen, lahko to vzamemo, kot koristno javno delo. Ampak, škoda je okolja, škoda je časa in škoda je energije.

Jaz bi ta denar dal za darila novorojencem. To bi zadoščalo za deset let, če bi dali 50.000 na enega. To bi bil lep projekt. In uredil bi in dobro vzdrževal sprehajalno pot za otroške vozičke na grad. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Besedo za razpravo ima doc. dr. Gregor Gomišček. Za njim bo razpravljal gospod Žagar. Izvolite.

G. DOC. DR. GREGOR GOMIŠČEK

Hvala lepa. Lepo pozdravljeni. Mislim, da so kolegi pred mano večinoma že povedal. Jaz samo takole, k od strani poslušam, moram reč, da se vedno bolj znova začnem spraševati, ali smo mi v tem mestnem svetu sposobni se sploh česa se zmenit. Glejte, v Ljubljani Ljubljančani pričakujejo ureditev javnega prometa. Zdaj ne vem, ali je to cestna železnica, ali je to podzemni metro, ali kar kol. To so stvari, ki bi jih morali zdaj reševati. In koliko časa mi v resnici porabimo za eno žičnico na grad. Če samo te ure seštejemo, te misli seštejemo. Saj človek reče, saj boljše, če tega ne znamo se nekako zmeniti. Saj boljše, da se drugih stvari res ne lotimo. Je pa hudo, da se ne lotimo. Obljubljali smo veliko, naredili nismo dosti.

Zdaj, če gledam kera je argumentacija. Takole, ko sedim, naj bi bila najbrž to zelo huda in napeta tema, ker se toliko časa pogovarjamo. In kdo iz vrst koalicije brani to stvar? Za enkrat sem slišal samo kolega Slavka Slaka. Vsi ostali ste tiho. Najbrž se strinjate, ker vem, da ga boste podprli. Moram reči, da argumenti, ki sem jih dobil iz vaše strani – recimo – če bomo naredili žičnico, bomo zaščitili grajski hrib. Kakor jaz vem, smo eno leto pred tem, ko smo se začeli pogovarjati o grajski – o žičnici, smo res zaščitili z odlokom grajski hrib. In, ko smo sklenili, da bomo žičnico gradili, smo morali eno leto po tem zaščitnem odloku, ta odlok spremenit. Zdaj, čez tri leta slišim, da je ta grajska žičnica zato, da bomo zaščitili ta grajski hrib. En argument.

Drug argument je, ali si predstavljate, da bojo avti pa avtobusi vozil na grad – kako bo to vse smrdel, pa drevje bomo uničevali s tem pa to. Sred Ljubljane, ko imamo dejansko problem s parkirišči. Nimamo urejenega javnega prometa, pa mi za argument za žičnico govorimo, da bomo tam zaradi tistih par avtobusov, po tisti cesti, da bomo zdaj zrak na gradu zelo popravili in da je to nujno zaradi tega. Ne vem, no.

Najbolj je ta, da bomo dvignili kulturni nivo v tem mestu, če bomo to žičnico zgradil. Saj je že kolega Kuščer povedal. Poglejte, če gledam tamle čez – staro, staro jedro mestno. Kulturni nivo. Poglejte tistole pročelje. Sivo je. Tretjina fasade je odpadla. Tam bi najbrž lahko že spet začel rihtat in tako dvignili kulturni nivo v našem mestu. Al pa, da bi recimo Cukrarno obnovil. Al pa porušili. Al pa, a bi Kolizej uredili, ali pa porušili. Ta žičnica, mislim, da nima kakšnega posebnega vpliva na naš kulturni nivo. Če bi to bilo tako, potem bi človek pričakoval, da se zasedanja mestnega sveta prestavi nekam v Nebotičnik. Če je res višina tista, ki dviguje narod na en nivo.

Tako, da jaz se, jaz se res, ko poslušam te debate, jaz se res bojim, da tonemo vedno bolj v en način razmišljanja, ki v resnici meščanom pa meščankam ničesar ne prinese. Ker v končni fazi, zakaj mi sploh govorimo o tej vzpenjači na grad? Zato, ker je en teden pred pooblastili nekdo podpisal, lahko v dobri veri pogodbo, za to, da se bo to naredilo. Če tega ne bi bilo podpisanega, jaz ne vem, če bi tolk debatiral o stvari. Ne? Tako, lahko, da je to hvala bogu, ali pa ne. Ampak, to je dejstvo. To se pravi, to je izvir vseh teh naših debat, ne? Ne? Nobeni kulturni nivoji, nobeni ekološki razlogi, nič, ne. Dejstvo pa je, če mi nismo sposobni te žičnice tako ali drugač zapakirat, kje bo šele javni promet v tem mestu. Kje bodo parkirišča in vse ostalo? Samo to sem hotel pripomniti. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Besedo za razpravo ima gospod Žagar. Izvolite.

G. JANEZ ŽAGAR

Ja. Hvala lepa. Ne se čudit in zgražat, če imava z gospodom Čeparjem slučajno malce nasprotna stališča. Jaz na to zadevo, sem že zadnjič rekel – gledam dokaj tehnično. Mislim, da je grajski grič vreden nekoliko boljše dostopnosti za vse ljudi, ki prihajajo v mesto. Ne samo meščani Ljubljane. Tudi turisti. Če imamo ta grajski grič, v katerega je mesto že skoraj, bi

rekel – vložilo preveč denarja, zakaj ga ne bi bolje izrabili. Sam akt, ki ga imamo danes tukaj, se meni zdi – neko tehnično pravilo – ali je čisto pravno korektno, ali ne. To bi jaz težko sodil, ker se jaz na to ne spoznam. Zato bom tud razpravljaj tako, kot večina razpravljavcev pred menoj. Ki ocenjujejo smiselnost ali nesmiselnost vzpenjače na grad. Jaz pravim, če je ta akt tisti, ki bo omogočil pospešitev, da se bo to res lahko nardilo, upam, da je to res. Da ne bo se kdo spomnil, da tudi to ni dovolj, dejmo ta akt sprejet. Ne glede na to, katera opcija je na oblasti.

Popolnoma spoštujem borbo gospoda Kuščerja, ki je že vseskozi vztrajen borec in jasno, z vsemi možnimi argumenti poskuša zadevo zaustavit. Zato mu dajem priznanje, da je tako vztrajen in temeljit. Ampak, kljub temu, jaz to vzpenjačo podpiram. Moj kolega Drago je rekel, da čez deset let bo to zavrženo železo. Mogoče že nekoliko pozabljeno. Ker, če bi tako razmišljali, se nobena noviteta nikamor ne bi uvedla. Jaz pravim vedno, že zadnjič sem govoril – ta vzpenjača mogoče bi že obratovala, če ne bi v tem mestu, pri tej oblasti, manjkalo poguma kar koli storit in naredit v prid izboljšanja tega, kar imamo.

Poleg te vzpenjače, ki mislim, da je potrebna. Jaz bi rekel – lahko bi imeli tudi, pač, če bi to obstajalo tehnično možno – neke tekoče stopnice, karkoli. Temu rečemo, jaz mislim, da to – nekaj sodi – neko tehniko rabimo, ki te pripelje gor. Al je to vzpenjača, ki lahko mislimo, da je zastarel sistem. Ne poznam nekega cenejšega, mogoče modernejšega sredstva, ki bi te za sedemdeset metrov dvignilo z neke točke v drugo točko. Mogoče je to dvigalo vb hribu. Ampak, jaz sem vedno raje zunaj, kot v neki luknji.

Bi pa opozoril še na nekaj. Ta vzpenjača naj ne bi bila vezana na parkirna mesta. Stremimo za tem, da – da ljudi čim manj z avtomobili hodijo v mesto. Se pravi, če nekdo pride z javnim prevoznim sredstvom in se posluži še vzpenjače, hvala bogu. Kaže pa se potreba – spomnite se vsi, da je bilo še za časa županovanja gospoda Strgarja in izvršnika Vidmarja, postavljen temeljni kamen za Mesarski most. Mislim, da je ta most v prihodnjem letu, ali pa v prihodnjih dveh letih sigurno neka prioriteta investicija za sam center, da se ta tok pešcev, ali pa popotnikov, ki prihajajo s severnega dela Ljubljane, peš z glavne postaje proti grajskemu griču, s tromostovja nekako raztegne po obrežju Ljubljanice. Mislim, da bi ta most tudi zaslužil nekaj več pozornosti Mestne občine Ljubljana v prihodnjih letih, da se ga zgradi, če hočemo pač to staro mestno jedro bolj oživiti in spraviti v funkcijo.

Še enkrat ponavljam, jaz pač ta odlok bom podprl, zato, da se to te....

.....konec 2.strani II. kasete.....

...ali kakor koli mu rečemo – čim prej pride, ker, rad bi se čim prej peljal enkrat gor. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Ker ni več prijavljenih – je, replika je najprej. Gospod Kuščer ima repliko na razpravo gospoda Žagarja. Izvolite. Razprava? Ja, izvolite gospod Kuščer.

G. SAMO KUŠČER

Ja, hvala lepa. Jaz se kar strinjam s to ugotovitvijo, da bi bila verjetno vzpenjača že zgrajena, če bi imela oblast več poguma. Jaz samo obžalujem to, da ima pogum za tako zgrešeno naložbo. Zgrešen projekt. Za druge stvari pa nima poguma, ne? Recimo tramvaj, recimo mostovi, ki si jih tud ti omenil. In tako naprej in tako naprej, ne? Zakaj glih za tako stvar, ki je

popolnoma nora ima pogum. Za kakšno bolj racionalne stvari pa nima poguma? In to sem, to tud, ob spoštovanju tud tvojega mnenja, da si tako vztrajen s svojo podporo, brez kakršnih koli argumentov, razen tega, da - dajmo že nekaj narediti. Ja, mislim, to je – to je logika nekoga, ki se z glavo v zid tolče. Dajmo že nekaj naredit. Pok, pok. Pok. A veste, to, ker ne znajo druga naredit, se bo pa z glavo v zid tolkel. To je logika frustriranja, ki se z glavo v zid tolče. Razumeš? In, hvala bogu za razne Čeparje, pa vas, ki se vendarle uprejo strankarski logiki, da dejmo že nekaj narediti, pa magari, če je bedasto.

GA. DANICA SIMŠIČ

Replika na repliko, gospod Žagar. Izvolite.

G. JANEZ ŽAGAR

Ja, pri teh argumentih je tako. Nisem pa še nobenega danes, saj, veliko je bilo povedanega, ampak nekega pristnega argumenta, zakaj je pa to neumno, pa še nisem slišal. Ampak, to je neumno. Vsako stvar lahko začne nekdo trdit, da je mestni promet, ki pelje tamle po Dunajski najbolj nora in neumna reč. In, če začnemo to vsi govoriti, mogoče bo še celo javnost temu pritrdila. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Še ena replika. Dr. Čepar. Izvolite.

G. DR. DRAGO ČEPAR

Hvala lepa. Torej, rečeno je bilo, da se uprejo strankarskim navodilom. Tuki, tuki ni bilo nobenih strankarskih navodil. Nekatere zato se pač odločamo po svoji presoji. In v kolikor so kdaj kakšni pomembni projekti in se nekaj sklene, se potem tega držimo. V tem primeru pa tega ni bilo, no. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Besedo za razpravo ima gospod Omerzu. Za njim bo razpravljaj gospod Penko. Izvolite.

G. BRANKO OMERZU

Hvala gospa županja. Kolegice in kolegi. Ker so že vsi napovedovali, kako bodo glasovali, čeprav še ni obrazložitev glasu, naj tud jaz napovem, da tega predloga ne bom podprl. Javil sem se k besedi zaradi tega, ker bi rad nekaj zvedel. Ampak to na koncu. Za začetek pa nekaj cvetk iz tegale predloga odloka.

Poglejte, tamle v 2. členu piše – Parkiranje je ob spodnji postaji zagotovljeno na javnem parkirišču na Krekovem trgu. Lepo vas prosim, pejmo zdele ke, pet nas, z avtomobili, pa najdemo parkirni prostor. Pa pejmo jutri dopoldan, pa pejmo jutri popoldan. Pa kdaj koli. Mogoče v nedeljo, če ni kakšne predstave istočasno v Lutkovnem gledališču, pa Šentjakobskem gledališču. Ali pa, če ni to dopoldne, ko je na Filipovem, na tistem sprehajališču Buvjak.

Jasno, tudi jaz ne vem zakaj javnemu zavodu Festival Ljubljana, da se da ta koncesija. Mislim, da bi bilo bolj smotrno in pametno najdet nekoga drugega, če že, ne? Ampak, da grem še na cvetko – 11. člen. – Če po prenehanju koncesije ni podeljena nova koncesija za

graditev tirne vzpenjače, ali če Mestni svet MOL odloči, da tirna vzpenjača trajno, ali v celoti preneha obratovati, se tirna vzpenjača odstrani. Zelo pozitivno zaradi varstva okolja in zelo negativno za znamenja za kasnejše rodove. Zakaj pa ne bi pustili pol? To tirno vzpenjačo? Meni je namreč zelo žal, da mam na šišenskem hribu eno skakalnico, kjer sem jaz, kot otrok spoznal Blovdka, pa je tisti steber tam gor, ko bi ga lahko obnovil, pa eno tablo gor dal. Pa nam propada, pa tako mal notr gledaš, ne veš, kdaj ti bo cegu na glavo priletel. In ne veš na kaj boš stopil in kako boš stopil.

13. člen. Tirna vzpenjača mora obratovati vse dni v letu neprekinjeno. Zlo ostra definicija. Ali bojo tudi ostali programi na Ljubljanskem gradu delali vse dni neprekinjeno? Stolp? Kakšna gostinska ponudba in tako naprej, ne? Mislim, da je to zlo ostro, ker imamo vsaj rekonstrukcije, vzdrževanje, et cetera, et cetera.

In, v drugem odstavku, ta istega člena, ne? To je mal kritika na strokovne službe. Podrobneje se pogoji prevoza določijo v splošnem – v splošnih obratovalnih pogojih. Sami sebe se bojo določili. Nekdo jih bo določil. A jih bo mestna uprava? Ali jih bo mestni svet? Nekdo jih bo predpisal.

K besedi sem se pa pravzaprav javil zaradi tega, ker bi rad zvedel zdele, zelo jasen odgovor, ker to je bil problem na Statutarno pravni komisiji, ki ga je sprožil kolega Kovačič, z navedbo, da je ta odlok, ki se sklicuje na Zakon o žičniških napravah, za prevoz oseb, v neskladju s tem zakonom. In rečeno je bilo, da imamo v zvezi s tem neka mnenja. Jaz sem zaprosil, da dobim ta mnenja do obravnave te točke dnevnega reda. Tega ni. In prosim, zelo jasne odgovore tukaj, od poročevalcev, oziroma od predlagateljev, ali je to, ta navedba, ki jo je gospod Kovačič na Statutarno pravni komisiji podal točna, ali ne. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala. Besedo za razpravo... Kdo ima? Gospod Jazbinšek? Replika, izvolite. Nisem videla...

G. MIHA JAZBINŠEK

Jaz mam seveda potrditveno repliko, ne? Potrditveno v tem smislu, da je jasno, da material, kjer je cel material narejen samo zato, da prosilec za gradbeno dovoljenje pride ke in nima listek, da je pooblaščen investitor, ampak, da je koncesionar, ne? In, če je cel akt samo zato narejen, ker je semantičen problem, ne? Pol seveda v vsaki posebni določbi, ne? Prihaja ta akt sam s sabo v nasprotje, ne? Drug problem, seveda tega akta pa je, ker je bil motiv, samo formalna zadostitev od vsega začetka –samo formalna zadostitev temu, kako grem jaz po gradbeno dovoljenje. In seveda, vsi zaostanki so in zato tud povem, zakaj sem rekel, da ne Ljubljanski Festival. Zato, ker to so ti ljudje, ki so do zdaj Ljubljano zavajali, da se lahko do gradbenega dovoljenja pride brez tazga ali pa družga papirja. Oziroma niso dovolj pravočasno to obvestil, ne vem, kaj so do zdaj delali. Da imajo projekte, pa bi jih radi vložili, pa so kar na enkrat ugotovil, da rabijo – ena predpriprava, oziroma neka predhodna dela gotova. In zdaj seveda vsebinsko je pa drug problem. Ker je bil motiv izprevržen, ne? To, motiv tega ni bil naredit koncesijo oziroma naredit javno službo, ne? Na grad gor. Tud motiv ni bil očitno tudi s Pirnatovih utemeljitev tle izhaja, ker jih je verjetno prej pisal, preden je dobil od Deloitte and Toucha ekonomske utemeljitve. Zato, ker ni čist dobro vedel zdaj, ali je – al ni – rentabilna in tako naprej. Motiv je bil seveda izprevržen, ne? Ni bil javna služba. Zato vse, kar tle not seveda je, je tudi, ne? In moraš v vsakem segmentu, ki ga zahteva iz popolnoma drugih motivov, ne? Recmo zakonodaja, se moraš zlagat. Oziroma napisat en nesmisel.

Parkiranje je ob spodnji postaji zagotovljeno na javnem parkirišču na Krekovem trgu. Ne? Razumete? Nobenega odraza v smislu, da bi se reklo, bomo pa tam naredili en ekschanger – magari. Magar, ne? Bo avtobus prišel, pa bo šel naprej. Pa bo, ne vem... ne, nič. Nobene

vsebinske določbe tuki not ni. Ne? In najbrž – ali pa tale odstranitev žičniške naprave. Ja, madona, ali bo vprašanje, ali bo vzpenjača še naprej, ali ne bo naprej – odvisna od tega, od tega, ali se podeli nova koncesija? He, zakaj bi se pa podelila nova koncesija, čez šestdeset let? Če bo tam vlečnica, bo vlečnica, ne? Oziroma vzpenjača. Nobena nova koncesija. Običajno se reče tako, ne? Po končani koncesiji, če bi investitor investiral sam – odda – po končanem koncesijskem obdobju, ...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja. Po končanem koncesijskem obdobju, ne? Koncesijonar da mestu infrastrukturo v nadaljnjo uporabo, ne? No, hočem reč, pa vsak člen, ki ga pogledaš – vsebinsko, vsebinsko ne sledi ničemer. Tle je en pravni hokus pokus – ne? Narejen. Zato, da se – ne vem, dobi en gradben dovoljenje, ljudje božji.

GA. DANICA SIMŠIČ

Besedo za razpravo ima gospod Penko. Izvolite.

G. ZVONE PENKO

Spoštovana gospa županja in spoštovani kolegi in kolegice. Kar zadeva vzpenjačo na grad, je moje mnenje, da ne bo nič več obiska na gradu, kot ga je bilo. Zaradi tega, ker bomo mel novo vzpenjačo. Ali pa, če bi mel dve in tako dalje. Da bi izpolnili tisto obdobje v eni uri, da pridejo na neko prireditev. Mislim, da je to ena nova prireditev, ki smo si jo izmislili, da bomo oplemenitili dostop do tega gradu. Kar pa menim, da ni nujno potrebno, dokler nimamo urejenih drugih pristopov. Zlasti na parking, tako, kot je kolega Omerzu, pa tudi jaz sem zadnjič, ko smo o osnutku razpravljali – na parking tamle, na začetku vzpenjače. Tam – tam nimamo prostora za tiste ljudi, ki bojo hodil na grad. Ker moramo tudi uporabljat tržno – trg. Drugo je, kar me spravlja v dilemo, je pa to, da je že nekaj denarja blo potrošeno v zvezi s tem, da se je dalo nekakšno koncesijo zunanjim graditeljem. In ta denar bo šel v nič. Se pravi, da mogoče je boljše, da še nekaj dodamo, da imamo nek nov privesek. Tako, da tukaj nisem čisto odločen, kako bi glasoval iz tega vidika.

Predvsem pa bi rekel, da prebivalci mesta niso prav nič navdušeni, kakor jaz kontaktiram. Niso prav nič navdušeni nad to noviteto. Pač pa majo večje probleme z urejanjem mestnega prometa in drugimi infrastrukturami. Tako, da ta dilema, ali bom glasoval, ali ne bom za, je pri meni jasna. Ta hip to v Ljubljani ni potrebno. Hala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Replika na vašo razpravo, gospod Kuščer. Izvolite.

G. SAMO KUŠČER

Ja, jaz bi rad kolegu Zvonetu še zadnjo dilemo odpravil. Čeprav sem to že večkrat povedal. Pa tud kolega Čepar je to res fantastično ilustriral s tisto vožnjo na Jesenice, pa z zalivanjem. To,

da je bilo zapravljenega nekaj – da je bilo zapravljenih nekaj sredstev še ne pomeni, da moramo vztrajati do konca in zapraviti še več sredstev.

Zapravljenih je bilo doslej manj, kot 400 milijonov. Kar je veliko, ne mislim s tem, da rečem – manj, da to ni veliko. Predvidenih je pa še milijardo in pol. Že zdaj. Pa vam garantiram, da se bo to podvojilo v naslednjih letih, če gremo naprej s projektom. In nikjer, res, nihče ne stoji za tem – za tem trošenjem. Se pravi 400 milijonov, ali več milijard. Ne? To je vprašanje. 400 milijonov je vendarle, v primerjavi z več milijardami, na nek način zanemarljivo. Oziroma bolje je to pozabit, kot pa it naprej.

S tem, da jaz ne bi tega čisto pozabil, ampak bi enostavno klical na odgovornost tiste, začenši z bivšo županjo, ki so nas v to potegnili. Ki so pač z neodgovorno, z neodgovornim dejanjem začeli ta smrtni ples z vzpenjačo. In nam naprtili take velike investicije, ki so v bistvu brez smisla. Se pravi, teh 400 milijonov naj ona plača.

GA. DANICA SIMŠIČ

Replika. Replika na repliko, gospod Slavko Slak. Izvolite.

G. SLAVKO SLAK

Gospod Kuščer, vsaj vas prosim, ki ste si vse papirje večkrat ogledal, da ne zavajate tako tega mestnega sveta, kot širše javnosti. Natanko veste, koliko sredstev je bilo porabljenih. Natanko veste, koliko sredstev se predvideva. In nikjer ni predvidenih še dodatnih milijardo in pol. In jaz ne vem od kje vam te milijarde, ki jih napovedujete. Pred seboj imate nekaj študij. Nobene ne govorijo o milijardah. Vi pa govorite – ki jih seveda ne upoštevate in pravite, da so kar nekaj izmišljene. Vi pa res govorite izmišljotine. In nimate za to nikakršnih dokazov. Jaz pa jih imam, da zavajate javnost. In prosim, da tega ne počnete več. Sploh ne na način, kot to počnete.

GA. DANICA SIMŠIČ

Še ena replika na razpravo gospoda Penka, gospod Kovačič. Izvolite.

G. DIMITRIJ KOVAČIČ

Ja, hvala lepa za besedo. No, stroški, ki so bili že porabljeni, so visoki. To – to je dejstvo. Res pa je, da so ti stroški danes še bistveno višji, kot so bili pa takrat, ne? Ko smo začeli s tem mandatom. In, ko je županja se odločala med pogodbo in med tem, ali bi pogodbo nadaljevala, ali bi jo prekinila. In takrat je ona sporočila, da seveda prekinitev pogodbe bi terjalo neke dodatne stroške. In zato je bolje, da gremo s projektom naprej. Jaz mislim, da je bila to napaka. Kajti, če bi takrat, kljub določenim negativnim posledicam prekinitve pogodbe zadevo končali, bi s tem vendarle prihranili že kar nekaj stroškov, ki so bili do danes že porabljeni. Da ne govorim seveda o stroških, ki bodo sledili potem, z nadaljevanjem projekta. Tako, da gospod Penko, glede na vse to, vam ne svetujem, da tega odloka ne podprete. Kajti, breme, ki ga bo mestna občina zaradi nadaljevanja tega projekta, bo večje, kot je pa korist oziroma, kako bi rekel. Kot je pa, zdaj, če to damo na vago z že doseženimi stroški do sedaj. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Replika na repliko, gospod Penko. Minuta, izvolite.

G. ZVONE PENKO

Odgovoril bi samo v tem smislu, da mislim, da sem bil jasen. Zaradi tega, ker je to parkirišče, tam na Krekovem trgu preobremenjeno. To me moti. Potem me moti to, ker je nekaj denarja že potrošenega. In – in ne nazadnje me moti to, da Ljubljana tega ne potrebuje, kot je vest, ki mi prihaja do ušes vsak dan - s strani meščanov. In sem tudi jasno povedal, da sem proti.

GA. DANICA SIMŠIČ

Besedo za razpravo ima gospod Cizelj.

G. BOŠTJAN CIZELJ

Hvala lepa gospa županja. Lep pozdrav vsem, tudi v mojem imenu. Bom zelo kratek.

Nekaj besed o temu odloku, mejčkn sem tudi takole pregledal, k je gospod Omerzu mejčkn povedal nekaj cvetk. Moram reč, da sem tud jaz mejčkn bolj pogledal te stvari. In bom zlo na hitr povzel nekaj stvari.

O temu parkiranju pravzaprav, k je blo že govora, niti se ne bom ustavljal. Ker je vsem jasno, da parkirišč ni oziroma jih tud ne bo, ne? Tako, da parkiranja ne bo, niti ga ni danes. In tud v prihodnosti ga ne bo.

Potem mamo tukajle v 3. členu, kjer piše – Potreba po tirni vzpenjači je bila ugotovljena in tako naprej. Bolj, ko gledam to, kje bi bila ugotovitev, pravzaprav nikjer ni bilo določeno nobene potrebe. Oprostite, potreba se ne določi kar v dveh stavkih, ampak se pravzaprav mal drugač določa. In jaz ne razumem, kako je lahko to tako sestavljen. Še posebno, če gre za takšen projekt, v takšni finančni vrednosti.

Naslednja stvar, ki bi jo omenil pri tej celotni zadevi je tole. 13. člen, ki ga je omenil že gospod Omerzu, tirna vzpenjača mora obratovati vse dni v letu neprekinjeno. Skratka, mamo trgovino, ki deluje 24 ur na dan, ne? Zdaj si pa preberite naslednji stavek. – Obratovalni čas mora biti določen glede na – tako in tako naprej. Ja, zdaj, če mamo mi štacuno, ki deluje 24 ur na dan, pol ne rabimo mi obratovalni čas določat, al pa kako bomo delal. Ali pa kako ne bomo delal. Tako se bere to. In tuki piše, da pač deluje non – stop. Neprekinjeno. Potem pa piše, kako bo pač delovalo oziroma naj bi delovalo. Tako, da tukaj je mejčkn en paradoks, mejčkn jaz tud vidim, da je blo zlo na hitr tole sestavljen. In pa tud zlo površno.

Potem pa še tale zadeva. Tole je na strani 8.- Poglavitne rešitve. Ad 1. Poleg tega je treba upoštevati, da gre za infrastrukturni objekt, pri katerem analiza njegove ekonomske opravičenosti nikakor ne more biti edini kriterij za odločitev o investiciji vanj. In tako naprej in tako naprej. Mogoče res. Ampak o tej stvari, k se zdele odločamo pravzaprav, gre za luksus. Oprostite, mene ne bo nihče prepričal, da je vzpenjača za naše mesto nujno potrebna. Razen tako, kot je rekel gospod podžupan Slak, za takšen dvig civilizacije, ali kako je že bilo nekaj rečeno, ne? Vzpenjača je luksus. So stvari, ki so nujno potrebne in jih nujno rabimo. Ne vem – cesta, most, parkirišče in tako naprej. Tukaj pravzaprav je pa zlo na mestu in za pričakovat je, da se najprej pogleda ekonomska opravičenost nekega tazga projekta. Kot je tale vzpenjača.

Potem sem tole zadevo mejčkn pregledal. Ostale stvari bom spustil, da ne bom predolg. Tole pravzaprav strokovno oceno opravičenosti tirne vzpenjače. Namreč, pri vsaki taki zadevi je treba nekako met tud to analizo stanja pravzaprav, ekonomsko opravičenost. Jaz vidim, da pravzaprav smo na zadnji seji, ko smo razpravljali o vzpenjači, marsikoga vzpodbodli, da se je pač ta analiza naredila. To analizo smo tuki dobil in pravzaprav sem zlo presenečen, ne? Glede na to, da je pač Deloitte pač podjetje z ISO standardom in tako naprej oziroma s tem

certifikatom. Priznано in tako naprej. Nam postreže z neko analizo, na štirih listih. Oprostite, pejte si pogledat, kako resno analizo. Je tukaj nekaj ljudi, ki se spoznajo na te stvari in tako naprej. In taki projekti zahtevajo mal več, kakor štiri liste. Še posebno, ker je celotna analiza narejena na čist osnovni matriki pravzaprav. Ja, v redu gospod Slak, vi jo lahko imate. Ampak, mislim, da jo noben drug – tega nima. In tale analiza nosi datum 27. junij 2005. Se pravi, je bila analiza narejena potem, ko je pravzaprav projekt že zdavni, zdavni – kdaj smo začeli s tem projektom? Oziroma ste začeli? Še preden sem jaz bil . prišel v mestni svet? Torej, je bila ta analiza narejena naknadno. Ali kakor se reče drugače, ne? Če dokaza ni, se ga pa naredi potem. Češ, da bomo prišli, bomo pomahali z neko strokovno analizo na štirih listih. Katere številke so nametane na kupu tu, ki je po tej osnovni matriki. S predpostavko, jasno, da vsi vemo, da pravzaprav izhodiščni faktorji so popolnoma zgrešeni. Nekaj o tem je bilo že govora. Mislim, da je gospod Jazbinšek, pa ne vem – gospod Kuščer tud razlagal in tako naprej. Tako, da se v to ne bom spuščal.

Tako, da celoten projekt pravzaprav tukaj ne drži vode. Ne samo, da je odlok, kot takšen, pravno gledano pravzaprav in z vsemi temi stvarmi pravzaprav – zelo paradoksalen. In bom rekel, da se vidi tud, da je kar nekaj napak tuki notr. Že samo ob bežnem pogledu. Tud tale, bom rekel – analiza tega stanja oziroma opravičenosti, mi nikakor ne prepriča. Še posebno zato, ker ne gre za neko nujno stvar, ampak gre za luskus v tem mestu. In ne nazadnje pravzaprav je tud kar se tiče koncesije, ki jo podeljujemo, jasno Festivalu pravzaprav oziroma jo podeljujete Festivalu. Je potrebno tud tako, da mogoče nekomu se zdi logično pač to –na relaciji, da se podeli Festivalu. Pač dajmo, ker opravlja z gradom in tako naprej. Bo najbolj nekako primerno. Pa dajmo pa Festivalu, da bo še lahko pravzaprav sam upravljal s tem. Moje mnenje je pravzaprav – nekaj argumentov dobrih smo že slišali danes, s strani gospoda Jazbinška, da je pravzaprav Festival, kot tak – ne upravlja s kadri, ki bi bili usposobljeni za delo s tako žičnico. Oziroma za upravljanje s tem projektom. Torej, na vseh teh področjih, kar se tiče tega odloka, kar se tiče analize študije in podeljevanja koncesije, pravzaprav, se gre z glavo skozi zid. In jaz sem prepričan, ne samo to, da bo Ljubljana dobila en projekt, ki je popolnoma odvečen, ampak tud pravzaprav vrgli bote čez okno lep denar, ki so ga Ljubljančani in Ljubljančanke pravzaprav nekako ga namenili oziroma ga je ta proračun. Tako, da jaz tega odloka ne bom podprl. Ker je popolnoma zgrešen. Z vsako zdravo pametjo. In prepričan sem, da bi, če bi kamor koli ta denar namenil – kam drugam. Bi bilo bistveno bolj pametno. In bistveno bolj bi zgledalo pred mestom pravzaprav. Ampak, tako in tako, v končni fazi posledice bote pač nosili sami. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Replika na razpravo gospoda Cizlja, gospod Jazbinšek, izvolite.

G. MIHA JAZBINŠEK

Festivala. Kar se tiče Ljubljanskega Festivala in njegove usposobljenosti za stvari, ki jih počne. Tle sem pogledal, da ma dejavnost Festival tudi točenje pijač. Ne? Zdaj bi pa zraven dobil dejavnost žičnic in vlečnic. Ne? Ampak, v resnici, ne? Ne spravi že zelo dolg časa, ne? Skupi enega navadnega razpisa, ne? Za – rekel bi, vrhunsko gostinstvo. Za manj vrhunsko gostinstvo, ne? Po mojem ga je ravno zato, ker je to kulturološka - kulturološko orientirana – javni zavod, ne? Ki seveda vidi hrano sam v funkciji kulturnega užitka, ne? In, seveda, tako, kot so napisali, da bo vlečnica samo – ali vzpenjača – v funkciji kulturnih, kulturnih prireditev, ne? Glavno one bo pa – tisti, ki hočejo stolp pogledat. Ne? Kar seveda ni nič kulturnega, razen, če bojo oni to turistično aktivnost spremenili tudi v kulturno. Kulturološko. In na koncu bo še na stolp tako težko prideti, kakor težko pridemo na ljubljanskem gradu do

gostinstva. Ne? Tako, da seveda, ponovno ponavljam, ne? Da Ljubljanski Festival nima kadrov. In to je že do zdaj pokazal, na istem projektu. Ne? Pokazal na projektu obnove Ljubljanskega gradu za petletko v razvojnih programih nimamo nič. Niti na infrastrukture za gostinstvo, kaj šele kaj družga. Za investicijo dobiva denarja toliko, kokr ena sama hiša v – v petih letih. Tolk, kakor ena sama hiša velja na mestnem trgu. No, to pomeni, da je čista napaka dajat – dajat gospodu Brleku v upravljanje Ljubljanski grad. Naj ma svoje prireditve, ne? Ampak v upravljanje Ljubljanski grad, kjer ne spravi skupaj nobene investicije. Zdaj bo pa dobil eno, kakor bi se štel propulzivno investicijo. Dejte no dejte. Jo bo tako zapravlil, k – k druge investicije na Ljubljanskem gradu. Pustimo za nazaj. Ampak, za naprej ne zna povedat. A veste kaj mi rečejo, če vprašam, koliko stane posamezna reč. Ti bom revaloriziral nekaj iz leta 98. Ene cifre mam. Bom zdele to mal zrevaloriziral, ne? Z enim ključem, ne? In po moje, po moje to revalorizirajo zato, da bi rekli, da bodo rekli v mestu – rabimo veliko denarja. Ne? Ne? A razumete, ne? Zato, ker se ne znajo spustit v to, katera investicija je relevantna. Katera ni relevantna. In fizični dokaz, fizični dokaz, ne? Da seveda te ne znajo investicij peljat in da jih tudi ne znajo predlagat je, v našem proračunskem, v proračunski, ne? Da ne boste rekli, da jaz nekaj govorim...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, da zaključite misel.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja. Ja. Je v tem našem proračunskem – zraven program, kako se že reče – Program investicij ali kako se že reče. Skratka, v tem petletnem planu, ne? Ki je v proračunu. No, tako, da nekdo, ki je dokazal, da ne zna peljat investicije, naj se res ukvarja s svojo dejavnostjo. Ker drugač bo še gostinstvo postalo, rekel bi – samo v funkciji kulture. Kar pomeni samo mejčkn prigrizek pri protokolu. Ne? Pa še to ni kultura. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Tako. Razprava je izčrpana. Prehajamo k odločanju... na glasovanje bom dala

PREDLOG SKLEPA, ki se glasi:

Mestni svet Mestne občine Ljubljana sprejme Predlog Odloka o tirni vzpenjači na Ljubljanski grad.

Obrazložitev glasu. Gospa Marija Šterbenc.

GA. MARIJA ŠTERBENC

Hvala lepa. Predloga Odloka o tirni vzpenjači na Ljubljanski grad žal ne morem podpret. Ker menim, da je škoda delat v grajski grič tako rano. In je preveč nejasnosti, da bi me projekt v tem trenutku prepričal.

Drugi razlog pa je seveda finančni. Potrebno bi bilo urediti marsikatero ljubljansko otroško igrišče, okolice šol, sprehajališča. In od lepo urejene Ljubljane, pa bi tud turisti imeli več, kot od enkratne vožnje na grad. Seveda za turiste, ki pa bi radi obiskali grajski hrib, pa je moč poskrbeti drugače. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Prehajamo k odločanju. Gospod Jarc, obrazložitev glasu. Izvolite.

G. MIHAEL JARC

Torej, jaz seveda tega ne bom podprl. Nisem danes razpravljal, ugotavljam pa, da bomo pri naslednji točki govorili o še eni zaletavi odločitvi. Ravno, kot je ta zaletava. Seveda, jaz ne morem prepričati gospodov in gospa svetnic, ki bodo glasovali za ta odlok. Kjer v bistvu koncedent financira, zgradi in potem preda koncesijo pravni osebi, ki jo je sam ustanovil. Ne? Torej, pravzaprav politično gledano je kar v redu, da boste to podprli. Bo pač tresk na volitvah naslednje leto toliko večji. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Še ena obrazložitev glasu. Gospod Kovačič.

G. DIMITRIJ KOVAČIČ

Hvala lepa. No, glede na to, da nismo dobili niti pojasnil s strani predlagatelja ob koncu razprave, kar je sicer običajno in glede na to, da so bila vsa opozorila zaman. Tudi tista, ki so se nanašala na formalno plat zadeve, na katere je opozoril tudi gospod Omerzu in nakar nismo dobili v teku razprave nikakršnega dodatnega, konkretnega pojasnila. Člani Svetniškega kluba SDS ne bomo sodelovali pri takšnem odločanju. Kajti smatram, smatramo, da je to na nek način poniževanje nas svetnikov.

... iz dvorane: posiljevanje...

In posiljevanje z neko odločitvijo, ki ji ni mesta, ne samo v vsebinskem, ampak tudi v formalno pravnem smislu. Zato, kot rečeno, pri odločanju ne bomo sodelovali. Niti pri udeležbi pri tem glasovanju. Torej, niti s formalno prisotnostjo ne bomo sodelovali, ampak bomo odsotni.

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel. Želja...je še ena želja po obrazložitvi glasu. Gospa Potočnik.

GA. VIKTORIJA POTOČNIK

Spoštovana županja, spoštovane svetnice in svetniki. Podprla bom ta odlok. Čeravno vam po pravici povem, z zelo stisnjenimi zobmi, kot rada reče naša županja. In to iz naslednjih razlogov, ker namreč, Statutarno pravna komisija ni podprla tega odloka. Mestne svetnice in svetniki so postavili nekaj zelo strokovnih vprašanj upravi oziroma predlagatelju. Ciničen odnos na današnji seji mestne uprave, tako že pri točki v zvezi z avtocesto, kot tudi pri tej točki, se mi zdi izjemno zaskrbljujoč. Za odnos med mestnim svetom in upravo, posebej še, ko gre za izjemno pomembne ali razvojne probleme.

Gospod podžupan, vem, da ste zelo nervozen. Dala bom svoj glas, da boste po treh letih premaknili iz mrtve točke projekt, ki bi moral bit že zdavnaj končan. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Obrazložitev glasu gospod Jazbinšek. Minuta. Izvolite.

G. MIHA JAZBINŠEK

Torej, da gre za izsiljevanje je jasno. Še posebej, ker sem jaz v enem trenutku rekel, da bom pomagal pri definiranju tega odloka. Tudi jaz sem tisti, ki je utemeljeval to, da spada v turistično sfero in v ne kulturno sfero. In mislim, da bi gospod Slak si moral več časa vzeti za skoordiniirati zadevo. In, seveda ne morem glasovati in seveda tudi udeležen ne morem biti pri stvari, v kateri sem enostavno prešišan. Dokler sem potreben sem zraven, potem pa, ko nisem več potreben, se gre pa odločati mimo mene. Tako, da mene ni več zdaj v tem prostoru. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Želi še kdo obrazložiti svoj glas? Dr. Zagožen. Obrazložitev glasu? Ja, izvolite, minuta.

G. DR. JOŽE ZAGOŽEN

Poglejte, gospa županja. Tudi, ko je bilo danes tu rečenega. Tudi, ko argumentu navsezadnje tudi s strani gospe Potočnikove. Ki bo očitno glasovala samo iz neke discipline. Ne pa iz prepričanja. Tako, da več argumentov vam ni potrebno. Doslej se je izkazalo, da kadar koli smo opozarjali na stvari, da niso prav, se je kasneje to izkazalo. In tako bo tudi tokrat. In tega ne bom podprl. In bom ravnal tako, kot naša svetniška skupina. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Mag. Omerza, obrazložitev glasu.

G. MAG. IGOR OMERZA

Ker je naša stranka zelo forsirala oziroma se zelo zavzemala za vzpenjačo že v prejšnjem mandatu. Ker smo se v svetniški skupini – prejšnji in zdejší in – zelo zavzemali. In tudi v mestni upravi zelo zavzemali za to vzpenjačo. In, ker se mi zdi lep projekt. In, ker je edino na ta način možno vzpenjačo vsaj po zakonski poti speljati do konca. Bom seveda to podprl.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Želi še kdo obrazložiti svoj glas? Ne želi. Doc. dr. Gomišček, želite obrazložitev glasu?

G. DOC. DR. GREGOR GOMIŠČEK

Mogoč bi sam rekel zakaj v dvomih počas padam v dvome, a se res moram vzdržati, ali ne. Ker je kolega iz koalicijske stranke zdaj tako dobro obrazložil zakaj je treba za glasovati. Počas, počas začnem dvomit o svoji odločitvi. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Pogovorite se z gospodom Kovačičem, ki je v vašem imenu povedal, kaj boste storili.

Prehajamo na odločanje.

Ugotavljamo navzočnost.

Ugotavljanje navzočnosti zaključujem.

22 svetnic in svetnikov je prijavilo svojo navzočnost.

Ponovno ugotavljamo navzočnost.

Ugotavljanje navzočnosti zaključujem.

23 svetnic in svetnikov je prijavilo navzočnost.

Nekaj jih seveda stoji, ne glede na to, da so rekli, da zadeve ne bodo podprli. Očitno ne bodo glasovali.

Glasujemo, kdo je za in kdo je proti.

Glasovanje zaključujem.

ZA 21, 3 PROTI.

Glasovalo je torej 24 svetnic in svetnikov. In ugotavljam, da JE SKLEP SPREJET.

S tem zaključujem 2. točko dnevnega reda in prehajam k 3. točki. 3. točka dnevnega reda pa je

AD 3.

OCENA STANJA IN POSLEDIC V ZVEZI Z NAKUPOM IN KASNEJŠO PRODAJO S.I.B. BANKE

Gradivo za to točko ste prejeli s sklicem seje.

Pred sejo ste prejeli še Poročilo pristojnega Odbora za finance.

Prosila bi, da me obvestite, kdo bo v imenu predlagateljev podal uvodno obrazložitev. Kajti, do tega trenutka, kljub številnim vprašanjem, nimam imena in priimka človeka, ki bi ga lahko povabila, da v imenu podpisnikov obrazloži točko dnevnega reda? Doc. dr. Bojana Beović je prva podpisana. Vsi ostali so podpisani po abecedi. Gospe Beović na seji ni. Tako, da ponovno sprašujem, kdo bo v imenu predlagateljev imel uvodno obrazložitev?

.....

Gospod Kovačič se je odločil, da bo imel uvodno obrazložitev on. Izvolite.

G. DIMITRIJ KOVAČIČ

Ja, hvala za besedo. Čeprav ne bi bilo treba na tak posmehljiv način podeljevat besedo. Mislim, da smo vsi svetniki dolžni enega normalnega spoštovanja, tako, da mislim, da to ni bilo na mestu. Tak način. Ampak, saj smo že navajeni.

Torej...

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod Kovačič, samo pojasnilo. Velikokrat ste bili podpisniki vprašani kdo bo v imenu predlagateljev imel uvodno obrazložitev. Do trenutka, ko sem ponovno pozvala, tega odgovora nisem dobila. To ni bilo posmehljivo, to je bilo samo obrazloženo, zakaj ne morem nekoga povabit z imenom in priimkom. Izvolite.

G. DIMITRIJ KOVAČIČ

Dobro. Tako vi mislite, vendar pa so vsi predlagatelji samostojni in enakopravni. In seveda vsi imajo pravico biti tudi poročevalci. Ne samo eden. Še manj samo eden, ki se začne z – pač, ki je po abecednem redu prvi. Ampak, vsi so enakopravni in enakovredni in vsi so tudi hkrati, poleg tega, da so predlagatelji te točke, tudi poročevalci. In vsi imajo možnost podati uvodno poročilo. Verjetno pa seveda vsi tega ne bodo izkoristili.

Torej, kot rečeno, pred nami je točka dnevnega reda, ki se nanaša na S.I.B. banko. Morda za nekoga že pozabljena zgodba. Pa vendarle v tej zgodbi, ki še ni rodila epiloga, so se od ta zadnje seje naprej dogajale še dodatne zgodbe. Vsi vemo, da smo v glavnem, do sedaj, na vseh izrednih sejah, ali pa tudi drugih sejah, ne samo izrednih, ko je bilo govora o S.I.B. banki, govorili o problematiki nakupa S.I.B. banke, s strani Mestne občine Ljubljana oziroma preko njenega – njegovega javnega podjetja Energetike.

Ne bom ponavljal vse, kaj je bilo že povedano na to temo. Ampak, gre za to, da s tem, ko je S.I.B. banka bila po zadnjem sklicu oziroma po zadnji seji mestnega sveta na to temo prodana, tako rekoč prodana. Ali pa formalno prodana Novi Ljubljanski banki, pa ni več mestni svet o tem vodil razprave. In ravno ta prodaja se je kasneje pokazala, da stvari tudi s tem niso bile zaključene. Kajti, kljub temu, da so že na seji mestnega sveta, kjer je mestni svet dal pooblastilo županji, da v imenu mestne občine, na Skupščini Holdinga sprejme odločitev o tem, da se banka proda po pogojih, ki jih je določila komisija, imenovana s strani javnega podjetja Energetike. Torej, kljub pomislekom, ki so bili izrečeni že na tisti seji, je bil seveda tudi tisti sklep gladko sprejet. In je potem županja to svojo odločitev potem tudi izvedla. Oziroma izvršila na skupščini. Banka je bila prodana. In pač zadeve so potem tekale naprej. Mestna občina se je na ta način banke rešila.

No, glede na dejstvo, da pa smo se takrat pogovarjal, na zadnji seji o tem, za koliko naj bi javno podjetje Energetika iztržilo oziroma koliko naj bi iztržilo s prodajo S.I.B. banke in so bile takrat nekatere variante v razpravi. Od tega, da bi pustili, da gre S.I.B. banka v stečaj. Do tega, da je – da se banka odproda za en tolar za delnico. Oziroma, druga varianta, da se banka odproda za 370 tolarjev za delnico. S tem, da je bilo tudi že na tej seji zelo jasno razvidno, da dejansko ne gre za prodajo te banke. Ampak, da gre za dejansko prodajo poslov javnega podjetja Energetika. In, da – in, da je potem sama S.I.B. banka samo še dodatni del, ki gre kupcu teh poslov – Novi Ljubljanski banki. Torej, Nova Ljubljanska banka je zaradi poslovnih interesov se odločila, da bo kupila posle. Javnega podjetja Energetike. In ti posli so, kot je bilo večkrat že v strokovni – v strokovnih medijih in tudi drugih ugotovljeno – so bili dejansko vredni več, kot pa – kot pa 404 milijone, kot je celotna transakcija stala. Torej je prišlo dejansko do brezplačnega prenosa S.I.B. banke Novi Ljubljanski banki.

No, kasneje seveda – nov kupec, to je Nova Ljubljanska banka, poslovala naprej. Upravljala z – kot večinski lastnik s S.I.B. banko. In je seveda ugotovila, da je možno poslovati tako, da se iz tega ustvari tudi nek dobiček. In dejansko je potem naknadno prišlo do nadaljnjega trženja nekaterih terjatev S.I.B. banke, ki so bili prodani novemu kupcu za kar precejšnjo vsoto denarja. Gre za več milijardni posel. In seveda, iz tega lahko sklepamo, da banka, ki je bila,

kot sem prej povedal – podarjena, vendarle ni bila tako brezvredna, kot se je takrat govorilo. Ampak, je bila še kako vredna. Govorim samo o delu terjatev, ki so bili prodani. Treba je vedeti, da to niso bile, vsaj po mojem, po mojih informacijah vse terjatve. Potem moramo vedeti, da je banka – premoženje banke sestoji tudi iz samega nepremičnega in premičnega premoženja. Kar seveda tej – tej vrednosti dodaja še dodatno dodano vrednost.

In, glede na pomisleke, ki jih je na tisti seji, ko je mestni svet nazadnje razpravljal o S.I.B. banki, ki jih je, med drugim, tudi zelo utemeljeno izrazila tudi bivša županja, Viktorija Potočnik, ki je v svoji razpravi izrazila velik dvom v to, da se na tak način banka daje naprej. Praktično brez kakršne koli vrednosti, tudi to opozorilo bivše županje ni praktično naletelo na plodna tla. Ampak je, bi rekel, koalicijski valjar sprejel odločitve, ki se nam zdaj, ko podatki prihajajo na dan, vedno bolj maščuje.

Torej, ni šlo zgolj za škodo, ki je bila povzročena takrat, v prvi fazi, ko smo se pogovarjali o nakupu – o nakupu S.I.B. banke, ampak je v bistvu zdaj ta, druga faza te zgodbe, ko se je pa banka prodajala s strani javnega podjetja Energetike, pa je dejansko prišlo do še bistveno večjega prikrajšanja oziroma bistveno večjega oškodovanja, kot – kot prvič. Že prva, v prvi fazi smo govorili o škodi, ki je bila povzročena, govorili smo o odgovornosti. Žal, večina predlaganih sklepov, ki smo jih v opoziciji predlagali dobronamerno zato, da se pač odgovornost razkrije. Da se poskuša povzročeno škodo v kolikor tolikšni meri povrniti. Žal, nobeden od teh predlaganih sklepov ni bil sprejet. Tudi – tudi pobuda za vložitev ustreznih odškodninskih postopkov je, sicer v nekem manjšem delu, bila uslišana. Ampak, v bistvenem delu, ki bi kazal na dejansko voljo, da se do tega pride, pa stvar ni bila – pa stvar ni bila upoštevana in spoštovana.

Dejstvo je, kot sem že večkrat razlagal, da pri odškodninskih postopkih ne gre za to, da se – da mora tisti, ki je oškodovan dokazati krivdo tistega, ki je povzročil škodo. Ampak, je tukaj dokazno breme obrnjeno. Torej, obrnjeno, kot je to v kazenskih postopkih. Kjer seveda mora tožilec dokazati krivdo. V odškodninskih postopkih se pa ta krivda domneva že po samem zakonu. In to je bilo nič kolikokrat povedano, pa vendar nihče od vodstev, ki so takrat sprejemali odločitve, tako na nivoju Holdinga, kot na nivoju javnega podjetja Energetike...

.....konec 1. strani III. kasete.....

...ni bil predmet nikakršnega povračilnega postopka.

Tako, da gre po mojem mnenju za pomanjkanje volje. Jaz upam, da bo vsaj v tej drugi fazi prišlo do streznitve. Da bo ta volja vzpostavljena. Kajti, ne nazadnje so tudi odločitve, ki so povezane s prodajo banke, bile sprejete praktično od istih oziroma enakih nivojev odločanja. Tako na mestni ravni, kot seveda na ravni javnega podjetja Energetike in Holdinga. Tukaj seveda mislim – ne izključno sto procentno vseh, kajti nekateri, v nekaterih primerih je prišlo do novih ljudi, ki so bili, ki so pač na novo bili postavljeni na vodstvena mesta. Ampak, večji del, zlasti tistih, ki se nanaša na nadzorne svete, predvsem v javnem podjetju Energetika, pa so praktično ostali nedotaknjeni in nespremenjeni. In mislim, da je čas, da se lotimo ponovno te obravnave. Da ugotovimo, kakšne so posledice, ki so nastale po prodaji te banke. Za Mestno občino Ljubljana in da seveda tudi na podlagi tega ugotovimo, dali obstaja odgovornost. In, če obstaja, da potem tudi sprožimo in predlagamo vse tiste postopke, ki so potrebni. Bodisi postopke, ki jih, ki jih vloži sama Mestna občina Ljubljana, ali javno podjetje Energetika, ali Holding Ljubljane, kot tudi tistih, za katera so pristojni, pristojni državni organi, katerim pač mora biti zagotovljen ves material, vse gradivo, da bodo na podlagi tega lahko opravili svoje delo tako, kot je potrebno.

Predlagam oziroma predlagamo predlagatelji, da – petnajst podpisanih predlagateljev, da obravnavamo vse predlagane sklepe. Morda bo v razpravi predlagan še kakšen dodatni – dodatni sklep. Da se pač o njih pogovorimo in da na koncu tudi o teh sklepih odločamo in jih podpremo. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. V imenu predlagateljev, želi besedo tud gospod Jazbinšek. Ne bom pa citirala njegove prijave k besedi. Izvolite gospod Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Moja prijava k besedi je bla sledeča: Ah, ne bom najprej razpravljaj, bom šel najprej gor, kot predlagatelj mal počekaj. No in potem me je seveda županja vprašala, če lahko to besedo citira in sem ji dovolil. Zato ne vem, zakaj je ni citirala. Lep prosim.

Jaz osebno seveda vidim, da je problem tega trenutka S.I.B. banke v družinskem prepiru LDS-a oziroma znotraj koalicije. In ta družinski prepir mora imet ogromne korenine resnosti, da seveda ta družinski prepir je v prvem trenutku celo ogrozil funkcioniranje mestnega sveta. Clo funkcioniranje lastne stranke. Ki pol seveda tud posredno ogrozi funkcioniranje mestnega sveta. To mora bit tako resna stvar, ne? Resna stvar. Če jo bojo zdaj med sabo dokazal, ne? Eni LDS-ovci drugim LDS-ovcem, ne? Da je prav, da mam to izredno sejo, da mi, ne? Slišimo, kje je problem, ne? Ker mi teh podatkov, ne? Da je bla ta prodaja, ta druga tako fantastično zanič. Da je gospod Drašković pravzaprav oropal, ne? S slabo prodajo, ne? Oropal Energetiko – nimamo. Nimamo. Tako, da sem jaz to podpisal zato, da pravzaprav slišim, kako bo on – del LDS-a, drugemu delu LDS-a povedal, da je gospod Drašković blazno zanič prodal banko.

Ne? Upam, da na novinarska – raziskavica, ne? V kateri je zlo velik, kako bi rekel – sodeloval, ne? Eminentni član LDS-a, gospod Kopač, ne? Da ta raziskava nima prave teže, ne? k, če ma težo bomo morali spet delat, ne? A razumete? Ne? Če pa nima teže, bomo mel pa eno – rekel bi razpravo, zaradi razprave, kot take. Zato, da pravzaprav razčisti LDS to medsebojno, rekel bi, ta medsebojni družinski prepir, ne?

Zakaj sem pa ja podpisal prej, preden je bil material pripravljen, ne? Zato, ker sem mislil, da bo Kovačič mal boljš ta material pripravil. Ampak, ne? Ja, ha, ha... Bianco sem to podpisal. No in zdaj seveda – in izhajal sem tud iz tega, da je SDS mela tiskovno konferenco, na kateri se je – blo rečen, da koalicije ne bojo rušil. Ampak, da bojo mel, bomo mel izredne seje, ker se začenja predvolilka in zgleda je treba na izrednih sejah, tud, če so prazne, ne? Nastopat.

Moram reč, da sem jaz seveda iz določenega vsebinskega razloga, ne? To podpisal. In ne – ne, kakor sem se zdele malo šalil. Oziroma to so bile stranske reči. Podpisal sem, podpisal sem to zato, da bi enkrat že spregovoril, ne? Zakaj se lahko denar, pobran od komunalnih storitev uporablja? Ne? To je nekaj, ne? Česar seveda tu – nihče nima tega – ne kreda, ne zanaša se ne na pravno državo. In tako dalje. In tudi zato, ker je bla S.I.B. banka samo en indikator oziroma v funkciji – prvič, grajenja Holdinga. Grajenja Holdinga. In drugič, ker se je tuki, ko je šlo za vprašanje na tej seji, ki smo jo imeli – izredni, ne? Takrat se seveda ni branilo, ne vem, akterje tega – kupoprodaje in tako naprej. Takrat se je branilo Holding. Tudi na ta način, seveda, da nismo bili sposobni dat sklepa o dokapitalizaciji – da ali ne. Ne? In, da se je ta sklep potem v ožjem krogu, ne? Podpisan tudi, seveda, s strani pozicije in opozicije, ne? Na Odboru za finance – pravzaprav ta sklep za dokapitalizacije ne – pokazal. In takrat seveda tudi, vi veste, da sem milijonkrat povedal. Tuki so dokumenti, ki niso podpisani. Kako lahko zreli ljudje tlele odločajo o nakupu ali ne nakupu, dokapitalizaciji ali ne dokapitalizaciji – na osnovi dokumentov, ki niti podpisani niso. Dokumenti, ki so bili tajni, pa so bili že

objavljeni, na – na Internetu. Tako, da je ena novinarka, novinarka Dnevnika, bila jezna name, ko je ugotovila, da je res Poslovno poročilo S.I.B. banke res na Internetu. Mi smo ga imeli pa kot tajen material. In predvsem tisto, kar je bilo seveda takrat, takrat, ne? Se je pokazalo, da nihče ni sposoben oceniti kvalitete S.I.B. banke. Ni znal to oceniti Rekar. Ni znal to oceniti – oceniti predsednik nadzornega sveta, ne? Ni znal. Zdaj, pa v časopisih se reče – prav jim je Ljubljancanom, če so slabo prodali banko, ne? Govori gospod Vitežnik, ne? A je takrat znal povedati, a je znal takrat povedati? Ta banka je v dobri kondiciji. Al pa, da banka ni v dobri kondiciji. Ali pa v tej banki je ta problem osnovni. Un problem ni osnovni. Kaj je z državnim kapitalom in tako dalje. Gre za to, seveda, da se v vsem tem času in zakaj je sprevrženo tisto, kar bodo zdajle LDS-ovci med sabo počeli? Da bodo en drugga prepričevali, da je bilo prvič narobe, ali pa drugič narobe. Izprevrženo je to... ja, predpostavljam, ja... ta je dobra. Ja, pa saj nam ni treba govoriti, no... He, he, he... Saj vam ni treba govoriti. Saj, ja, kaj pa naj se drugga delam norca? Drugač se ne morem norca delat. Zato, ker je v vsem tem – bo prišlo do nečesa. Prišlo bo do tega, prišlo bo do tega, da se bo opravičevalo neke nakupe, ki se ne bi smeli zgoditi. In ostal bo v zraku tisto, kar je ostal, pa mogoče je bila cela knjiga o S.I.B. banki napisana. Ali se je dobro kupila, ali se je slabo kupila? Ali se je zdele dobro prodala, ali se je slabo prodala? Problem, seveda je v tem, da smo dokazali, žal smo dokazali nekaj, kar sicer je slovensko pravo že uredilo. Slovensko pravo pravi, nenamensko se denar ne more prodajati. Se – se denar ne more porabljal. In v javnem sektorju se ne delajo rizični – komercialne poteze. In tuki, seveda, ta mestni svet, al pa ne vem, te županje in tako naprej. Gospodi Draškoviči in tako naprej, so dokazali, da posla, ki se mu reče – managiranje banke, pač ne obvladamo. In za managiranje banke moramo met dovoljenje. In prvo dovoljenje, ki ga je dal, ga je dal Gaspari s sledečim stavkom – po nam znanih podatkih. V upravnem postopku. V upravnem postopku ni nam znanih podatkov. Je ugotovitev relevantnih dejstev. In v tej igri, zdaj, seveda, bom jaz pol diskutiral v to smer, da ugotovimo, katerega tatu naj se zdaj ujame. Namesto, da bi se pokazalo na resen problem, ki nam zdele predstoji. Najbolj resen problem boste došli, ko se boste vprašali – zakaj nadzorni svet Te-To-la ne more pridet v koalicijo? Ne? Gospod Pejovnik, zakaj ne morete pridet v nadzorni svet Te-To-la? In naslednjič boste došli resnost tega problema, k boste šli zdele pogledat, zakaj LDS ne more pridet v nadzorni svet Geoplina? To so stvarna vprašanja. In tolk, da boste vedeli, ne? Ne razpolagamo več. Ne z Geoplanom v našem lastnem deležu, ali pa v deležu, ki ga ima nominalno Energetika. In ne razpolagamo z lastnim deležem več v Te-To-lu. In to je ista reč in enako se bo odlil denar nenamensko – recmo prvič se je denar zgubljal v S.I.B. banki. Svoj čas je nekaj dignitete še blo. V profesionalcih. Gospod Pogačar je izjavil en stavek – ko smo spremenili akte v Energetiki, smo lahko začel z novo dejavnostjo. Kar pomeni, da se je Energetika spremenila v Holding S.I.B. banke. To je finančna dejavnost, za katero seveda tudi Energetika ni sposobna in tudi ne njen direktor. Čeprav izhaja iz – rekel bi – finančnega sistema. Že pred S.I.B. banko se je v Holdingu hotlo denar iz komunalnih storitev plasirati izven Ljubljane, mogoče celo izven komunale. Spor Vidmar – spor Vidmar – Kovačič, je verjetno spor iz tega naslova. Vidmar je mislil, da mora Holding vsaj v Ljubljani denar plasirati. To je ta denar, ki je ostal, pol je šel pa v S.I.B. banko in tako naprej.

In zdaj za mene ostaja vprašanje, seveda o Holdingu. Kar naj bi S.I.B. banka pomagala in tako naprej. Ampak, iz tega ven ne pridejo. Garažni projekt. Iz vodarine, iz – iz denarja za – za, za – rekel bi, iz denarja za toploto in tako dalje, naj bi se v Ljubljani gradile garaže. In zdajle imamo ta istega Kopača, ki govori, da ne znamo ne kupiti ne prodajati, banke, ne? In to dokazuje in skoz medije in tako naprej. Od istega Kopača. Imamo nezakonit program na državni ravni, kako denar iz Geoplina plasirati v – v Te-To-l. Zakaj? Za proizvodnjo elektrike, ki ni v interesu mesta Ljubljane, ne? In seveda istočasno se seveda istemu Kopaču – se je sesul tudi še kaj drugega, zaradi česar naj bi se menjava zgodila. To pomeni, seveda, da bi država imela vpliv v Geoplinu večji... ta

G. MILOŠ PAVLICA

Kolega Jazbinšek... /// nerazumljivo...

G. MIHA JAZBINŠEK

Ni več Kopačeve. Ampak je ta država seveda od nekih drugih.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Želi še kdo od predlagateljev? Ne želi. Potem prehajamo na razpravo. K razpravi – k razpravi se je prvi prijavil mag., a – opa, pardon, prosim gospo Metko Tekavčič, predsednico Odbora za finance, da poda stališče pristojnega odbora.

GA. DR. PROF. METKA TEKAVČIČ

Ja. Spoštovane kolegice in kolegi. Odbor za finance je v odsotnosti katerega koli od predlagateljev, ki bi bil pripravljen dat uvod. Vsi ste bili vabljeni. Je v odsotnosti predlagateljev, ki bi bili pripravljeni dati uvod, glasoval o predlaganih sklepih. In sprejel stališče, da predlogov sklepov ne podpira.

G. MILOŠ PAVLICA

Na poročevalce ni replike. Statutarno pravna komisija ni imela pripomb. In odpiram razpravo.

... iz dvorane – nerazumljivo...

Proceduralno pa lahko.

G. DIMITRIJ KOVAČIČ

Hvala. Jaz ne vem, gospa Tekavčičeva, od kod vam podatek, da so bili predlagatelji vabljeni na to sejo vašega odbora. Jaz osebno vabljen nisem bil. Vabila nisem dobil. In nisem mogel niti presoditi, ali sem pripravljen podati uvodno obrazložitev... ali ne...

G. MILOŠ PAVLICA

Kakšen pa je vaš proceduralni predlog?

G. DIMITRIJ KOVAČIČ

Moj proceduralni predlog pa je, da se gospa Tekavčičeva opraviči, ker pač si je izmislila to, kar je rekla...

G. MILOŠ PAVLICA

Ta je močna. To pa moram reč...

GA. DR. PROF. METKA TEKAVČIČ

Spoštovane kolegice in kolegi, da ne bi o tem proceduralnem predlogu glasovali, saj vsem tistim, ki imate občutek, da niste bili povabljeni opravičujem. Jaz sem pri službah preverila, jaz sem pri službah preverila, dobila sem pojasnilo, da so bili povabljeni vsi predlagatelji. Obveščeni. Žal, se je tega udeležil samo kolega Jazbinšek, ki pa je rekel, da gradiva še ni prebral do takrat. Tako, da bi težko dal uvod. In zato se vsem opravičujem, ker sem vas užalila, ker sem menila, da ste bili, tako, kot sem bila obveščena – povabljeni. Torej, moje, sprejmite moje iskreno opravičilo.

GA. DANICA SIMŠIČ

Proceduralni predlog gospod Omerzu.

G. BRANKO OMERZU

Ja, kolega podžupana Pavlico bi opozoril, da na proceduralne predloge ni razprav, pa replik, pa nič.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Hvala lepa. Spoštovane svetnice, spoštovani svetniki, predlagam, da te pogovore opravite v preddverju, če se strinjate. Ker po poslovniku ne morem za take zadeve dati besede. Prvi prijavljen k razpravi je mag. Omerza. Za njim bo razpravljal gospod Jakič. Prosim.

G. MAG. IGOR OMERZA

Hvala lepa. Zdaj, ker je izredna seja o nakupu in prodaji, bi najprej o nakupu začel. Mislim, da v zvezi z nakupom ni kaj posebnega dodati, saj mestni svet je v zvezi s tem sprejel veliko sklepov. Med njimi je pomemben predvsem ta, da družba Energetika, kot kupec večinskega paketa delnic S.I.B., ni izvedla vseh tistih postopkov, ki so običajni pri prevzemu večinskega paketa delnic. Kot je finančni pregled poslovanja, vrednotenja banke, operativni pregled in tako naprej. In, da je družba Energetika izvedla ta nakup na način, ki ni običajen in posledica katerega je bila višja cena delnic, od dosegljivih na trgu. Ti sklepi pomenijo, da je bila banka preplačana.

Seveda te sklepe nismo sprejemali politično, ampak na osnovi revizijskega poročila, ki je pač take sklepe tudi iz – iz revizije take sklepe izvedel. In mi smo samo take sklepe v mestnem svetu povzeli. To se mi zdi pomembno. Poleg tega, kakor vem, potekajo kazenski odškodninski postopki, v zvezi z nakupom delnic S.I.B. banke. Tako, da v zvezi z nakupom ne bi več govoril.

Prodaja banke. Po – po nakupu banke s strani Energetike oziroma bolj natančno večinskega deleža s strani Energetike banke Slovenije, je ta banka dvakrat zahtevala dokapitalizacijo. Najprej 600 milijonov SIT, ki jih je od vseh lastnikov plačala samo Energetika. In nato še dodatnih 2,2 milijardi SIT, konec leta 2002. Dokapitalizacije se niso zahtevale zaradi širjenja dejavnosti banke, osvajanja novih trgov, ali pa priprave novih produktov, temveč zaradi zagotavljanja normalnega, rednega funkcioniranja S.I.B. banke. Neizpolnitev zadnje, že omenjene 2,2 milijardi SIT nove dokapitalizacije, bi pomenila uvedbo prisilne uprave s strani

Banke Slovenije. Posledično bi prišlo do stečaja banke, saj je bila njena vrednost ocenjena, kot negativna. V takem primeru, brez dokapitalizacije, preživetje banke ni možno.

Glede na strokovne ocene, številne razprave in predvsem na negativno neto sedanjo vrednost banke S.I.B., ob diskontni meri, ki ne upošteva nobenih posebnih tveganj, je jasno, da za dokapitalizacijo S.I.B. ni bilo nobenega ekonomskega opravičila. Ni bilo tudi nobene garancije, ampak prej upravičen strah, da bodo sledile zahteve po še dodatnih dokapitalizacijah. S.I.B. banka je bila namreč, zaradi medijskega, javnega in političnega trušča, praktično poslovno mrtva banka.

Če bi se Energetika odločila za nadaljevanje te agonije, bi prišla Energetika in s tem tudi javni Holding v stanje kronične izgube. Seveda to bi pomenilo pravzaprav dejansko stečajno stanje Energetike in Holdinga, posledično, ki pa se ne bi moglo uresničit, ker ta podjetja ne morejo iti v stečaj. In breme tega bi seveda prevail na mestni proračun. To bi bilo seveda nevzdržno.

Sledila je hitra, vendarle transparentna in javna prodaja S.I.B. banke, ki je podrobno opisana v poročilu komisije za prodajo Slovenske investicijske banke... S.I.B. – Poročilu Komisije za prodajo Slovenske investicijske banke S.I.B., javnemu podjetju Energetika za sklenitev pogodbe. Od štirih potencialnih kupcev so se vsi, razen NLB odpovedali podati zavezujočo končno ponudbo za nakup banke. Iz sporočila je jasno, da je bil glavni razlog za odstop dveh bank, to A – banke VIP-e in NKB banke, ugotovitev, na podlagi skrbnega pregleda, da prodaja ponudbe zaradi negativne vrednosti S.I.B. banke – sploh ni mogoča. NLB, kot edina, ki je oddala končno ponudbo, je ponudila tri alternativne predloge, ki so natančno opisani v omenjenem poročilu. Pomembno je to, da je brez dodatnega pogoja s strani kupca NLB ponudila 1 slovenski tolar za delnico. Skupaj torej dober milijon SIT za celoten delež Energetike v S.I.B. banki. V odprtem in javnem domačem in tujem konkurenčnem okolju, se je torej tržna vrednost banke oblikovala na nivoju enega SIT na delnico. Gre torej za takratno tržno vrednost S.I.B. banke.

Vsekakor smo lahko zadovoljni, da je bil delež Energetike v banki, s sprejetjem še nekaterih dodatnih pogojev, potem prodan za 370 SIT na delnico, skupaj za dobrih 400 milijonov SIT. V nasprotnem primeru bi prišlo do stečaja banke. In do izgube 2 milijard depozitov Energetike v S.I.B. banki.

Od tu naprej NLB, kot večinski lastnik S.I.B. banke, upravlja z banko. NLB se je odločila za likvidacijo, kar že samo po sebi pove, da je NLB, kot ena izmed najbolj uglednih in strokovnih finančnih institucij v Sloveniji – ocenila, da banke več ni mogoče voditi v poslovno življenje. Ker sicer logično, glede na to, kaj je ta banka doživljala v javnem prostoru. Nobena banka tega ne bo preživela. To vam garantiram. Nihče v tako banko ne bi več zaupal. Zaupanje je pa glavni temelj banke. In k temu smo seveda pripomogli – no, ne bom rekel, da vsi, ampak marsikdo od nas tukaj, v tej dvorani. Ali pa marsikdo od tistih, ki so tukaj, v tej dvorani. Pa še kdo od zunaj. Tudi ti mediji, ki jih ima – ki jih ima opozicija v mestnem svetu, opozicija na državni ravni za – še vedno podaljške stare oblasti, so zelo, zelo, bom rekel – brez milosti, bom rekel – pisali in udrihali po – po banki. Kar seveda je sicer logično. Jaz razumem medije. Ampak, seveda to je pomenilo, da je banka bila pravzaprav politično – poslovno je bila s tem seveda uničena.

Zdaj, seveda ti podatki, ki prihajajo v javnost. Po časopisih beremo – prodaja terjatev – so pomembni le toliko, v kolikor se jih da oceniti v sklopu celotne likvidacije, aktive in pasive te banke v likvidaciji. S tem seveda ste seznanjeni – lokacijski upravitelj S.I.B. banke, se poznani vodstvo NLB banke. Zato so kakršne koli ugotovitve, ki jih podajate v teh sklepih o slabi prodaji pa o teh razpravah, pa o tej slabi prodaji ali o – oziroma, da bi bila banka lahko veliko bolje prodana, seveda bi morali upoštevati dejstva, ki se nahajajo v likvidacijski bilanci.

Zdaj, če bi še to stvar mal razložil. Čeprav ni več pravzaprav tema tega mestnega sveta. Da bi se zdaj ukvarjali s tem, kaj dela NLB oziroma lokacijski upravitelj v S.I.B. banki. Moram pa

vendarle nekaj tle osnovnih stvari povedat. Da ne bo kdo rekel, da tega ne razume. Za to ni treba bit ekonomist. Za to moraš vedet, kaj je plus in kaj je minus. In za to moraš razumet, kaj so obveznosti in kaj so sredstva. Samo to dvojje moraš razumet. In moraš znat seštevati in odštevati. Nič drugega ni potrebno. Ob – vrednost banke je bila v likvidacijski bilanci ocenjena na dan – na dan – začetna bilanca 29.6.2003, je izkazovala primanjkljaj sredstev. Se pravi, izgubo, v znesku 10 milijard 457 milijonov. To je bila začetna otvoritvena bilanca likvidacijska. 31.3.2005 pa ta znaša 7 milijard 92 milijonov. Se pravi, ta likvidacijski upravitelj dobro dela. Vendar je seveda – so še vedno – je primanjkljaj sredstev nad obveznostmi ocenjen na 7 milijard slovenskih tolarjev. Ob tem, da se pravzaprav likvidacija zaključuje, ker je – ker je vrednost sredstev že padla iz – iz 20 milijard, na 6 milijard. Lahko predvidevamo, da bo likvidacija končana konec tega leta. In seveda se bo takrat točno videlo, koliko obveznosti ne bo poplačanih.

Ker je pa bila Nova Ljubljanska banka, kot velika banka in kot velika banka mati prevzela patronatsko terjavo. Pomeni, da bojo vse obveznosti, ki ne bodo plačane in ki jih bo imela še vedno S.I.B. banka, ob koncu revizijskega postopka, bo seveda krila velika mati. Ker je likvidacijsko, ker je patronatno izjavo dala takoj, ko je prevzela banko. Še prej, preden je poslala v likvidacijo. Tako, da seveda iz tega vidika – moram pa to reči, da so vse te vrednosti posledica tega, da je bila banka poslovno uničena v medijsko političnem javnem prostoru. Koliko je bila dejansko vredna, če bi – tega ne bi bilo, tega ne bomo nikol zvedli. Tega pač ne moremo nikol, ker tega, kaj je to pomenilo za banko, ves ta pritisk na banko – na zaupanje v banko, na poslovne možnosti preživetja te banke, seveda, tega se ne da natančno matematično izračunati. Seveda, vsak, ki pa malo pozna, kaj pomeni banka. Kaj pomeni zaupanje v banko, bo jasno vedel, da je bila banka v nekaj mesecih praktično nezmožna ugoditi v poslovno življenje. Verjetno zaradi tega tudi taki katastrofalni rezultati. Tako, da smo lahko veseli, da smo banko prodali, tudi, če bi jo prodali za milijon tolarjev, to pomeni, da tisti, ki je kupil, bi še vedno mogel, če bi hotel banko obdržati pri življenju, še vedno takoj vložiti 2,2 milijardi tolarjev. Se pravi, tudi to je treba upoštevati. In tudi to je treba upoštevati – še enkrat poudarjam, da bi brez tega, da smo se spogajali na 400 milijonov iz enega milijona, padli v še hujšo zadevo, da bi Energetika zgubila še dve milijardi. Zato, ker bi banka praktično bila obsojena na stečaj. Tudi zdaj se izvaja stečaj banke. Tudi zdaj. Samo s tem, da ga zdaj pokriva velika mati. To je v bistvu de facto. Ne pa, da deluje tihi stečaj. Kar se zdaj dogaja. Ob teh podatkih, ki so v likvidacijskih bilancah in ki jih more likvidacijski upravitelj vsake tri mesece posredovati Banki Slovenije. Te podatke lahko vidite tudi – zelo preprosto dobite. Ker vsi vaši kolegi, ki so na položajih, na finančnem ministrstvu, predsednik vlade – tudi Banka Slovenije. Tudi vi, kot kapitalna družba, kot solastnik, lahko dobite vse te podatke. Tako, da to ni nobena skrivnost.

In tudi ni več kaj skrivati, da banka več poslovno ni zanimiva. Ne moremo zdaj iti pa z nobenimi podatki več – to so pač dejstva. In na osnovi tega, jaz upam, da boste mal drugač gledali. In mal drugač ocenjevali, kako pravzaprav smo lahko veseli, da smo pravzaprav – da smo pravzaprav banko, po mojem mnenju – dobro prodali.

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim? Gospod Kovačič, replika. Izvolite. Do tri minute.

G. DIMITRIJ KOVAČIČ

Ja, hvala. Saj bom samo en del, ker bom kasneje še razpravljati, ampak, v tistem delu, ko govorimo o dobri prodaji banke, ne? Bi rad opozoril na to, da je imela, da je imelo podjetje Energetika v tistem času, ko je tekel postopek prodaje, približno dve milijardi depozitov v

S.I.B. banki. In S.I.B. banka je imela takrat tudi garancijo za likvidnost poslovanja in kljub temu, da je na nekaterih, ne vem zdaj točno, kdaj je bila ta seja mestnega sveta – sem sam osebno, javno pozval. Naj vendar Energetika dvigne depozite iz S.I.B. banke, se to ni zgodilo. In seveda je ta denar ostal notri. Do samega trenutka prodaje. Oziroma podaritve te banke Novi Ljubljanski banki. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Še ena replika na razpravo mag. Omerze. Gospod Jazbinšek. Replika?

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja. Seveda je najlepše reč, poslovno je bila uničena, ne? Recmo skozi medije, ne? Banka, ki jo managira javni sektor, ne? ne more bit skrit sistem. In, kdor je mislil, ne? Da lahko tako, ali pa drugač zdravje banke edrži umetno gor, ne? Ta se seveda moti. Še en razlog več, da seveda na jappijevski način, da se v javnem sektorju ne dela - ne da delat v enem bančnem, bančnem sistemu. Na konc se mu zgodi, tako, kot se je zgodilo SKB banki, ne? Ki je ušla urejanju, ne? To je bil javni kapital. Ne? Stanovanjski, komunalni, ne? Ampak to je že, rekel bi, garnitura uredila pred novim režimom. Gospa Cevtka Selšek je dobro vedela, vedno, kadar je kaj rekla, kadar je kaj slišala na to temo – ne, mi smo se lastninili. Gor, dol in tako dalje. V resnici, seveda je tam dobil javni kapital, ki je bil osnova tiste banke, manjši delež, kot bi smel.

In tu so bili tud nastavki, seveda, da se z njo počne tako, kot da bi to bil privatni sektor. Tudi kupljena je bila, v bistvu na nejavni način. Al pa, tako bom rekel – kupljena je bila na nek način pod mizo in neartikulirano. Najmanj, kar je takrat, ko je dovolil ta nakup – vedel Gaspari, je to, da je notri nemški projekt. Ta nemški projekt je bla, je bil kapitalska osnova S.I.B. banke. Ker ni blo treba deset let vračat nazaj, ne? So dajal kredite. In takoj nazaj dobivali glavnico. Glavnica seveda v Nemčijo, je pa čakala svojih deset let. Več ali manj do trenutka, ko se je kupoprodaja banke zgodila. Pri čemer, pri čemer, seveda so bili zločesti krediti. Krediti, ki uničujejo ljudi, zdomce uničujejo, ker seveda je bla normalna obrestna mera, skratka, banka se je redila na nekem projektu, ki ga je Gaspari oddal, ko je bil ta projekt v krizi Mestu Ljubljana. Mesto Ljubljana za Prekmurske zdomce, ne more bit nosilec banke, ki je imela to, kot svoj dominanten kapitalski pravzaprav portfel. In seveda tudi obveznosti, ki bi prišle čez deset let in tako naprej. In tudi vprašanje izterjav, se veže na to. Zato je seveda nastopila notr velika mati, ne? Zato, ker ta projekt ne more prevzet nihče. Vmes, seveda smo pa mi zgubili, kar smo zgubili. Ne?

Zdaj, seveda, iskat vprašanje podatkov. Jaz tud mislim, da vsi podatki, ki se danes zahtevajo, so dostopni, ne? So dostopni. Tako, da ma smisel ta seja...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel.

G. MIHA JAZBINŠEK

... samo... ja. Smisel ta seja ima samo, če nekdo eksplicitno dokaže, ne? Da je Drašković slabo prodal, ne? Pri čemer je slabo prodajal. Vi veste, da je v procesu javnega razpisa recimo zamolčal neke vezane one, pa je morala pol šefica te komicije ponoviti razpis al neki tazga. In tako naprej, ne? Gaspari je skrajševal reči in tako naprej. Čeprav, po drug stran moram reč, veste, da pa, če bi si pa upal likvidirati to banko Gaspari tako, kot smo bili prestrašeni...

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod Jazbinšek, čas se vam je iztekkel.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja. Pa naj bi si upal.

GA. DANICA SIMŠIČ

Še ena replika na razpravo gospoda mag. Omerze, doc. dr. Gomišček.

G. DOC. DR. GREGOR GOMIŠČEK

Ja. Jaz bi rekel, da samo to, da mislim, da niti ni treba niti najbolj osnovnega ekonomskega znanja met. Pa niti seštevati pa odštevati treba. Treba se je sam spomniti, da smo – tri leta pa pol ste nas prepričevali, kolk fantastično kupujemo tisto banko. Bilo je okoli 4 milijarde. In zdaj nas prepričujemo, prepričujete, kolk fantastično smo jo prodali. To je pa 400 milijonov. Brez česar koli družga, men to nekako ne gre skupaj. Ne? Dobro, če pa še odštevamo 4 milijarde, minus 400 milijonov, je pa 3 milijarde 600 razlike. In obakrat je morala biti opozicija tiho, kolk je bilo fantastično posel opravljen. Sam te – nakupa, pa prodaje.

GA. DANICA SIMŠIČ

Replik na razpravo mag. Omerze ni več. Mag. Omerza, odgovor na vse replike, tri minute.

G. MAG. IGOR OMERZA

Gospodu Kovačiču, eno strokovno zadevo. Tudi, če bi takrat Energetika potegnila dve milijardi SIT iz – iz S.I.B. banke in bi šla banka v stečaj. Potem seveda to, se za eno leto šteje nazaj, da so ti posli neveljavni. In to ne bi nič pomagal. V trenutku, če bi bila – ta potegnitev sredstev ne bi nič pomagala, ne? Bi še vedno, v stečajnem postopku se te stvari za nazaj urejale. Tako, da eno leto po stečajnem, eno leto od stečajnega postopka nazaj, so nični vsi posli. Take vrste.

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod Kovačič, nimate besede. Besedo za razpravo ima gospod Roman Jakič. Za njim bo razpravljala dr. Zagožen. Izvolite.

G. ROMAN JAKIČ

Hvala za besedo županja. V enem od včerajšnjih dnevnih časopisov, je bil članek o vprašanju S.I.B. in pa podnaslov – Opozicija in LDS sta frakcija skupaj. Jaz sicer ne vem, kdo bo danes z nami. Seveda pa so vabljeni vsi, ki vam je resnica vodilo, ne pa voaerstvo družinskega prepira. Naša želja je v resnici, da se enigma S.I.B. razreši na način, da jo bo že enkrat konec. In, da se bomo posvetili v tem mestu, seveda prepotrebnim stvarem, ki so nujne za delovanje tega mesta in seveda za dobrobit Ljubljank in Ljubljančanov.

Poglejte, ta frakcija LDS v Mestnem svetu Mestne občine Ljubljana, je na podlagi posvetovanj in pa seveda prebranih strokovnih poročil, ugotovila, da – kot prvo, seveda, da mestni svetnice in svetnice o nakupu S.I.B., d.d. nismo odločali. In smo o aktivnostih javnega podjetja Energetika in pa seveda Holdinga Ljubljana zvedeli naknadno. Zavedamo se, da se je ob diskusiji glede tega, potrebno postaviti v tisti čas. In pa seveda v tiste razmere. Jaz osebno rešpektiram mnenja, da je bila, kljub vsemu, še vedno, da je bila ideja o mestni hranilnici dobra. Se pravi, ideja o finančnih sredstvih pod eno kapo. Mestno plačilno kartico, se je govorilo. Kreditiranju stanovanj. Plačilnem prometu, enotno za vse mestne inštitucije, et cetera. Problem pa, ki ga mi vidimo je pa v resnici v načinu, oziroma postopkih nakupa, zato smo že na 6. Izredni seji Mestnega sveta MOL iz 20.02., odprli tiste ugotovitve, o katerih je govoril tudi kolega Omerza, da družba Energetika, Ljubljana, d.o.o., kot kupec večinskega paketa delnic, tip DD, ni izvedla vseh tistih postopkov, ki so običajni pri prevzemu večinskega paketa delnic. Oziroma jih ni izvršila pred samim pričetkom nakupa delnic, et cetera.

Ne samo, da smo pri nakupu podprli te ugotovitve. Dragi kolegi in kolegice, podprli smo štirinajst sklepov. Ki govorijo, od ugotovitev, kot sem govoril. To tega, da Mestni svet Mestne občine Ljubljana predlaga pristojnemu državnemu tožilstvu, da preveri posle, sklenjene z delnicami S.I.B. – prouči dejanje nakupa S.I.B. banke, s strani javnega podjetja Energetika Ljubljana. Preveri vse okoliščine v zvezi s tem dejanjem. Ugotovi morebitno odgovornost posameznikov. In v skladu s tem ukrepa. Še vedno je mnenje te – te ekipe, frakcije, če hočete, da seveda je potrebno izpolniti sklepe, ali pa o njih ni možno več, kot je bilo na 6. Izredni seji in potem še na treh izrednih sejah povedano.

Frakcija pa seveda tudi ugotavlja, da se je potrebno tudi pri prodaji postaviti v čas in pa v razmere. Se pravi takrat februar – maj. 2003. Ko se je s strani, predvsem poudarjam – predvsem opozicije vsul val kritik, ki so S.I.B.-u v javnosti, predvsem pa med njenimi klienti in partnerji, odvzeli vso finančno verodostojnost. S.I.B. je dokončno, tle, v mestnem svetu in v državnem zboru, če hočete – pokopala politika. S.I.B. je pokopala politika. Politika tistih, ki so si iz tega kovali in si še vedno kujejo ali pa kujete politični dobiček. In seveda tistih, ki so v takem stanju začutili trenutek za dobiček merljiv v slovenskih tolarjih.

Ne eni, seveda in ne drugi niso koristili Ljubljani in njenim občankam in občanom. Jaz se v resnici spominjam, kolega Kovačič, vaših vzklikov, da je potrebno dvigniti vse depozite in pustiti S.I.B., da propade. Če odmislim, seveda že v času županskih volitev izrečene obljube, da se bo S.I.B. prodala za vsako ceno in to takoj.

Ampak, perverzno pa je v resnici, gospod Kovačič, da vi, ki ste pomagal uničiti, po moji oceni – banko, danes zahtevate sklic izredne seje o tem, zakaj se je – zakaj je S.I.B. šel v franže. Saj smo ga pognali mi, s tem, ko smo tle do onemoglosti govoril in dajali politične ocene o strokovnih stvareh.

Prodajna S.I.B., d.d., v takih razmerah, kot so bile takrat, je bila nepremišljena, po našem mnenju in sprejeta v paniki. Tarnanje tudi nekaterih odgovornih danes berem, da je bila prodaja, kakršna koli je že bila, zgolj posledica nakupa, je zgrešeno. Predvsem se postavlja vprašanje in zato ga je treba tudi pridobiti, kdo je tako odločitev sprejel? Jaz sem brskal po vseh dokumentih in nismo ugotovili, kdo je sprejel odločitev in sprožil vse postopke, ki so sledili. Se pravi, od ustanovitve Komisije za prodajo S.I.B. banke, ki jo je vodila dr. Kranjčeva. Do naše odločitve na 12. Izredni seji Mestnega sveta MOL, 7. maja 2003, da se delnice proda za najmanj 370 tolarjev za delnico.

Spoštovana županja, mi menimo, da je politika tudi v tem mestnem svetu in tle seveda delimo odgovornost, spregledala strokovna priporočila tako Banke Slovenije, kapitalske družbe in pa priporočila Revizijske hiše KPMG, predvsem iz tistega dokumenta, ki je baje in je na Internetu, že znan, je pa pod strogo zaupnimi – iz 11.2.2003 – za dokapitalizacijo. Vsota, potrebna za dokapitalizacijo, v višini takrat milijarde 995 milijonov SIT je imela tako in tako

– je imelo javno podjetje Energetika, v obliki depozitov na tej isti S.I.B., d.d.. Zato bojazni in pa prepričevanja, da bi s tem povzročili stečaj javnega podjetja oziroma Holdinga, seveda ni bilo te bojazni. Razen, seveda, ne? To pa jaz ne vem, če se je že takrat v zaprtih krogih vedelo za nadaljnje korake možnih še nadaljnjih dokapitalizacij.

Tudi odločitev glede ene od treh variant ponudbe Nove Ljubljanske banke za odkup, se nam zdi v resnici vprašljiv. Naknadni dogodki, se pravi prodaja A. in B. terjatev za 600 milijard SIT ter prodaja del terjatev za 2,245 milijarde SIT, so pokazali, da je bil predlog za izbor druge variante. Če govorimo o drugi varianti – prva – za 1 tolar in pa seveda tretja za 547 milijonov. Se pravi, izbor druge variante zavezujoče ponudbe NLB – verjetno manj ugoden. Od tretje variante. Kajti tretja varianta, se pravi 547 milijonov SIT za banko plus prenos poslov, pod konkurenčnimi pogoji, v meri, ki jo dovoljujejo predpisi plus udeležba na izterjanih del nje terjatvah, glede na logiko, seveda iz tega – nezavezujoče ponudbe Nove Ljubljanske banke, bi javno podjetje Energetika dobila 80%. Od teh 2 milijarde 345 milijonov SIT. To je – se pravi – milijardo 800. Al pa skupaj s kupnino potem, dve milijardi 423. In jaz ne vem, zakaj danes nihče, al pa upam, da bo še kdo povedal, da je krivec za to Odbor za finance, ki ga je zanimivo – vodil takrat Peter Sušnik, ker je predlagatelj ta predlog dal mestnemu svetu. Seveda čist brez krivde, vsaj po našem mnenju – pa ni tud komisija pod vodstvom Alenke Žnidaršič Kranjc, ki je seveda tak predlog prvotno ustvarila in na njem vztrajala.

Zato bomo ne podprli predlagane sklepe, ki so tu zapisani. Razen, seveda prvih treh. Ki pa smo jih skupaj v koaliciji uskladili. In sicer smo jim določili tudi rok. In sicer naj županja v roku enega meseca od javnega podjetja Energetika pridobi poročilo o spomladi izvršeni prodaji lastniškega deleža. Da naj se poda tud poročilo, kjer bodo prikazani vsi posli, ki jih je NLB po nakupu lastniškega deleža prevzela od JP Energetika Holdinga. In seveda, da se pričakuje od županje, v roku enega meseca, od JP Energetika, da pridobi poročilo o odškodninskih tožbah v zadevi S.I.B. banke in ga posreduje mestnemu svetu.

Ampak, istočasno smo predlagali in vi ste dobili na mizo, dva sklepa. In sicer predlagamo – prvič to, kar sem prej govoril, da je – Mestni svet ugotavlja, da so dogodki po prodaji S.I.B. banke pokazali, da je bil predlog za izbor druge variante zavezujoče ponudbe NLB verjetno manj ugoden od tretje variante. Ki je predvidevala poleg kupnine še udeležbo pri nekaterih izterjanih terjatev. Prav tako pa je najbrž primerno, da se podobno, kot pri nakupu S.I.B., ustanovi komisijo za razjasnitev okoliščin, za razjasnitev okoliščin prodaje S.I.B., d.d. Zato predlagamo sklep – identičen. In jaz upam, da tokrat bo ta realiziran – da Mestni svet Mestne občine Ljubljana ustanovi Komisijo za razjasnitev okoliščin prodaje S.I.B., d.d.. Komisija po končanem delu pripravi pisno poročilo, ki ga je obravnaval mestni svet. Poročilo mora vsebovati opis poteka postopka dela komisije. Bistvene ugotovitve. In dokazna sredstva, na katere so se člani oprli pri svoji presoji in odločitvi. In tukaj zopet benevolentno ponujamo, da komisijo sestavljajo predsednik in šest članov. Po eden iz vsakega od sedmih največjih svetniških klubov, zastopanih v mestnem svetu. In naj bo predsednik komisije iz opozicijskih svetniških klubov. To pa seveda tudi v duhu razčiščevanja in v izogib nepotrebnih sej, ki so napovedane tudi za naprej. Županja, najlepša hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Kar nekaj replik. Najprej, gospod Jazbinšek.

.....konec 2. strani III. kasete.....

G. BRANKO OMERU

.... /// **NI POSNETKA....**

Ne bi šli v to smer, da prekinemo to sejo in jo pač drugič nadaljujemo, v drugem terminu, za katerega se bo županja odločila. Ura bo, ravno kar – mislim, da pol desetih. In mislim, da ne bomo več preveč uspešni v današnji razpravi. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Ja, jaz takega predloga ne morem dati na glasovanje, kajti o predlogih, ki naj bi jih sprejemali, mora potekati razprava. Vsak ima pravico, če se odloči o tem razpravljati. Tako, da je treba formulirati proceduralni predlog, če se ...

G. BRANKO OMERZU

Da sejo prekinemo.

GA. DANICA SIMŠIČ

Prav. **Proceduralni predlog gospoda Omerzua je, da sejo ta trenutek prekinemo.**

Tak proceduralni predlog dajem na glasovanje, ker kot veste, o proceduralnih predlogih ni razprave.

Ugotavljamo navzočnost.

Ugotavljanje navzočnosti zaključujem.

28 svetnic in svetnikov.

Glasujemo. Kdo je za tak proceduralni predlog in kdo mu nasprotuje?

Glasovanje zaključujem.

16 ZA. 14 PROTI.

Ugotavljam, da je PROCEDURALNI....

Ponovitev? Gospod Istenič zahteva ponovitev glasovanja.

Glasovanje bomo ponovili. Torej, glasujemo, kdo je za tak predlog – proceduralni. Da sejo prekinemo. In kdo temu predlogu nasprotuje?

Glasovanje zaključujem.

ZA 15. PROTI 18.

Ugotavljam, DA SKLEP NI SPREJET.

Besedo za repliko ima gospod Jazbinšek. Tri minute, gospod Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

...ne prime, a, zdaj je pa prijel. No, ker sem seveda, tisto, kar sem sam napovedal, da sem voaer, ne? Koalicije. Ne? Ja seveda sem se prepoznal. Saj sem povedal, da sem zato tukaj, da je družinski prepir. Poslušate, zdaj sem pa mislil in zdaj, ko je bila tud napoved – razišče naj se resnica – razišče naj se resnica, ne? Moram reč, da ideja o nakupu ni dobra. Jaz razumem Jakiča, da misli, da je ideja dobra, zato, ker je idealist, ne? Jaz sem pa materialist, ne? In se opravičujem, da sem že cel življenje in bom tud ostal materialist – še en čas. Tako, da kar se

idej tiče, bi bilo zelo dobro, če bi bile materializirane na dostojen način. Potem bi bila pa clo ideja lahko dobra. Ne? Ampak, jaz sem povedal, da v javnem sektorju taka ideja ni izvedljiva. Še posebno ne s tako kondicijo banke.

Kar se tiče predlaganih štirinajst sklepov, moram reč, da je bil eden glavni, ne? In to je – in temu je bilo vse podrejeno. Mestni svet Mestne občine Ljubljana ugotavlja, da so ustrezni organi Holdinga, d.o.o., takoj, ko so bili seznanjeni s prvimi napovedmi o možnih negativnih poslovnih rezultatih S.I.B., d. d. – se neposredno odražajo poslovni rezultati v javnem podjetju Energetika in tako naprej. Ukrepali! Evo. Tisto, kar danes Jakič očita, ste izglasovali. Vi ste ukrepali. Danes pa očitaš, da vi niste ukrepal. Vi ste sprejeli sklep, da ste ukrepal, vsi, kar vas je pri tej stvari zraven. Predvsem ste pa vsi pri Holdingu zraven.

In zato, ker ste hoteli povedat, da ste ukrepal, ne? Zato niste šli v nobeno vsebinsko reč. Ki bi jo pa zdele Jakič hotel razložiti, ne? On seveda, kot dober fait-er, ne? Pokaže na krivca. Pokopala jo je politika. Oprostite, katera politika je pa dala akt o dokapitalizaciji? Takrat, te politike, ki naj bi bila kriva za banko, seveda ni blo zraven. To je bla vaša politika, ki je dala dokapitalizacijo. In verjetno potem, ko so mal resnejši fantje pregledovali to banko. Ampak, da pa ni bilo prej resnejših fantov, pa Gaspari v igri, ne? Pa pomeni to, seveda, da je pokopal to banko Gaspari. Od vsega začetka. Prvič, je dovolil bremena prenest na Mesto Ljubljana. In drugič, seveda, ker je potem sankcioniral, tako, kot je sankcioniral. Odločitve o prodaji? Kako? Gospod Drašković je prišel sem na sejo, pa je predlagal. In je involviral mestni svet. Mi pa nismo lastniki S.I.B. banke. Lastnik S.I.B. banke je Holding. Holding je pa imel sklepe. To je posel Energetike, so rekli župani enkrat. To ni posel, ne vem koga in tako naprej. To pomeni, seveda, ne?...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja. Zaključim pa tako, seveda, da nečesa pa gospod Jakič ni povedal. Namreč, kronskega dokaza, da je bila banka prodana slabo. Ta kronski dokaz ma sedanje datume. Je posredni dokaz. Temu se reče – eni so kupl, velik so dal denarja za terjatve. Zdaj me pa zanima, seveda, ali je ta kronski dokaz tisti, ki sploh opravičuje ta razčiščevanja, ki ga zdaj imamo? Ker varianta – a., b., c. Veste? Mal več, mal manj, ni nič vredna. Najhujše je pa to, da smo stalno pripoznavali pravico Draškoviću. Dogovore o ceni, vezani štacuni. Depozitih in tako dalje, kot da bo ceno, seveda on večjo naredil, ker je bilo v naprej jasno, da te cene, večje, ne more imet.

GA. DANICA SIMŠIČ

Čas se vam je iztekkel gospod Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Naslednja replika gospod Kovačič.

G. DIMITRIJ KOVAČIČ

Ja. Hvala. Gospod Jakič mejčkn preveč, po moje, za moj okus, demagogije, pa sprenevedanja je bilo v vaši razpravi. Zato bom na kratko povedal naslednje.

Torej, govora o tem, da je politika pokopala S.I.B. banko, je morda – torej, ta trditev je – morda celo drži, ne? Ampak, mene S.I.B. banka ni skrbela. Jaz se nisem sekiral za to, ali bo S.I.B. banka dobro poslovala, ali slabo. Ampak, mene je skrbela naložba mestne občine in Energetike v to S.I.B. banko. In tukaj je bil srž problema. To je bila naša skrb. Ne S.I.B. banka. In tukaj je mestna občina pokazala premalo razumevanja, da bi to naložbo zavarovala. Oziroma, da bi rešila naložbo. Ne da bi rešila S.I.B. banko. Vedno govorimo, zakaj nismo reševali S.I.B. banke. To ni bila naša skrb. Naša skrb je bila, da rešimo naložbo, ki ni bila dobra. In javno podjetje Energetika, se po svoji definiciji in po svoji dejavnosti in po svojem poslovnem predmetu, ne sme ukvarjat z nakupi bank, z nakupi vrednostnih papirjev, z mešetarjenji z vrednostnimi papirji. In tako naprej. In od tukaj izvira napaka.

In seveda, potem, ko je gospod Jakič – govori, da bi morali sprejet odločitev dokapitalizacij, kar je sugerirala Banka Slovenije, spet govorimo o tem, da bi morali mi – bi rekel – reševati banko. Ampak, to ni bila naša naloga. In tudi v tej fazi, ko se je banka prodajala, ni bila Energetika tista, ki bi smela, glede na svoj poslovni predmet in svojo dejavnost, dokapitalizirati banke in tako naprej. Ampak reševati svojo naložbo, ki je bila s tem, ki je bila pač storjena in je bila s tem, to verjetno vsi ugotavljamo, tudi storjena škoda Mestni občini Ljubljana. Ampak, s prodajo, kjer je bila ravno tako storjena škoda. To je bila slaba odločitev. Jaz ne rečem, da smo bili takrat, v položaju, kjer bi lahko ne vem kako izbirali. Ampak, ta odločitev je bila slaba. In ni bila verjetno manj ugodna od tretje variante. Ne verjetno. Bila je sig... prav gotovo slaba odločitev. Ki je povzročila nadaljnjo škodo. In zato sem moral v bistvu replicirati, zaradi nekaterih trditev. Bom pa kasneje tudi v razpravi še kaj povedal. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod Omerzu. Proceduralno.

G. BRANKO OMERZU

Gospa županja, predlagam vam, da vi prekinete sejo in ugotovite, kaj se v tem mestnem svetu dogaja. Namreč, izpisek glasovanja, ob ponovljenem glasovanju, za moj proceduralni sklep, je pri številki 041, Eva Strmljan Kreslin – glasovanje – proti. Eve Strmljan Kreslin, v času glasovanja, niti prej, niti pol, ni bilo v tej dvorani.

Zato predlagam, da prekinete sama, ali pa date še enkrat moj predlog, da se seja prekine na glasovanje.

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod Omerzu. Ne bom seje niti prekinila, niti kaj podobnega. Samo povedala bom, da je pred štirimi minutami, neposredno po glasovanju, prišel k mizi dr. Pejovnik in prosil, naj se da na zapisnik, da je v času glasovanja sedel na sedežu gospe Kreslinove. Da se opravičuje. In, da je pritisnil na njen gumb. In to je bilo dano tudi strokovnim službam na zapisnik. Tako je povedal. Rezultat glasovanja pa seveda ne bi bil popolnoma nič drugačen. Tudi, če bi sedel na svojem stolu. Tako, da nikakor ni šlo za izigravanje, za potvarjanje glasov. Ali kaj podobnega. Kajti, če pogledate izpis glasovanja, boste videli, da tipka, ki jo sicer pritiska gospod Pejovnik, ni bila pritisnjena. Torej, pojasnil je, povedal je. Takoj. Jaz seveda nisem o

tem obveščala mestnega sveta. Morda bi morala. Sem pa zdaj, upam, dovolj jasno pojasnila. Torej, tukaj ne more nihče insinuirati, da je bilo kar koli potvorjenega. Še enkrat pa hvala, dr. Pejovnik, da ste se, da ste to takoj pojasnili.

Zdaj so ... rep... ne še, ne še. Lahko je zdaj replika na repliko. Najprej je replika na repliko, dr. Tekavčičeva. Minuta.

GA. PROF. DR. METKA TEKAVČIČ

Repliciram na tisti del razprave gospoda Kovačiča, v katerem je govoril o tem, da je mesto moralo reševati svoje naložbe, ne S.I.B. banko. Ja, S.I.B. banka je bila naložba Energetike. In seveda, od uspešnosti te naložbe, je bil odvisen rezultat Energetike. S tem, ko bi Ener..., ko bi S.I.B. banka beležila dober rezultat, bi tudi Energetikina naložba beležila dober rezultat. In ves čas, v celem letu 2002, ko je uprava S.I.B. banke poročala, da ima dobiček, je seveda dobilo svoj odziv tudi v bilanci Energetike. In v bilanci Holdinga. Tako, da so te stvari neločljivo povezane.

Drugi del razprave gospoda Kovačiča, na katerega kratko repliciram, čeprav se bom v razpravi do njega še obširneje opredeljevala pa je ta, da seveda potem, ko...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel.

GA. PROF. DR. METKA TEKAVČIČ

... ko razlagaš, da na nekaj – nič vredno. Ali si se motil, da ni bilo nič vredno? Ali si bil zlonameren, pa skušal prikazati vtis, da ni nič vredno? Ali pa seveda je bilo vredno in se zato, seveda ni prodalo. Trditi, da nekaj ni bilo vredno, potem se pa ni prodalo, pa je nelogično in nekonsistentno.

GA. DANICA SIMŠIČ

In še replika na razpravo gospoda Jakiča, dr. Tekavčič.

GA. PROF. DR. METKA TEKAVČIČ

Ja, zdaj pa repliciram še na razpravo gospoda Jakiča. Imam tri minute. Bolj komentiram njegovo razpravo, kot pa repliciram.

Najprej – kar zadeva predloga obeh sklepov, ki ju je podal v imenu skupine svetnikov, izvoljenih na listi LDS. Jaz ne sprejemam nobenega od teh. Prav nobenega posebnega problema. Rada bi samo spomnila, da je mestni svet, tak sklep, seveda, ko se je nanašalo na – na nakup S.I.B. banke že sprejel na svoji seji 20. februarja 2003. Vendar do te komisije ni nikoli prišlo, ker opozicija vanjo ni predlagala svojih članov. Tako, da jaz absolutno vidim ta sklep, kot popolnoma sprejemljiv.

Kar zadeva drugi sklep. Seveda, je pa tako, ne? Matematično gledano sigurno drži. Samo neuresničljiv je. Tisti tretji sklep. Želela bi spomniti kolegice in kolege, da seveda v obrazložitvi predloga, ki ga je podpisala skupina svetnikov, ni navedeno pod kakšnimi pogoji je Nova Ljubljanska banka bila pripravljena naslednjo varianto. Pogoj je to, da se vsi posli – Mesta, Holdinga in javnih podjetij – prenesejo na Ljubljansko banko. In seveda temu so močno nasprotovali tako svetniki opozicije, kot tudi nekateri strokovnjaki iz vrst svetnikov

Liberalne demokracije Slovenije. Moram reč, da bi to pomenilo monopolizacijo poslov, ki bi jih prenesli, deloma iz zasebnih na državno banko. In, da bi seveda omogočili zasluške državni banki, namesto zasebni, kar bi bilo narobe. Drugač je pa ta sklep priznan. Seveda, dva je vedno več, kot ena. In ena cela nič ena, je več, kot ena. Ampak, kolegice in kolegi, ki so ta sklep podpisali, morajo vendarle vedet – jaz bom to podprla, ni problem. Kar se tiče, če rečem, da je ena cela ena, več, kot ena. Ampak, nadzorni sveti podjetij Holdingov, holdingovih podjetij bi morali sprejeti tak sklep. Da to svojim podjetjem dovolijo. Tega pa ni bil pripravljen noben nadzorni svet. Tudi tisti ne, v katerih sedijo podpisniki teh sklepov. Zdaj pa, kar zadeva dokapitalizacijo. Banka Slovenije je ni priporočala. Banka Slovenije jo zahteva. Poročilo ... /// nerazumljivo.../// ni priporočalo. Govorilo je, kot o eni od možnosti in ko je bil predstavnik poprašan na seji Nadzornega sveta Holdinga, če lahko pove, koliko bi bilo lahko še eventualno dodatnih rezervacij? Se ni upal opredelit. Zdaj, kolega Jakič ma možnost, da pogleda vse magnetograme Nadzornega sveta Holdinga in bo videl, da je bilo temu tako. To je vselej zapisano. Tako, da jaz mislim, da zdaj razpravljat o tem..

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, da zaključite misel.

GA. PROF. DR. METKA TEKAVČIČ

Ja, bom zaključila. Bi rekla, je vsaj strokovno, malo vprašljivo – zlasti pa govoriti, da – in se sklicevati na depozite Energetike. A veste? Ker – to se je pokazalo, da S.I.B. banka ima izbiro, tudi brez dodatnih rezervacij, da jo je imela. In seveda spet bi to pomenilo dodatni odpis naložbe Energetiki. Negativen rezultat na Energetiki. In posledično na Holdingu. Mislim, to je pač tist – osnova poslovanja. In zato sem, zaradi pač – svoje strokovne dolžnosti, morala to povedat.

GA. DANICA SIMŠIČ

Replika na repliko. Minuta. Gospod Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Tudi jaz bi podprl te sklepe, če bi – če bi smisel stvari videl, ne? Smisel je dokazovat, da je bil nakup opravičen. Dokazuje se, da je bila prodaja slaba. In sicer izhajajoč iz enega izhodišča. In ta izhodišča – menda to, da se je zgodila prodaja terjatev, ki dokazuje, retroaktivno, ne? Da je bila banka dobra. In ta ključen dokaz, ne? Za nadaljnje ukrepanje, bi jaz rad videl. Ne? Drugač vse skup nima nobenega smisla. Bla dobra, slaba, ne? Dajte mi dokazat, da je bila dobra, vendarle z enim od ključnih dokazov. So sicer posredni, ne? Niso neposredni. Ne? No, pa vseeno mi je, kaj bomo sklenili. No prav.

GA. DANICA SIMŠIČ

Odgovor na vse replike, gospod Jakič. Tri minute.

G. ROMAN JAKIČ

Hvala za besedo.

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod Jakič, se opravičujem, gospod Dolinar je imel tudi repliko.

G. DAMIJAN DOLINAR

Hvala lepa. Gospod Jakič je med drugim rekel tudi, da je nakup banke bil smiseln, opravičen, ker je Ljubljana hotela imeti hranilnico. Torej, tukaj je treba potegniti črto. Jaz podpiram to, da bi Ljubljana imela hranilnico. Kajti hranilniško poslovanje terja določeno strokovno znanje in pa poštenost. Ne vključuje tveganih denarnih in finančnih poslov. Nekaj drugega pa je bančno poslovanje. In sploh nakup banke z neustrezno boniteto, tudi preteklostjo in bi rekel dobrim glasom, ali pa slabim glasom. In hkrati s kombinacijo nakupa oziroma sredstev Holdinga in pa Mesta. Oziroma prepletanjem vodstev Holdinga in mestne politike – mestne uprave. To je absolutno kombinacija, ki težko prinese dober konec.

Torej, Holding naj se ukvarja s komunalo. Z infrastrukturo. Pri nas še vedno nimamo plinovodnega omrežja in veliko manj je toplovodnega omrežja v Ljubljani zaradi tega. Tega si več ne bi smeli privoščiti. Podpiram pa, da bi Ljubljana imela hranilnico. In to so bili že poskusi tudi pred desetimi, petnajstimi leti. In škoda je, da takrat ni prišlo do tega. Ker potem tudi ne bi doživeli tega poloma, ki smo ga zdaj. DA bi pa Ljubljana potrebovala banko, tega pa jaz ne verjamem. In mi vsi vemo in je blo tukaj že velikokrat povedano, da naša zakonodaja ne dovoljuje občinam tveganih poslov s proračunskimi sredstvi. Toliko bi jaz pojasnil k takšni izjavi, da pač nakup banke je opravičen. Ker Ljubljana potrebuje hranilnico. To drži, da potrebuje. Da bi bilo dobro, da ima hranilnico. Ampak, prva oziroma zveza med tem pa ne drži. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

In še ena replika na razpravo gospoda Jakiča. Doc. dr. Gomišček.

G. DOC. DR. GREGOR GOMIŠČEK

Ja, hvala. Jaz sem že, mislim, da že kar večkrat povedal, da kolega Jakiča prav občudujem. Moram reči, da se mu pozna, da je v politiki že celo življenje. In ta govor je bil podoben. Po tem, ko sem slišal, da je bil fantastičen nakup te banke in po tem, ko sem slišal, da je bila fantastična prodaja te banke. Vmes je bilo sicer 4 milijarde luknje. Sem od kolega Jakiča slišal, da se sicer nič kaj dost ne ve, kdo bi to kupil. Kdo je za to kriv. Da je bila to dobra ideja in zlo za podprt. Da je bilo pa nekaj problemov pri prodaji. In sicer, da je ena, pa druga varianta, ki sta mogoč razlike za tam – ne – ne vem kolk, v primerjavi s ceno nakupa. Da tist se pa ve. To je pa kriv moj kolega Sušnik, ki je bil predsednik komisije. Tako, da v vsem tem govoru, ki ga je kolega Jakič mel, je blo eno in edino ime iz tega zbora omenjeno, to je bil moj kolega Sušnik. Ne?

V resnici je pa tako, da smo bli opozicija, tako, kakor smo o vseh ostalih stvareh v tem mestnem svetu, vedno preglasovani. Smo vas opozarjal, da boste nosili vso odgovornost. Da se tud tiste na pol, s figo v žepu sprejete sklepe, ki ste jih vi izglasovali – ni nikol spraševal. To so dejstva. Zdaj pa, za vsem tem res političnim, ali pa demagoškim nastopom, ki ste ga mel, ven izpade, da so stvari vse v redu in da se nobenega ne pozna, pa kolega mojega, kolega Sušnika edin omen. To se mi zdi pa že kar visoka šola politike. Je pa – zastopim. Pa zaradi tega – vse spoštovanje kolegu Jakiču.

GA. DANICA SIMŠIČ

Replika na repliko. Dr. Tekavčič.

GA. PROF. DR. METKA TEKAVČIČ

Zdaj, mogoče bolj pojasnilo. Res je, da je takrat Odbor za finance vodil kolega Sušnik. Jaz ga nisem, ker sem bila iz tistega odločanja izločena. Vendar je bil pa takrat sklep na odboru za finance sprejet soglasno. In je bil posledica, bil je posledica nasprotovanju tega, da bi se posli – posli Holdinga in njegovih podjetij prenesli na Novo Ljubljansko banko. Seveda moram reč, da je – to je iz zapisnika vidno, da so člani Odbora za finance to soglasno podprli. In mislim, še enkrat poudarjam, da je Odbor za finance takrat ravnal tako predvsem zaradi številnih pomislekov, da bi se posli prenesli na Novo Ljubljansko banko. In zlasti članica tega Odbora za finance, ki prihajajo iz vrst bančnih strokovnjakov, je temu najmočnejše nasprotovala.

GA. DANICA SIMŠIČ

In še ena replika na repliko, gospod Pavlica.

G. MILOŠ PAVLICA

To, kar je bilo že povedano, je bil sklep sprejet soglasno. Zaradi tega, ker je odbor takrat vendarle ocenil, da je tretja varianta, ki nalaga sklenitev dodatnega pokojninskega zavarovanja za zaposlene v skupni, v celi skupini Holdinga in Mestni občini Ljubljana, ter obveznosti, da bi vse svoje investicijske potrebe urejali preko NLB. To se pravi, kar je zapisano tudi. Kar vključuje predvsem nameravano investicijo v Toplarno, v nakup mestnih avtobusov, investicijo v sortirnico in podobno. Skratka, ne samo prenos poslov, ampak tudi cele investicijske dejavnosti in dodatno pokojninsko zavarovanje, ki ga ni bilo mogoče realizirati – seveda zaradi tega je bilo – tak sklep, brez dvoma tudi sprejet soglasno. Ker druge alternative ni bilo, med temi tremi variantami. Je bila druga edina normalna, ki je lahko ven padla.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Zdaj pa je odgovor na vse replike, gospod Jakič. Tri minute.

G. ROMAN JAKIČ

Hvala za besedo. Gospa županja. Različnost nas bogati in seveda zato dajem vso moralno pravico gospodu Dolinarju, da misli drugače, kot je. Bi bil pa lahko bolj skrben pri citiranju in, ko sem govoril, da rešpektiram mnenja, da je bila ideja o mestni hranilnici dobra. In sem naštel razloge.

Kar se tiče gospodu Jazbinšku ne bom odgovarjal, kajti on je seveda pri predstavitvi mnenj dejal, da se šali in šaliva se lahko izven tega prostora. Bi pa seveda rad odgovoril gospodu Kovačiču in gospodu Gomiščku. Jaz seveda v demagogiji predvsem gospodu Kovačiču, pa tud zdaj že, od kar se je - kilometrino začel dr. Gomišček nabirat – ne sežem do kolen. V resnici je politika pokopala S.I.B. banko. Če bi poslušal stroko, se pravi Banko Slovenije,

KAD, kjer ste vi zdaj predsednik Nadzornega sveta in pa KPMG, z njihovim poročilom, bi ugotovil, da je vse drugo predlagano, kot pa seveda prodaja te banke.

Gospe Tekavčičevi bi seveda rad povedal, da naj se opozicija odloči, ali v to komisijo it, ali ne. In ne vem, zakaj morate nas paternizirat tukaj, nas seveda v šolsko klop posedat. Ker ste s perspektive strokovnosti – nastopate. Mi smo pa vsi neizobraženi v ekonomiji in seveda ne znamo razmišljat po svoje in sklepaj po svoje.

Kar se tiče tretje variante, sem že prej povedal. KPMG v svoji, v svoji študiji iz 11. februarja predlaga različne – različne stvari. In sicer na strani 9., tega dokumenta, se govori o variantah dokapitalizacije. Treh variantah. Da Energetika sodeluje pri dokapitalizaciji v proporcionalni višini obstoječega lastništva. Energetika pri dokapitalizaciji vpiše in plača vse razpisane delnice. Dokapitalizacija, da se izglasuje Energetika, da naj sodeluje pri tem in tako naprej in tako naprej. Se pravi, variante so ble, na mizi strokovne. Politika je šla pa, politika je šla pa naprej. Res pa je, da dr. Tekavčičeve ne razumem, ko tu venomer, pri vsakem od mojih odprtih vprašanj pove, kdo od LDS-a je bil pa še zraven. Mogoče je seveda jo ziritiralo to, da sem na glas povedal, da bi končno rad zvedel, kdo je sprejel odločitev o prodaji – o prodaji S.I.B. banke. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Naslednji ima besedo za razpravo dr. Zagožen. Za njim bo razpravljaj gospod Božič. Izvolite.

G. DR. JOŽE ZAGOŽEN

Hvala za besedo gospa županja. Na to temo mi je že kar nerodno razpravljat. Vendar, mislim, da je ta seja potrebna. Zato, ker smo končno ugotovili, kakšen je bil dejanski rezultat S.I.B. banke. Če mi dovolite en pogled nazaj, naj povem vtise, ki sem jih dobil v tem času. Mislim, da je stvar potekala približno takole, da je zaradi kar na enkrat, nekajkrat cenejšega premoga, ki je bil uvožen, nastal, nastala znatna zaloga denarja pri Energetiki. Istočasno pa se je pojavila potreba po tem, da se ta denar nekam plasira. In tu je bila tista skupina, ki je ustanovila S.I.B. banko, v času začetka tranzicije. Z namenom, da bi nekako varovala, materialno varovala krog nomenklature, v primeru, če pride do spremembe. In tako je vodja te banke, nekdanji član predsedstva centralnega komiteja, delal posle. Sklepal posle. Kreditne. Po Sloveniji. Kako in s kakšnimi jamstvi – to je drugo vprašanje. Dejstvo je, da se je ta banka znašla v – v hudi finančni krizi. In takrat je Banka Slovenija po svoji službeni dolžnosti zahtevala, da se ali banka dokapitalizira, ali pa likvidira.

Primer S.I.B. banke je bil že na tem mestnem svetu. In, vsi vemo, kako so se takratni svetniki koalicije, ali ste se – odločali. Oziroma niti niste hoteli biti seznanjeni s stanjem na tem področju. In vsa ta šlamastika je pripeljala do tega, da se je potem zgodila ta banka. Skratka, prišlo je do nujne odločitve, ali likvidacija, ali prodaja. Pri čemer so imeli pomembno vlogo tudi zdomci, ki bi v primeru likvidacije pač ostali brez vsega. Nakar se ustanovi komisija. V tej komisiji so bili različni člani. Tudi iz moje družine. In vem približno, kako je stvar potekala. Strokovno je blo to vodeno od zunaj oziroma je bilo to dost avtoritativno vodeno. In tudi niso bili vsi podatki dani vsem članom komisije na način, kot bi bilo potrebno. Tako, da je takrat dejansko bil vtis, kot da ni druge rešitve. Kot da pač banko kupi tisti, ki je bil edini pripravljen banko kupit. To ap je bila Nova Ljubljanska banka. In, seveda, jaz se spomnim razprave na tej seji, ko smo dejali – v primeru pa, da se iz teh dubioz iz teh spornih in dvomljivih terjatev še kaj iztrži, v tem primeru se to – se to – to pride nazaj v roke tistega, od katerega je bila banka. To je bilo na tej seji jasno rečeno. Jasno rečeno. Pejmo brat te – te zapisnike.

Seveda, Ljubljanska banka je potem z, kot nova lastnica prišla v popolnoma drug položaj. Njena moč in vpliv pri komitentih je bila velika. In marsikateri komitent je bil hkrati komitent S.I.B. banke in tudi Ljubljanske banke. In Ljubljanska banka je s svojim aparatom, s svojo močjo uspela izterjat tisto, kar se je zdelo neizterljivo. Ali se je prikazovalo, kot neizterljivo. Tako, da so zdaj težke milijarde pristale pri Ljubljanski banki. Morda bo kdo rekel – nič za to. Banka je bila spretna. Speljala je posel. Vendar, Mesto je izgubilo. Denar. To ostaja dejstvo. Mesto, preko Energetike je ta denar zgubilo. Pristal je v privatnih žepih. Pristal je v – v – pri Ljubljanski banki. Na privatne žepke mislim na tiste, ki so – ki so seveda s spretnimi manevri takrat se otesli dolgovi in pač ta denar je nekje poniknil. In potem je spet prišel na plan. Zaključek je ta, da – da je, jaz ne bi tole čisto na koncu. Ker to je samo epilog. Celotne zgodbe. Dejstvo je, da ta zgodba nima še nobenih posledic. Ta pravih. Pribivalo se je na križ enega in drugega. Vendar, jaz menim, da pravi botri na tej seji niso bili niti omenjeni. Tisti pa, ki o tem molčite al pa – al pa molčijo, pa dobro veste zakaj to počenjate. Skratka, podpiram te sklepe. Mislim, da je čas za odgovornost. Da to ni samo politični maneuver, kot nekateri pravijo. Ali pridobivanje točk. Ampak, to je stvar osnovne, poslovne in moralne higiene v takšnih primerih. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Replika na vašo razpravo, dr. Tekavčič.

GA. PROF. DR. METKA TEKAVČIČ

Ja. Hvala. Repliciram na tisti del razprave, v kateri dr. Zagožen govori, kako so se velike milijarde potem zbrale pri Novi Ljubljanske banke. Več mi o tem podatkov seveda nimamo. Nimamo.

Drugič, ker obstajajo in jih je navedel gospod Omerza, nekako tri tedne nazaj, se je o tem začelo govoriti v javnosti, se jih vendarle dovolim komentirati. Ta zgodba, o prodanih terjativah, je približno takale. Recimo, da – jaz danes kupim en objekt s kreditom. Za sto enot. Kakršnih koli že. Mam objekt vreden sto enot in kredit vreden sto enot. Potem se pa s tem objektom nekaj zgodi. Recimo, da ga udari strela ali kar koli drugega in nimam zavarovanega. In potem se hočem tega rešiti. In nekdo to vzame, ne vem – recimo za 10 enot in naprej proda za 30. In potem bi nastal vik in krik, kakšen profit je naredil. Pozabilo pa bi se, da je še vedno mu ostalo za 70 milijonov dolga, ne? Ne? 70 enot dolga. Nerodnost namreč je, da ima ta bilanca stanja aktivo in pasivo. V aktivni so sredstva, v pasivi pa obveznosti. Ti dve strani sta izravnani. In ne moremo se pogovarjati o tem, kako se vključuje posamezne postavke aktive, če hkrati ne gledamo, kaj se dogaja na pasivi. In to se lahko seveda vidi samo, če se pogleda bilanco S.I.B. banke. Recimo, v tem trenutku, ko je šla v likvidacijo in kasneje, ko je likvidacijski upravitelj že opravil del svojega posla.

Jaz bi rada povedala, da del teh podatkov dolgo nisem mela. Tudi nisem vedela, kako bi do njih prišla. Nisem vedela. Sem pa pred štirinajstimi dnevi, potem, ko je bila podana zahteva za sklic te izredne seje in sem še bila članica Nadzornega sveta Nove Ljubljanske banke. Na Nadzornem svetu Nove Ljubljanske banke zahtevala, da dobim vpogled v te podatke. Prej tega namreč na nadzornem svetu nismo nikoli obravnavali. In razlog je bil pa seveda v tem, da je bilo med obrazložitvijo napisano, da naj bi šlo pri teh poslih za osebni interes. In se je namigovalo, da naj bi uprava Nove Ljubljanske banke, da ne bom rekla – podkupovala. Nagrajevala na nelegalen način člane nadzornega sveta. Zato sem morala to tematiko začeti na nadzornem svetu.

Jaz sem po uradni dolžnosti te podatke dobila. Tule ste visoki sodelavci, najvišjih predstavnikov lastnika Nove Ljubljanske banke. To je države. Tudi vi lahko te podatke

dobite. Lahko jih dobite, kot visoki predstavniki države po uradni poti. In takrat se bi o teh stvareh lažje pogovarjali.

GA. DANICA SIMŠIČ

Replika na repliko. Dr. Zagožen. Minuta. Izvolite.

G. DR. JOŽE ZAGOŽEN

Bom krajši. Jaz cenim ta strokovni nagovor dr. Tekavčičeve. Vendar prof. Tekavčičeva po domače rečeno, dejstvo ostaja. Denar je odfrčal iz mesta. In je prifrčal k tistim, ki ga niso zaslužili. To je pa kmečka logika. In to – to ni znanstvena... Pri tistih, ki ga niso zaslužili. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Besedo za razpravo dajem gospodu Božiču, za njim bo razpravljala gospa Viktorija Potočnik. Prosim.

G. PETER BOŽIČ

Najprej bi

GA. DANICA SIMŠIČ

Lepo prosim mikrofon, gospod Božič...

G. PETER BOŽIČ

Najprej bi prosil za opravičilo, zaradi tega, ker bom za kratek hip – moja razprava ne bo dolga – prekinil to razpravo o tehnologiji, prodaji nakupa banke in tako naprej. Rad bi opozoril tuki na nek pojav, ki je v Sloveniji še kar trdoživ in izhaja iz prejšnjih časov. In sicer na pojav, ko se vsaka različnost znotraj ene stranke, znotraj ene svetniške skupine, smatra, ali pa opredeljuje, ali pa definira – bodisi, kot družinski prepir, ki je – ki je najmanj, če ne neprimerne, pa vsaj neugleden. In vreden posmeha.

Drugič, se tak, se ga ocenjuje tud na ta način, da – da se opozarja zlo avtoritativno, tako, kakor je enkrat to naredil gospod Peter Sušnik – je mene opozoril, da naj vendarle stvari razčistimo z županjo doma. K sem protestiral proti navajanju tistih objektov, ki bi naj bremenile mestni proračun. Torej, enostavno tam, da ne govorim o medijih, ki vsak tak pojav različnosti v eni stranki, imenujejo, kot razpad. Če se mi – tud gospe Tekavčičevi ne gre od rok to, da – na primer, da smo mi pravzaprav skupina, ki je v bistvu frakcija. In smo to tud napovedal. Ampak, to je skupina na listi LDS in tako naprej. Namreč, v čem je vic? Vic je v tem, da se vsaka taka notranja demokratičnost med – jaz bom kar rekel - naših avtoritarnih strankah, smatra za nekaj neprimerne in celo nekaj, kar – nekaj kar bi jaz tako opredelil – razkoli.

Pred – pred dobrimi – pred desetletji je ena cela vrsta uglednih književnikov izdala javni proglas, se pod njega tud podpisala in je dala naslov – Demokracija da – razkroj ne. Protestirali so – proti, na čelu tega je bil Josip Vidmar, Matej Bor, Ivan Potrč, Miško Kranjc in tako naprej. Protestirali so in imenovali slogovno različnost v literaturi za razkroj. In podobno se danes dogaja, al pa na enak način se gleda danes na notranjo različnost. Da ne

govorim celo o kakšni frakciji. Ali je to vredno posmeha? Ampak, jaz vam moram zagotoviti, da za tem stoji totalitarna pamet in totalitaren vzorec. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Replika na razpravo gospoda Božiča, gospod Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja. Jaz sem uporabil besedo družinska – družinski prepir, ne? Seveda, Peter zdaj opravičuje, da ima frakcija vso legitimizacijo. Seveda. Sam jaz tukaj nisem zaznal nobene frakcije. Oprostite. Jaz sem zaznal, jaz sem zaznal in me tudi ne briga, če imate interno frakcijo, ali ne. Jaz sem zaznal, da je šel svetniški klub narazen. Oziroma, da so eni izstopili iz svetniškega kluba, ne? Če bi šel narazen v dve frakcije, ne? Da bi imeli dve polovici, ja, ja...

GA. DANICA SIMŠIČ

Besedo ima gospod Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja, ne on razbremeni, z notranjimi problemi in prav, če mi rečemo...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim za mir v dvorani.

G. MIHA JAZBINŠEK

... gre za razkroj, pravi, da je to najmanj, kot da je to – ne vem, cel svet. Mene nič ne briga vaše ...

... iz dvorane: notranjih problemov...

Ha, ha, ha...

GA. DANICA SIMŠIČ

Besedo...

G. MIHA JAZBINŠEK

Pa mene ne briga, jaz sem politični...

GA. DANICA SIMŠIČ

Repliko ima gospod Jazbinšek...

G. MIHA JAZBINŠEK

... nasprotnik. Jaz sem politični nasprotnik. Mene ne briga, ali ste vi prijateljska frakcija, ali ste neprijateljska. Na zunaj rušite, na zunaj rušite operativnost mestnega sveta. Saj ste stopili ven iz svetniške skupine. Še dnarja nimate za to, za strokovne podlage, ne? Je dnar ostal pri – pri manjšini. No, lepo vas prosim, bo dnar fouš porabljen. Ne? Ja. Mislim in tudi na – davkoplačevalcev, ker bo ta denar seveda ostal pri šefu, ki ga ne priznavate. On zna pa slabe študije naročat. Zato, bom tako rekel – ne? Ta družinski prepir pa res ni problem, da mi zdaj fašistoidno gledamo na vas, pa da ste propadli. Pa destrukcija. Ma kaki. Jasno. Saj je jasno, da niste. Saj v resnici, razen na tej točki, oprostite. Do zdaj na nobenem projektu. Niste pokazali nobene kvalitete. In zato, seveda, vi niste razpadli na vprašanju kvalitete in nekvalitete. Vi ste razpredli na samem vprašanju – pa – in ta vprašanje je – ta vprašanje je zdaj artikuliral gospod Jakič – v prepir okrog treh variant prodaje. A me razumete? Moj bog, ostalo bom pol povedal.

GA. DANICA SIMŠIČ

Replika na repliko, gospod dr. Pejovnik. Minuta.

G. PROF. DR. STANISLAV PEJOVNIK

Repliciram kolegi svetniku Jazbinšku. Moram reč, da sem vedno, skoraj razočaran, kadar zmanjka idej in potem, ker je treba porabit tri minute, se govori o neumnosti. In res, preprosto ne razumem, kako lahko nekdo tako zlorablja tega mestni svet. Kot si to privoščči kolega svetnik Jazbinšek. Moram reč, da preprosto tega ne razumem več. In treba je najti način, da se to zlorabljanje ustavi. Ure in ure poslušamo stvari, ki nimajo zveze...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim za mir v dvorani.

G. PROF. DR. STANISLAV PEJOVNIK

... s konkretnim programom. In prosim županja, kadar ne gre na tematiko, ki je na dnevnem redu, da ga ustavite. Ker tega preprosto ne prenesem več.

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod Jazbinšek, v tem trenutku nimate besede. K razpravi se je prijavila Viktorija Potočnik. Za njo bo razpravljal dr. Pejovnik. Prosim.

GA. VIKTORIJA POTOČNIK

Spoštovana gospa županja, spoštovane svetnice in svetniki. Res je, po tako burni razpravi, ki je zdaj tekla, seveda malo na drugo temo, pa seveda o aktualni temi – težko zopet vrniti se nazaj na tirnice. Za točko in na točko dnevnega reda o kateri govorimo danes. Kljub temu, da nisem glavna oseba te današnje seje, tako, kot je bilo to pri prodaji banke. Oziroma nakupu banke. Pa vseeno ne čutim v sebi niti kanček manj odgovornosti za to, kar se dogaja oziroma kar se je dogajalo s to banko.

Seveda bi veliko bolj želela, da bi spregovorila stroka. Ampak, ne stroka, ki sedi tukaj v mestnem svetu, ampak tista stroka, ki bo znala bolj realno in seveda manj politično obarvano

ocenit, kajti prepričana sem, da bo dobra analiza dogajanj – tako političnih, kot tudi finančnih, v zvezi s S.I.B. banko, lahko izjemno dobra izkušnja, šola in poduk – najverjetneje kar nekaterim generacijam.

Vseskozi, tako, kot sem že v tistem mojem nastopu, ob obravnavani temi povedala, si bom prizadevala in seveda storila vse, da se v zvezi s S.I.B. banko stvari razčistijo.

.....konec 1. strani IV. kasete.....

...rekla, da sem zaupala ljudem. Kajti, nastopala so eminentna imena, ki so peljala ta posel. In za vse tiste, ki še danes trdite, da je Mestna občina Ljubljana, da so bila sredstva iz proračuna. Ni res, računsko sodišče je ugotovilo – niti tolarja ni šlo iz proračuna Mestne občine Ljubljana. Pa vseeno. Te stvari se ponavljajo z določenim namenom in s ciljem, ki vam moram povedat – je bil dosežen.

Vseeno in tudi zdaj še spremljam te stvari. Najverjetneje. In se seveda učim. In marsikateri strokovnjak govori danes drugače, od teh strokovnjakov, visokih, z doktorskimi nazivi, ki sedite danes tukaj. Pa še nas zmeraj prepričujete v stvari, ki so seveda včasih diametralno nasprotne.

Vseeno pa nekaj političnega ozadja. Ko se je javno podjetje Energetika odločilo za nakup S.I.B. banke, to že ob nakupu ni bilo po godu nekaterim takrat in državnim in mestnim oblastnikom. Spomnimo se izrednih sej mestnega sveta. In državnega zbora, na temo nakupa banke. Katere je zahtevala opozicija v mestnem svetu. In še ena od strank, takrat imenovana Združena lista socialnih demokratov. Danes pa lahko z vidika časovne distance ugotovim, da se tudi današnja stranka Socialni demokrati, samo čakali na ugoden trenutek, kdaj bo lahko, kdaj bojo lahko začeli rušiti S.I.B. banko. Spomnimo se namreč ideje o nakupu S.I.B. banke. In takratnega prostora. S.I.B. banka se je kupovala v času, ko so bile vse banke slovenske, na tako imenovanem tenderju. Ko velike banke, ki so bile v Ljubljani, niso imele velikega posluha za takratne razvojne in investicijske potrebe Mesta Ljubljane. In seveda vizija, ki je bila zapisana v strategiji trajnostnega razvoja in kot njena ekonomska evalvacija, so seveda zahtevale, da tudi mesto s svojim kapitalom začne vzpodbujati nov investicijski cikel. Da je banka tudi s svojim znanjem in izkušnjami bila v podporo in seveda v mestu ugotovljenem upadanju rasti podjetništva in drobnega gospodarstva. In, seveda, da so Ljubljančani potrebovali tako imenovane specializirane kredite. Ki jih velike banke do takrat niso nudile ali poznale. Ni bila to novost tistih, ki smo to idejo podprli. Temveč je to praksa že v sosednjih državah. Sosednjih mestih, ki seveda imajo dolgo tradicijo z lokalnimi, še celo manjšimi bankami, kot je bila S.I.B.. Rušenje S.I.B. banke se je pričelo v predvolilni kampanji. Za lokalne volitve leta 2002. Če sem takrat razumela, da to dela opozicija, pa sem težko razumela, da je to počela tudi takratna Združena lista socialnih demokratov. Samo spomnimo se, kako je v času predvolilne kampanje, sedanja županja večkrat izjavila, kako je s stisnjenimi zobmi, na izredni seji mestnega sveta glasovala proti predlaganim sklepom. Da bi obsodili nakup S.I.B. in spomnimo se, kako je pričela predsednica mestnih socialnih demokratov na vsakem možnem mestu izjavljati in prepričevati vsakogar, ki je bil voljan poslušati, kako je bila ona proti nakupu S.I.B. banke in kako o tem ni nič vedela.

Tudi, če smo danes tu, v prvi vrsti politiki in ne gospodarstveniki, nam je lahko jasno, kaj je takrat, leta 2002 pomenilo za S.I.B. dejstvo, da je bila na enkrat glavna tema predvolilne kampanje tako današnje opozicije v mestnem svetu, kot tudi takratne Združene liste. Take napade bi namreč, po mojem prepričanju težko preživela tudi kakšna bistveno večja banka, kot je bila takrat S.I.B.. Predvsem pa – po mojem trdnem prepričanju in ne nazadnje zaradi dejstva, daje začela v predvolilni kampanji, leta 2002 – nakup S.I.B. naenkrat obsojati. In

napadati tudi Združena lista, se je dokaj razumljivo odzvala tudi Banka Slovenije, z zahtevo po radikalni dokapitalizaciji. S tem je želela Banka Slovenije, ko so to kasneje njeni predstavniki večkrat izjavili, zagotoviti kar najbolj varno poslovanje S.I.B., tako za komitente banke, kakor tudi za njene lastnike.

Danes se iz znanih dejstev vidi, da je današnja pozicija v mestnem svetu in predvsem takratna Združena lista komaj čakala na ta korak. Očitno so bili že prej trdno prepričani, da banke ne bojo dokapitalizirali. Saj jim je bilo bistveno pomembnejše, kot izguba velikih sredstev Energetike, ustvariti afero, ki bo s političnega prizorišča odnesla mene in ki bo služila, kot fasada za vse neuspehe vladajoče pozicije v tem mandatu.

Da je temu res tako, bom naštel samo dejstva. Ko se je začela afeta S.I.B., je Energetika pri KPMG naročila analizo možnih variant in njihovih učinkov pri transakcijah z delnicami S.I.B.. KPMG je poročilo o dogovorjenih postopkih izdala z datumom 11. februar 2003. V njem analizira več variant. Pri tem nedvoumno ugotavlja, da bi bila cena prisilne prodaje pred dokapitalizacijo na najnižji možni točki. Energetika izkaže izgubo zaradi izkazane izgube banke v letu 2002 – bodoče odnose iz naslova varčevanja sploh naložb, bi pobral novi lastnik. In tudi vse ostale pozitivne vplive na ceno realiziral nov lastnik. To, kar smo že danes govorili. Nadalje KPMG-ju v tistem poročilu strokovna analizira dokapitalizacijo S.I.B. in kasnejšo prodajo banke. V argumentih za dokapitalizacijo banke S.I.B., s strani Energetike, KPMG našteva sledeče.

JP Energetika, kot večinski lastnik pridobi čas za izvedbo ustreznih postopkov prodaje banke. Banki se omogoči ustrezna podpora za postavitev poslovnih politik in realizacije poslovnih ciljev. Banki se povrne dobro ime in okrepi zaupanje klientele, ob ustrezni poslovni politiki in vodenju banke, bi delnice verjetno sčasoma dosegle višjo ceno. JP Energetika bi zadržala večinski paket delnic. In s tem možnost dodatne premije pri prodaji večinskega deleža. V tem poročilu KPMG opozarja tudi na ukrepe Banke Slovenije, tudi v primeru nedokapitalizacije banke. Če povzamem to poročilo, iz njega nedvoumno izhaja poročilo KPMG, da je Javno podjetje Energetiko banko dokapitaliziral. KPMG je celo dopolnilo še s poročilom, ki nosi datum 19. februar 2003. In v katerem analizira sanacijo banke preko kupa terjatev banke same. S strani JP Energetike. V njem analizira varianto, da bi Energetika lahko prevzela od S.I.B. slabe terjatve. In jih potem sama vnovčila. To ne bi bilo niti najmanj težko. Boste videli v nadaljevanju, ko bomo prišli do tega, kako je NLB prodala slabe terjatve. KPMG navaja, kot argument, da je za to varianto sledeče. Dokapitalizacija banke ne bi bila potrebna. Izguba v javnem podjetju Energetika, bi bila nižja, kot pri kateri koli drugi varianti. Po oceni KPMG za eno milijardo tolarjev nižja. JP Energetika bi pridobila čas za prodajo. Osnovni kapital banke bi bil nespremenjen. Celó višji, kot bi bilo po dokapitalizaciji. Nadzor nad izterjavo slabih terjatev, bi bil bolj neposreden, kot pri prenosu slabih terjatev v večji sistem, v večjo banko.

Očitno pa obe poročili KPMG niti najmanj nista bili pogodu tistim oblastnikom, ki so hoteli banko uničiti. Narediti afero in kot v času iz preteklosti nekdanjih čistk, počistiti z ljudmi v mestu, ki so jim bili na poti. In od katerih so se počutili kakor koli ogrožene. Če se prav spomnim, se je z dokapitalizacijo, na osnovi tega argumenta zavzemal edini takratni direktor javnega podjetja Energetike, edino takrat direktor Energetike – gospod Rekar, ki je zaradi nasprotovanja le te strani mestne nomenklature. In predvsem Združene liste, zaradi nedokapitalizacije odstopil s položaja.

Ker sta obe poročili KPMG-ja nosili oznako Strogo zaupno in Poslovna tajnost. So tisti, ki so se odločili banko uničiti in s političnega prizorišča za vse večne čase odstraniti konkurente, očitno zmenili, da je najbolje, da se ta, za njih neugodna poročila enostavno pospravi po sistemu. Če so strogo zaupna, jih imamo tako ali tako samo mi. In so se odločili naročiti novo študijo. In tako – in to tako, ki bo nedvoumno pokazala, da dokapitalizacija – S.I.B. banka, ekonomsko ni opravičena.

Zlo podobna metoda danes. Jaz razpolagam z dokumenti. Ampak, ne bom povedala za kakšne dokumente gre. Študija je – študijo je Energetika naročila pri podjetju EC PLUS, d.o.o., v Mariboru. Seveda, ker v Ljubljani očitno ni dovolj strokovnjakov, ki bi odsvetovali dokapitalizacijo. Študija, ki obsega 42 strani, nosi datum 18.2.2003. In je bila oddana JP Energetiki samo 6 dni po tem, ko je JP Energetika le to naročila. Ni pomembno dejstvo, da je izdelovalec te študije gospod Bojan Praznik. Ta isti gospod je namreč tudi član Strokovnega sveta Inštituta za revizijo in predsednik Sekcije za ocenjevalce podjetij pri Inštitutu za revizijo. Taki avtorji, takim avtorjem torej, ne gre oporekati. Rezultat te študije je bil seveda odsvetovanje dokapitalizacije. Seveda pa so se, kot sedaj vidimo, naročniki študije trdno, takoj oprli na to študijo. Istočasno pa so verjetno računali, da se študiji avtoritete, kot je očitno gospod Praznik, nihče ne bo oporekal. Pa vendar, so se našli revizorji, ki so analizirali navedeno študijo. Le ti ugotavljajo, da se več, kot četrtnina študije ukvarja z analizo, ki ni njen predmet. Tako na primer za doseganje ekstenzivnosti študije navaja tudi razmerje – cene in knjižne vrednosti delnic, preko štirideset bank na svetu. Med drugimi, za argentinsko, južno afriško, tajsko in malezijsko banko. Ostalih računskih napak, ki se pojavljajo v študiji ne bom komentirala, ker jih kot nestrokovnjak ne razumem. Je pa dejstvo, da obstajajo.

V oči pa me bode sledeče dejstvo. Avtor študije se opira na projekt takratnega posloводства banke, po kateri naj bi čisti dobiček v obdobju 2003 – 2006 in 7, rasel letno 15,52%. Analitiki Praznikove študije ugotavljajo, da če bi študija uvedla predpostavko o 10% rasti čistega dobička, bi bil sklep Praznikove študije popolnoma drugačen. V tem primeru, bi bila namreč dokapitalizacija priporočena.

Če pomislimo samo, da ima JP Energetika plasiranih samo v komercialnih bankah nekaj milijard, po maksimalno 3,5 % - obrestni meri, letno. Je vsak komentar popolnoma odveč.

Mestni oblastniki so torej imeli v rokah ustrezno strokovno podlago za nadaljnje korake po – in za doseganje ciljev. Ne mestne oblasti, ne nadzornike Holdinga, ne poslovodstvo javnega podjetja Energetike, se niso želeli obnašati kot dobri gospodarji. Pri tem niso želeli, ali niso hoteli poslušati niti Banke Slovenije. Ki je ocenjevala, da je dokapitalizacija priporočljiva. Pri tem citiram vice guvernerja Banke Slovenije, ki je o tem govoril na 41. izredni seji Državnega zbora, 2.3.2003. Citiram: Žal se ta dokapitalizacija, zahtevana dokapitalizacija – ni realizirala. Po našem mnenju bi se lahko realizirala, ker še vedno trdim, nisem prepričan, vendar mnenje strokovnih služb in naši izračuni, da je bila – da je bilo javno podjetje Energetika zadosti kapitalsko močno in finančno sposobno. Ne samo za nakup takratnega pretežnega dela delnic S.I.B. banke. Ampak, tudi za dokapitalizacijo. Žal – žal se je, kako bi rekli – vključila, ali vmešala politika. Dokapitalizacija je bila z naše strani zahtevana. Je splaval po vodi. Konec citata, stran 62. – magnetograma 41. Izredne seje Državnega zbora.

Mislim, da je tudi – ta citat pove vse, o postopku lastnikov in uprave javnega podjetja Energetika. Kot rečeno, so mestne oblasti, skupaj s poslovodstvom Energetike pripravile vse potrebno, tako imenovano strokovno podlago, da se banke ne dokapitalizira. In prodaja za vsako ceno. Kot se je kasneje videlo po možnosti NLB. Še pred tem, je bilo seveda potrebno, za direktorjev – v javno podjetje Energetika, postaviti pravega človeka. To je bil, kot naročeno gospod Drašković, član takratne Združene liste in do takrat zaposlen v NLB. In potem se je zgodila še Odbor za finance pri mestnem svetu, ki je sprejel sklep, da se banke ne dokapitalizira. Torej so bile dane vse podlage in navodila nadzornim svetom Hholdinga in javnemu podjetju Energetika, ter seveda poslovodstvu JP Energetika, da banke ne dokapitalizira. In, da jo prodaja za vsako ceno.

Omenim naj samo še Izredno sejo Mestnega sveta, kjer ste formalizirali vse zgoraj navedeno in z blagoslovom politike izvajali linč nad nezaželenimi osebami. Skratka, moj kolega Peter Božič – Kafkin proces, je stopil v veljavo.

JP Energetika je seveda nato takoj ustanovila Komisijo za prodajo banke. Očitno je bila komisija ustanovljena z namenom, zmanjšane morebitne odgovornosti neposredno vpletenih.

Danes lahko govorimo o sporni prodaji S.I.B. banke, s strani JP Energetike. Komisijo so sestavljali predvsem strokovnjaki blizu Združene liste. Kot na primer gospa Nefat, ki je v času – v času ministrovanja notranjega ministra Bohinca, prevzela njegov inštitut. Predsednica komisije pa je bila gospa Alenka Žnidaršič Kranjc, pri kateri je bil svoj čas zaposlen sedanji član uprave NLB, gospod Hazabent. Zanimivo, koliko naključij. Kljub vsemu, iz poročila komisije izhaja, da je korektno opravila svoje delo, to je predajo banke S.I.B. – prodajo banke S.I.B. za vsako ceno. Obstaja seveda tudi poročilo te komisije o prodaji, ki je izredno korektno. V njem je, med drugim, navedeno tudi, da je za potrebe prodaje deleža Energetike v S.I.B. banki, ta delež ocenil Ernest and Young in da je bila realna cena deleža Energetike v S.I.B., v času prodaje, med milijardo in toliko milijoni SIT. In milijardo 477 milijoni SIT. Tudi cenilec Ernest and Young, je opozoril na dejstvo, da v kolikor ni na razpolago primerne prodajne transakcije, bi bilo po njegovem mnenju bolj ustrezno banko sanirati. Povečati kapital in pričeti s prodajo ob koncu sanacije v ustreznih časovnih okvirjih. To namreč piše v Poročilu Komisije za prodajo S.I.B. banke. To je še en nedvoumni dokaz, da se pri prodaji ni upoštevalo stroke. In se ni ravnalo s skrbnostjo dobrega gospodarja. In, da je prodajo vodila izključno politika, s točno dovoljenim in dogovorjenim ciljem. Pri tem pa, seveda, ni izbirala sredstev. Preizkušeno, doživeto na lastni koži.

Je pa Energetika se za dokapitalizacijo namreč ni odločila niti potem, ko je videla, da zaradi nerealnih rokov, ni prispela nobena kvalitetna ponudba. Prispela je samo ponudba NLB, ki jo je Energetika seveda takoj sprejela. Saj je bil s tem, saj je bila s tem prvi del posla s strokovno podprtimi argumenti – odpravljen. Kot je znano, je NLB kupila S.I.B. za 404 milijone 849 tisoč 560 SIT. Poleg tega, pa se je velik del finančnega poslovanja Holdinga in Energetike prenesel na NLB. V pogodbi je omenjen tudi znesek zvišanja kupnine. Ki naj bi bil odvisen od višine dejansko izterjanih terjatev S.I.B., razvrščenih v bonitetni razred D. in E. Ki naj bi bil odvisen od obsega prenesenih poslov Holdinga in Energetike na NLB. V pogodbi o prodaji S.I.B., se omenja tudi podpis Dogovora o poslovnem in finančnem sodelovanju med NLB in vsemi javnimi podjetji Holdinga. Ne vem, ali je ta dogovor podpisan, ali ne, dejstvo pa je, da je NLB kupila za omenjeno ceno tudi vse posle Holdinga. Če je seveda bilo to podpisano. Preverjeno danes, pa ima NLB kar nekaj milijard depozitov naših javnih podjetij. Če bi imela NLB danes na kapital samo 10, donos na kapital samo 10%. Ima pa večjega. Bi to pomenilo za NLB letno, če delamo projekcijo – 8 milijard, da je depozitov, 800 milijonov SIT dodatnega zaslužka. Preko NLB, prav zaradi nakupa S.I.B. danes poteka tudi večina plačilnega prometa vseh holdinških podjetij. Sami izračunajte, kaj to pomeni. Da ne bo pomote. Ne obsojam sposobnosti Nove Ljubljanske banke. Je pa kar veliko naključij pri samem poslu. Da omenim samo kadrovska. Nekaj sem jih omenila, pa vam moram povedat, da je ta mreža kar zanimiva in dolga. Pa mogoče za kakšen drug čas.

In, če se povrnem nazaj. S.I.B. banka je pod lastništvom NLB prodala D. in E., to je odpisane terjatve – faktor leasingu, za 2 milijarde 365 milijonov SIT. Tukaj se mi postavljajo dve vprašanji, na kateri zahtevam danes tudi odgovor. In sicer – zakaj Energetika ni prevzela D. in E. terjatev od S.I.B., kot ji je to svetoval KPMG? V tem primeru dokapitalizacija banke ne bi bila potrebna, kot sem navedla zgoraj. Je pa Energetika, pa bi jih sama prodala, imela vpliv na izterjave in bi lahko v miru prodala kasneje. Kot vidimo, D. in E. terjatve ni bilo potrebno prodati in to za dobro ceno. Ne pozabimo, da so bile te terjatve prodane privatni družbi, ki jih je kupila, da bo z njimi dodatno zaslužila. To pomeni, da bi lahko JP Energetika, če bi terjatve vnovčevala sama, lahko zaslužila še bistveno več.

In drugo vprašanje, zakaj Energetika ni prejela nikakršnih sredstev od prodaje D. in E. terjatev NLB, kot je to dopuščala prodajna pogodba med Energetiko in NLB-jem? Ali je za to krivo vodstvo JP Energetike? Ali so vzroki drugje? Popolnoma razumljivo mi je, razumljivo mi postaja dejstvo, da se je NLB odločila za kasnejšo likvidacijo S.I.B. banke. Vedeti moramo, da je NLB v likvidaciji odkupila tudi vse ostale kvalitetne terjatve, ki jih je samo A. in D. ter

C. – 6 milijard in 200, za 6 milijard in 200 milijonov tolarjev. Seveda so v likvidaciji te terjatve odkupili z diskontom. Kar so, kar se lepo vidi iz pogodbe o odstopu terjatev. Tu je potem odkup terjatev refinanciran s strani sit in tako naprej. Odprt je še program DEK. Program, ki je zelo dobro poznan bivšemu ministru za delo, družino in socialne zadeve, gospodu Vladu Dimovskemu, ki je zelo aktivno sodeloval še takrat, ko je bila S.I.B. v lasti Energetike – v komisiji. To je financiranje povratnikov iz Nemčije. Kot vem, za ta sredstva jamči Republika Slovenija in jih lahko po ustreznih postopkih pridobi nazaj. Sicer pa, so vse špekulacije v zvezi z likvidacijo S.I.B. sedaj popolnoma brezpredmetne. Lastnik dela z banko lahko, kar hoče in kar mu ustreza. Glede na vse možne faktorje. To je moč trditi po mojem tudi s sporno prodajo banke.

To je samo moje kratko izvajanje glede prodaje banke. Vse, kar sem povedala, temelji zgolj na dejstvih in na razpoložljivi dokumentaciji, ki jo imam tukaj, s seboj. In, če jo gospa županja želi, jo lahko predam.

Še enkrat poudarjam, da je žalostno in tragično, da je bilo zaradi bolestne želje po popolni oblasti v Mestu Ljubljana in Holdingu in v javnem podjetju Energetiki, potrebno uničiti S.I.B. banko. Zgubiti tolikšna sredstva in ne nazadnje uničiti projekt, ki je imel vizijo in ki bi, po mojem prepričanju, v drugačnih razmerah danes imel drugačne rezultate.

O osebnem počutju in zgodbi, pa kdaj drugič. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Replika na razpravo Viktorije Potočnik. Prof. dr. Metka Tekavčič.

GA. PROF. DR. METKA TEKAVČIČ

Hvala lepa za besedo. No, če bi morda kdo pričakoval, da bom polemizirala z gospo Potočnikovo, naj takoj povem, da ne bom. Trenutkov, ko je bilo nekatero vprašanje mogoče razčistiti, je bilo ponujenih veliko. Žal do njih ni prišlo. Vsi poskusi so bili zavrnjeni. Mislim, da mestni svet ni mesto za pranje javnega koalicijskega perila. Zato razumem to njeno razpravo bolj kot neke vrste utemeljitev za to, da je res potrebno ustanoviti komisijo, ki se bo ukvarjala z nakupom S.I.B. banke. Oziroma, se opravičujem, s prodajo S.I.B. banke in upam, da bo tudi v njej opozicija sodelovala.

Namreč, če bi ta komisija delala takrat, ko je bila ustanovljena za analizo nakupa, bi marsikatera stvar danes verjetno ne bila izrečena. Obstaja dokumentacija, obstajajo magnetogrami. Obstajajo zapisi. Kdor želi do njih prit, bi lahko prišel takrat, da bi se naredila konsistentna slika. Tako, da predlagam seveda, da tisti sklep sprejmemo.

Prav tako bi pa prosila vas, gospa županja, da zaprosite gospoda Draškovića, ki je bil povabljen na to sejo, da vendarle poda nekatera pojasnila v zvezi s temami, ki jih je odpirala gospa Potočnikova. Županja je povabila gospoda Draškovića in njemu lahko vedno da besedo.

No, vendarle bi pa želela samo nekaj reči. Gospa Potočnikova je seveda zelo zavzeto prebirala tekst, ki ga je pripravila, najbrž zato ni sledila predhodni razpravi. Sicer bi nekatere dele najbrž izpustila. Omenim naj pa samo to, da je bilo do takrat oziroma, da je bilo v S.I.B. banki s strani Banke Slovenije, to sedaj sledi iz dokumentacije. Verjetno so vam to pozabili napisati, opravljenih štirinajst pregledov. Zadnji že potem, ko je bil imenovan nov Nadzorni svet, ko je Energetika postala lastnica. Najbrž nov Nadzorni svet S.I.B. banke, tudi zaradi tega ni sprejel strategijo S.I.B. banke. Gospa Potočnikova sama ve, kako je to bilo, saj je sedela v Nadzornem svetu in je seveda v vsakemu nadzornemu svetu stranke – močno zvoni v glavi, ko vidi toliko priporočil Banke Slovenije.

Še enkrat bi pa rada rekla v zvezi z dokapitalizacijo. Banka Slovenije je ni priporočala. Banka Slovenije jo je zahtevala. In seveda, res je, Energetika je bila to sposobna izvesti. Ne nazadnje je Energetika izvedla dve dokapitalizaciji takrat v letih 2001 in 2002, za katere pravzaprav ni nihče vedel. Pa smo kasnej šele iz dokumentov to razbrali. Tako je šlo, po nekih 600 milijonov. Postavlja se samo vprašanje, seveda, kako se bi in koliko časa to dogajalo, kaj bi to pomenilo? Za poslovni izid Energetike? Jaz mislim, da je to pa vsakemu popolnoma jasno. In zato prosim še enkrat, da...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel.

GA. PROF. DR. METKA TEKAVČIČ

.. sklepe. Ja - ki jih je prej gospod Jakič predlagal – podpremo in se res zrealizirajo. Prav tako bom z velikim zadovoljstvom slišala realizacijo sklepa, ki se nanaša na prenos poslov na Novo Ljubljansko banko. Zato, ker mam približno predstavo o tem, kakšni so - kakšne so cene storitev in kakšne so seveda različne obrestne mere v bankah. Tako, da mislim, da nam bo vsem to poučno čtivo, ko bomo gradivo dobili. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Še ena replika na razpravo gospe Potočnik, gospod Pavlica.

G. MILOŠ PAVLICA

No, moram reč, da danes, ko sem poslušal kolegico Potočnikovo, mi je jasno, zakaj smo banko kupili. In mi je tudi jasno zakaj smo jo na tak način kupili, kot smo jo kupili. Al pa tisti, ki so jo kupili. Dobro, da obstoja v tej – v času tehnologije stotine in stotine strani dokumentacije, ki govorijo o dejanskih dogodkih. Tudi stotine in stotine klippingov, ki govorijo o posameznih dogodkih, od leta 2001, jeseni. Bi, veste, da smo 2002, v januarju, na izredni seji to, kar danes opozicija velikokrat govori, odklonili, da bi se seznanili s kritičnim stanjem v banki. Takrat se mi je zdela ta odločitev modra. Predvsem zaradi tega, ker to, kar je bilo danes že rečeno – feraštvo denarno institucijo uniči, to je popolnoma jasno. Noben ne bo svojega denarja nesel v nek – v neko organizacijo, ki je vsak dan v časopisih. In vsak dan kriminalizirana na način, da bo propadla jutri. To je jasno. O tem je govoril že takrat Arhar, bivši guverner Banke Slovenije. In s tistim sklepom takrat, smo vendarle za eno leto umirili žogo. In omogočili vodstvu, novemu vodstvu banke v večinski lasti, takrat pač Energetike, nadzornemu svetu te banke, da nekaj postori v tistem letu.

Žal postorjeno ni bilo veliko. In zadeva se je potem, seveda sesula s politizacijo v začetku leta 2003. Zdaj, seveda obstojajo veliki dokumenti. Sicer danes, prvič slišim o tem, kdo je bil proti dokapitalizaciji. Ne? Predvsem, da smo bili v Združeni listi proti temu. Jaz sem prebral velikokrat dokumentacijo. Preberite magnetograme. Niti eden iz Združene liste ni govoril proti dokapitalizaciji banke. V tem mestnem svetu. Vam pa tukaj lahko citiram dvanajst ljudi, ki tukaj notri sedijo. Nekateri niti ne, v tem trenutku, ki so 23. februarja dokončno pokopali dokapitalizacijo. To je popolnoma jasno. Pejte pogledat magnetograme te seje. 23. februarja 2003.

Tako, da ma človek danes občutek, pravzaprav, da ekipa piromanov nam dajejo gasilske lekcije. Tudi to je seveda možno. S politizacijo je banko seveda uničila, po moji oceni, ravno tisti, ki so s produciranjem novih in novih izrednih sej banko pripeljali v brezizhoden položaj,

v katerem je Banka Slovenije reagirala tako, kot je in je postavila tnilo na glavo, al pa sekiro na glavo z 9. majem. In, če smo vodili nakup banke popolnoma netransparentno, v ozkih krogih, brez informacij kogar koli. Je bilo vendarle res, da smo prodajo vodili z obširno dokumentacijo, v tej hiši, ko ste bili vsi seznanjeni...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel.

G. MILOŠ PAVLICA

... z dokumenti, ki so bili na razpolago. Na osnovi dela strokovnih skupin in tako naprej. Ne? Jaz dvomim, da se je kakšna banka na svetu prodajala na tak način in transparentno. In bojim se, da je to – ni prispevalo k neki posebni ceni banke. Ampak, banka je bila crknjen konj že. Konec, v začetku leta 2003. In crknjenemu konju dajat transfuzijo, je verjetno največja neumnost.

GA. DANICA SIMŠIČ

Replika na repliko. Gospod Kovačič. Minuta, izvolite.

G. DIMITRIJ KOVAČIČ

Hvala lepa. Ja, gospod Pavlica je kar z lepimi rečmi poskušal opisat nespornost odločitev, ki so pripeljale do prodaje banke. Po mojem globokem prepričanju, do škodljive prodaje. Ampak, vendarle je pa treba povedat, da smo danes, s strani gospe Potočnikove dobil kar nekaj numeričnih podatkov, ki smo jih danes prvič slišali. In nihče teh podatkov ni dal nikol na mizo. Ne? Zanimivo, da moramo te podatke slišat danes, iz razprave gospe Potočnikove. Če pa že govorimo o tem, kdo je sprejel odločitev, takrat, na tisti seji, 7. maja, lahko pa osvežim spomin in povem, kdo. To je bilo 13 svetnikov. To so – to so bili Stanko Brezovar, Angelca Murko Pleš, Peter Božič, Dunja Piškur Kosmač, Igor Omerza, Gregor Istenič, Boris Makoter, Maja Čepič,...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel.

G. DIMITRIJ KOVAČIČ

Anton Colarič, Miloš Pavlica, Darko Štrajn, Eva Stremljan Kreslin in Jani Möderndorfer. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Besedo dajem gospodu Draškoviću, v skladu s 63. členom Poslovnika, lahko, kot županja, vedno dam besedo. Ni več replik.

... iz dvorane – nerazumljivo....

G. HRVOJE DRAŠKOVIĆ

Vsem skupaj dober večer. Poglejte,

... iz dvorane – nerazumljivo...

GA. DANICA SIMŠIČ

Besedo ima gospod Drašković. Ja, pa ne motite, prosim...

G. HRVOJE DRAŠKOVIĆ

Energetika in jaz, kot direktor, bomo v skladu s sklepi, ki predpostavljam, da jih boste sprejeli, pripravil poročila o prodaji in vsem skupaj, kar se je dogajalo z delnicami javnega podjetja Energetike v S.I.B. banki.

Čeprav bi neskončno rad, nočem, ker ne smem, diskutirat s političnim diskursom. Ampak, bom navedel samo nekaj dejstev.

Prvo bi vam rad povedal, da sem v Energetiko prišel 3. marca, v ponedeljek zjutraj. Na mizi me je čakal Sklep o imenovanju komisije za prodajo S.I.B. banke, ki jo je bilo treba tiste dni imenovati. V Energetiko sem prišel, ne po nalogu Nove Ljubljanske banke, ampak v tisti proceduri javnega razpisa, ki je neskončno dolgo trajala. Na skupščini banke je že bila sprejeta odločitev, da se banka ne dokapitalizira. Dan je bil rok od Banke Slovenije, da se banka brezpogojno proda do 9. maja. In A banka, bi vas spomnil, je dala garancijo za poslovanje in likvidnost banke samo do 9. maja. Ne tako, kot se danes razlaga, neskončno. In to so dejstva. Zakaj je do tega prišlo, je dolga zgodba. To bomo v poročilo probali s fakti, fakti razložiti.

Moram reči samo to, da obstaja Zakon o javnih financah, ki določa način prodaje državnega premoženja in takrat se je reklo, jaz se s tem strinjam, da so delnice, ki jih je imelo v lasti javno podjetje Energetika, neke vrste državno premoženje. In smo v bistvu po velikih debatah, ki so takrat vodene, šli po proceduri, ki jo predpisuje Zakon o javnih financah. Ki nalaga, da se imenuje komisija, ki mora biti strokovna, ki mora biti neodvisna. Ki nalaga, da se naredita skrbni finančni in pravni pregled. In tako naprej in tako nazaj. In vse to je bilo profesionalno narejeno. In še več. Na očitke, zakaj je nekdo zlorabil nekaj, neki dom, in prišel nekam povpraševati za nekaj, kar ne bi smel – moram reči, sem dva meseca v medijih poslušal zgodbo, kdo je kupil, kako je kupil, ali je prav, da je kupil in tako naprej. Kdo je kaj vedel in kdo kaj ni vedel. Na temo S.I.B. banke. In toliko sem star, da si nisem dovolil pasti, da bom kupoval ali pa prodajal delnice sam. Ne glede na to, da danes nekateri pravite, da je to bila stvar Energetike in da je to v okviru pooblastil direktorja javnega podjetja Energetike. Toliko za uvod.

Kot veste, prodaja je bila posledica odločitve lastnikov 79% delnic S.I.B. banke, da se banka ne dokapitalizira. In, da se pač gre v to, kar je sledilo. Pričakovalo se je verjetno več. Zgodilo se je to, da so tri banke odklonile datl zavezujočo ponudbo, Ker so ocenile, da se ne upajo vložiti svoj denar v nakup delnic banke. Dala je ponudbo samo Nova Ljubljanska banka. To so dejstva.

Mi se lahko pogovarjamo, ali je to bilo veliko denarja, ali je bilo malo denarja. Jaz se strinjam, da je varianta tri bila boljša, kot varianta dve. Ampak, danes ste tudi sami povedali,

da ni bilo nobenih predpostavk za varianto tri. V tem domu je bila tisti dan velika debata, koliko so vredni posli. Ali se banka kupuje zaradi poslov, ali zaradi tega, da nekdo ima banko. In tako naprej in tako nazaj. Operiralo se je z oceno Ernesta Younga, ki danes ni bila povedana, da so posli Mesta in Holdinga javnih podjetij, za čas deset let, vredni milijardo pa pol. Da nam Ljubljanska banka ponuja samo 370 al 470 milijonov. In tako naprej. To je zgodba. Ustvarjena je bila atmosfera, da tudi v nadaljnjih pogajanjih NLB ni hotela povišati ceno varianto ena in dva. V poročilu komisije na 4. strani jasno piše, da smo 28. in 29. imeli pogajanja z NLB. Eksistirala je na varianti tri. Komisija je ugotovila, da je to malo preveč za njo, ker je bilo – sredstva MOL-a, da ponovim še enkrat – vseh javnih podjetij in tako naprej in tako nazaj. In so modro porinili žogico men in so rekli, naj se naprej pogajam. Brez mandata. In smo se pogajali do 8. maja, do 23.30 ponoči. In enostavno, brez pooblastil, se ni dalo doseči nič. Potem pa sem, v skladu s 14. členom pogodbe, jaz dobil tukaj pooblastilo, da se pogajam naprej. Bila je varianta, da bomo, če prenesemo posle na NLB, dobili dodaten denar in je bila ena skala – približno takole – če se prenese več, kot 80% vseh poslov Mesta, itd., se dobi 80% terjatev D. pa E. Če se prenese med 50 in 80 odstotki, se dobi 40 odstotkov. Če se prenese pod 40 odstotki, se ne dobi nič.

To je bila ponudba, ki se je vlekla od februarja, do maja meseca. Na to varianto nismo dali soglasja, smo se pa pogajali. Vmes so me Mestni svet, Nadzorni svet Holdinga, Nadzorni svet Energetika, zadolžili, da moram proti vsem odgovornim vložiti odškodninske tožbe. In tisti trenutek, ko smo vložili odškodninsko tožbo proti S.I.B. banki, Vladi Klemenčič in Simonu Pretiču in ITE-oju, smo enostavno zaprli možnost, da se karkoli pogovarjamo s tedaj večinskim lastnikom S.I.B. banke. Kar je normalno. In enostavno imet ovce in novce v življenju žal ne gre.

Jaz ne želim, čeprav mi je žal, da me je v enem kontekstu imenovala gospa Potočnikova, z njo polemizirat. Ker mislim, da to se meni ne priliči. In, da sem zgolj koleteralna škoda, kot se temu po novem reče. Moram pa reči nekaj. Strokovno mnenje KPMG-ja nosi datum 19. februar. Praznikovo mnenje nosi datum 18. februar in oba je naročil direktor, dr. Marjan Rekar. Tisto je bila prva varianta. Kaj bi bilo, če bi bilo. Ta prava varianta, varianta dokapitalizacije z odkupom terjatev. Prva varianta, da se da garancija 2 milijardi Banki Slovenije in da se odkupi za milijardo 300 po ceni tipa E., s čemer bi se dobilo tiste potrebne 2 milijarde in ne bi bilo treba dati keš za dokapitalizacijo – to je prva varianta. In potem je bilo pet variant – odkup C., D., E. – B., C. E. in tako naprej. In predlagana je bila varianta štiri, da se odkupi C., pa D., pa E. portfelj za neki denar. In to je isto potem, v svoji transakciji naredila Ljubljanska banka. Poenostavljeno rečeno. Če imate nekaj v knjigah vredno 1000, je na drugi strani obveznosti 1000. In, če nimate kapitala in če vam nekdo reče, da rabite imeti na 10 milijard bilančne vsote milijardo kapitala, potem ta 1000 prodate Jazbinšku za 2000 in razlika je 1000 kapitala. In so vse ovce na broju.

To si lahko privošči banka, to si ne more privoščiti javno podjetje Energetika. Jaz si ne predstavljam situacije, dokapitalizacije, odkupa portfelja in potem ukvarjanja z izterjavo teh kreditov. Moram reč, jaz se to – čisto ne predstavljam. In ne predstavljam si prevzeti riziko za eventualne dodatne izgube.

Vse, kar se je dogajalo po prodaji NLB-ja in kar naj bi bilo v nekem poročilu, je pisalo v medijih. Mediji so povedali, da je nov nadzorni svet sprejel funkcijo sredi julija 2003, da je uprava banke oblikovala dodatne rezervacije dve milijarde in da je banka izkazala dodatno izgubo. To je bilo 18. julija 2003. Potem je bilo rečeno, da so na naslednji seji sprejeli program za učinkovitejše poslovanje S.I.B. banke, ki je predvideval pospešeno izterjavo, zmanjševanje števila zaposlenih in tako naprej. In potem so sprejeli – 27. novembra je bilo v časopisih, sklep na nadzornem svetu, da ni pogojev za sanacijo banke in da gre banka v

likvidacijo. Že maja meseca, 14. maja, je morala NLB dati bianko garancijo Banki Slovenije v višini 7 milijard, da bo zagotovila likvidnost S.I.B. banke, dokler se ne sanira. Mi nismo bili v stanju takrat dati nobene garancije. Dala jo je v našem imenu A banka, če se spomnite z veljavnostjo do 9. maja. Kako bi izglasovali mi na nekih organih garancijo, moram reči, da si jaz ne predstavljam. Možno, ampak, v tistih razmerah, dvomim. In potem pride do te famozne prodaje – Faktor leasingu, šele 1. decembra. To pomeni, ko je bil že sprejet sklep o likvidaciji banke. To pomeni, da je začel že en profesionalen proces, kako se banka zapira.

Moram vam pa še enkrat reči, če greš pa v likvidacijo, tisti, ki to sproži, mora dati, mora zagotoviti sredstva, da bodo izplačani vsi upniki te banke. Tudi to v enih opcijah mi nismo mogli zagotoviti.

In, ko se zdaj pravi, dobra banka - slaba banka, tudi NLB je šla v sanacijo in marsikatera druga banka. Dejstvo je, če pogledate poročilo Banke Slovenije za izredno sejo državnega zbora, notri so povzete vse tiste odredbe, ki jih mi takrat nismo mogli videti, kjer je jasno vidno, da je bilo 93. do leta 2002 – štirinajst pregledov. 2001 trije pregledi. In med novembrom in decembrom 2002 – ko smo mi bili lastniki banke, temeljit, celovit pregled, ki je pač pokazal, da je treba na 50% portfelja oblikovati toliko rezervacij. Upravi je bilo ...///nerazumljivo...///, da cel portfelj. Ven je padlo 3,5 milijarde izgube in zahteva po milijardi 995 milijonov dokapitalizacije. To je nadzorni svet ugotovil. To je ugotovila uprava banke. In predpostavljam, da so lastniki post festum ugotovili za kaj se gre. In padli so v šok. In v tem šoku so se iskale rešitve. In moram vam reči, če pogledate, kako so tekale obravnave, do seje mestnega sveta se je govorilo ali o prodaji NLB-ju, če se spomnite 1230 tolarjev plus D pa E, ali pa o pripojitvi A banki. Ko sta te dve opciji padli v vodo, se je potegnil joker, ker profesionalno nimaš kaj drugega za narediti, kot predlagati dokapitalizacijo. In to potem, ste na mestnem svetu rekli, dokapitalizacije – ne. V razpravah, kako je bilo glasovanje, ne vem, jaz se ne spomnim, ali ste bili zraven, kdo je bil notri, kdo je bil od zunaj. Ampak, dejstvo je, da je v razpravi je bilo to. In vsi sklepi, gospod Jazbinšek, v tistem času, so šli približno takole. Ta pa ta se je seznanil s predlogi gospoda Rekarja in ga zadolžuje, da v nadaljnjem delu poišče najboljšo rešitev za problem S.I.B. banke in varovanje premoženja Energetike. To so bili sklepi. In pač tako je bilo.

In potem, moram vam reči, če preberete tiste odredbe Banke Slovenije, specialno tik preden smo kupili prve delnice, septembra 2001, pa če se kdo malo na stroko razume, ker banka ne govori direktno, ampak malo zavito, da ne bi preplašila finančni trg i.t.d., samo preberite tisto poročilo Banke Slovenije, pa boste videli, kaj pomeni, da je treba pregledat vse kredite. Da moraš najeti za tak pregled tujo hišo, to je KPMG. In je bila dana prepoved dajanja kreditov vsem, ki redno ne vračajo kredite. To pomeni samo A. komitentom, ki jih praktično ni bilo, so lahko dajali kredite. To piše v teh papirjih. In zdaj diskutirat, da to je bila Doxa, ki jo je nekdo prodal za Darwin uro, je depasirano. To se pa upam reči.

In jaz ne vem. Mi bomo pripravili poročilo. V njem bomo navedli vsa dejstva. Dal bomo za prilogo vse te študije. In moram vam reči, da jaz danes lahko rečem, da cena absolutno je bila takrat deprimirajoča tudi za komisijo, ko je odprla ponudbo. Za vse druge. Kako bi se lahko takrat Energetika, sama, po vseh sklepih, odločala drugače. Moram reči, da jaz ne vem. Verjetno bi se odločala na nivoju managementa. Tako, kot se je odločala oktobra 2001. Čez nobene organe ne bi mogli takšne odločitve sprejeti. Mislim, spraviti, ker si tudi kdo ne bi upal predlagat. Ker poudarjam, še enkrat, za konec. Banka ni navadno podjetje. Obstaja regulator, ki se ga žal v tem biznisu mora brezpogojno upoštevati. Ne glede na to, kaj si o tem mislimo. Ker ne nazadnje, tudi uprava banke, tista nova in nadzorni svet sta na tisto odredbo z dne 14. januarja 2003, napisala tak šop pripomb, ki jih je banka z gnusom, mislim, centralna banka, z gnusom zavrnila. In ni pomagalo čisto nič. Kaj si mi mislimo o sebi, o strategijah, o strategijah in tako naprej.

Jaz sem po moje malo šel čez rob. Se opravičujem. Zakaj so roki taki bili postavljeni? 9. maj. Se da videti iz dokumentacije. Spomnil bi pa samo na koncu na oddajo Dosje, 15. maj, ko sem jaz nastopal, kot zadnji. Ko me je avtorica vprašala – gospod direk.....

.....konec 2. strani IV. kasete.....

...iz dvorane – nerazumljivo..... ja,

G. PROF. DR. DARKO ŠTRAJN

Hvala lepa. Jaz mislim, da bom zelo kratek. V glavnem, kot vidite, sem podpisal dva predloga skupaj s kolegi in kolegicami iz frakcije. LDS-a. Zato, ker mislim, da so v danem – v danem položaju predlagani sklepi pač tisti minimum racionalnosti, ki ga lahko ohranimo. V ostalem pa, najprej bi se rad sklical na, mislim, da sem v zvezi s S.I.B. banko mogoče enkrat ali dvakrat razpravljaj. No, na eno mojo razpravo je ohranil spomin gospod Jazbinšek. Ker je večkrat, ne? Ugotavljal, češ kaj sem si jaz dovolil mislit, ne? Tako, da ni treba, da bi jaz zdaj ponavljal. V glavnem je šlo za to, da sem si v tistem stampedu, ki je bil takrat sprožen. Pa ne bom zdaj se poglobljal v to, kdo ga je vse sprožil. V glavnem opozicija. Sem si pač dovolil podvomiti, da je tak – taka, tako intonirana razprava o tem problemu najbolj ustrezen način za reševanje tega problema.

Predvsem bi pa rekel to, da je – da so vse tiste izredne seje, ki smo jih meli in nadaljevanje, ki smo mu zdele priča, da je to predvsem pokazalo, dokazalo, prikazalo, kakor hočete, da je mestni svet, kot politično telo zelo neprimeren kraj, za obravnavo takele tematike. Gotovo v – do neke točke ja. Ampak, od neke točke naprej pa – pa takale, tak organizem, kot je mestni svet, ne more proizvest čisto nič družga, kot samo veliko rašamonskih zgodb. Ki so seveda, ne? Zanimive za medije. V tej fazi, v kakršni pa je razprava o S.I.B. banki zdaj, pa ne vidim čisto nobenega, nobenega rezona, da se ta razprava nadaljuje. Ne vidim tudi, da bi kdo iz tega, celo opozicija ne, lahko skovala kakšen posebno velik politični kapital. Ne vidim možnosti, da bi ti sklepi, ki jih mi tukaj lahko sprejmemo, prenesli kakršen kol rezultat, zaradi tega, ker so to – ker so problemi, ki so v zvezi, ki so povezani s tole S.I.B. banko, pravzaprav zunaj – zunaj te logike, ki – v katero smo mi tukaj ujeti.

Tako, da bom seveda razmislil kolk je sploh smiselno, da tud sam še – ko sem samostojni svetnik, kolk je smiselno, da v tem spektaklu sploh - sploh sodelujem. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Besedo za razpravo ima gospod Miha Jazbinšek. Izvolite.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja. Tako, kot je bila kupljena politično, ne? Tko je bla politična združena. Zrušena. S.I.B. banka. Zdaj, seveda, kaj je bil političen nakup? In, kdo je v tej začetni igri sodeloval, ne? To kaže na trenutni rezultat, ne? Nova Ljubljanska banka ima vse v rokah. In nekdo je politično mislil, da bo ves denar Holdinga mel v lokalni banki. In, da ne bo nič tega denarja prišlo v

centralno banko. Ne? Ki seveda je to rabla, če ne družga za to, da je gradila ta svoj, rekel bi – glavni finančni steber slovenski. Oziroma v Novo Ljubljansko banko. In jaz mislim, da je bla kupljena S.I.B. banka seveda z neskončno stopnjo arogance. Ampak, seveda znotraj LDS-a. To aroganco kaže stavek – javno podjetje ne kupuje bank. In, zdaj, seveda, bi radi tuki, nazaj ta – štartno napako. In ta kredo, ki se je tle predstavljal. Ki ga je Drašković perfektno povedal, da v javnem podjetju, tudi, če bi hoteli, ne znajo, ne odločat, ne delovat in tako dalje. In, ki ga je perfektno povedala Vika, ko je rekla – stroke se ni upoštevalo. Pri čemer je samo ena napaka. Tisti, ki kupuje banko, mora po zakonu imet stroko za nakup sam. In to je tista odločitev, ki jo je Gaspari naredil napačno, ko je rekel – javno podjetje Energetika bo sposoben obvladovalec banke. Tam je on kršil svoj osnovni zakon in je omogočil tej politični aroganci, da se je šla biznis, ki bi zdaj, na koncu, če bi te variante ble take in take – postali profesionalci izterjave. In sicer izterjave, tako, kot sem prej rekel. Pri prekmurških zdomcih. Ni zakonodaja za hec taka, da pove, kaj se sme in kaj se ne sme. In, seveda, ta način diskusije in rekel bi – rehabilitacije na nek način, seveda, ne? Je tisto, kar – to je tisto, kar se ne bi smelo zgodit, ne? Tle ne gre za to, ali je Rekar dober kšeftman, ali ni dober kšeftman. Rekar te stroke ni mel. Da bi prvič – znala kupit banko. On je takrat hodil na – na tiste, kaj že? Tiskovne konference. Je rekel – nakup, nismo bili sposoben. Nakup banke ni rizičen posel. Nakup vsakega podjetja je rizičen posel. Zdele je nakup Mercatorja rizičen posel. Saj mu delnice grejo dol. Vrednost delnice. Zdaj bomo pa javni denar dajali notr, vrednost bo šla pa dol. Ta čas bo pa denar blokiran. Ne bo ničemur služil. Kaj? Kaj imamo od tega, če damo dnar nekam, v en – v, v – v eno, v en vložek? In istočasno, seveda še enkrat ponavljam. Namenskost denarja in napačen namen je greh. V Sloveniji je to nezakonito. Če bi bilo to v integralnem proračunu, al pa tako, ali pa kakor koli iz proračuna, če bi mi banko kupovali, ne bi smeli kupovat banko, ne? Iz prvič - namenskih denarjev. V tem primeru gre pa sploh za denarje.... Iz vodarine, iz – iz – iz grobov občine. Iz toplote. Iz – ne vem – parkirščine in tako naprej. Ki so skup zgodlan v Holdingu. V Holdingu. In seveda tukaj je skup zgodlano v Holdingu – kar na enkrat je lahko v namen kupovanja finančnih inštitucij. S tem postaneš pa sam finančnik.

Jaz sem povedal, da je s tem banka, da je s tem Energetika začela dejavnost holdinga. Kakor ti poseduješ eno podjetje, ki ga je več, kot čez 50% v tvoji lasti, v tem trenutku moraš biti sposoben obvladovat dejavnost holdinga. Ne? In zdaj me tuki nekdo prepriča, da je treba sam stroko poslušat. Ma kaki stroko poslušat? Saj ne moreš oceniti, če v stroki dobiš – kaj je dobro, kaj ni. Ampak, vsak kupec banke je sam stroka po sebi. Seveda, v tej državi, ali pa v tem kontekstu, seveda, v javnem sektorju se nobenemu nič ne zgodi za napako.

Če pa gre za enega zasebnega kupca banke. Kaj bi vse naredili iz - iz – iz tega kupca njegovi lastniki? Ne? Že samo, če ne bi profit bil dovolj velik. Pri teh nakupih. Kaj pa šele v tem, ali bo banka preživela, al ne. Ne? In tu, seveda mi spet učimo krivo vero. Krivo vero.

Poglejte, zahtevo po radikalni dokapitalizaciji. Spet je bil prvi v družini LDS-a, ki je rekel – ne dokapitalizirat. To je bil gospod Lenič. Jaz sem prvič zvedel za problem dokapitalizacije tako, da sem časopis odprl. Not je pisalo – joj, joj, joj! Mi ne bomo dokapitaliziral. Če ne bo dokapitaliziral mestni svet. Svojega deleža. To se pravi, znotraj politične družine LDS. Se je povedal, da se ne bo dokapitaliziral S.I.B. banke. Jaz nimam nič proti temu, a veste? Če napadate Združena lista, pa gospo županjo. Nimam nič proti temu. Prou fajm. Ampak, to je – ujamite napačnega tatu. Ujamite napačnega tatu. To je bitka med državno politiko in mestno politiko. In znotraj tega se je zgodila v isti politični družini, ne? Neverjetna aroganca vseh vrst. Vseh vrst aroganca. In zdaj se hoče temu dat seveda kredibilnost, ne? Kredibilnost.

Na konc koncev, ne? Je blo rečen, da se šalim, ne? Ja, saj družga človek ne more, kot se šalit. Ne? Saj se družga ne more. Ni ključnega dokaza, da je bila prodaja napačna. Ni ključnega dokaza, pa se pogovarjamo o variantah prodaje. Da je tam greh, pa ne vem kuga in tako naprej. Dajte ta ključni dokaz. Povejte. Ne? To je perfektna banka bila takrat in je perfektna

banka danes, ne? To se bomo eventualno mal pogovarjal. Ampak, oprostite. Jaz sem tuki diskutiral v tem mestnem svetu. Ne? Zakaj ma Drašković tako veliko plačo? Zato, ker dela posle, ki niso njegovi. Njegovi posli so furat Energetiko. Ne pa kupovat, pa prodajat banke. Razumete? Istočasno je seveda rekel tud, ne? Da tud sam ne bi hotel prodat. Tle je moder, ne? On je moder v tolk, ne? Da, kot direktor reče – oprostite, nekaj, kar me je – presega, bom pa šel v mestni svet, ne? Vmes si je moral zmisлити, da je to neke vrste državna lastnina. Da zato mora – bit neki postopki. To ni res. To ni neke vrste državna lastnina. To je odtujena lastnina, v kateri, seveda – v kateri seveda si vsak, v času – za pokrivanje hodijo v ta mestni svet. Po določene odločitve, zaradi tega aparata, ki ga mate, glasovalnega, ne? Tista lastnina tam, ma pa vse mehanizme privatizacije notr. Zločeste privatizacije v svojih ustanovitvenih aktih. Ustanovljena je bila pa s čem? S čem? Prenos lastnine iz mesta na Holding se je zgodil z enim samim stavkom v notarskem zapisu, na skupščini – na Skupščini Holdinga. Ena oseba. Ne? Cerar. Ko je seveda razglasil sedem – sedem aktov javnih podjetij. On je rekel – ime ustanovitelja Mesto Ljubljana, se spremeni v Holding Ljubljana. Ni rekel – se spremeni v devet ali pa deset občin. Kot pravnih naslednikov. A razumete? A ta stavek sploh – sploh razumete ta stavek? Ne razumete tega stavka. In tudi, če bi kar kol veljal, ne? Enostavno, stokrat bo jasno, da – da nismo sposobni furat bank. Saj je Štrajn zdele diskutiral. Ne tuki. Ja, kje pa bo pol on kupoval pa prodajal banke? Štrajn. Če ne v mestnem svetu? Ja, kdo? Vprašajte enega direktorja, da bo to sam delal? Ja.

Zdaj, ne? Saj je jasno povedal. Sem si prej že zapisal za razpravo. Pa je on vmes uporabil besedo, ki se ji reče – jaz bom postal izterjevalec. V državnem zboru mate zdele vprašanje od gospoda Soka, ne? Na temo. Kakšni so to hudičevi posli. Pri čemer, seveda, pri čemer – oprostite – ne? Recimo gospod Kopač bi nekaj moral vedet. Ta problem tujih kreditov, tujih kreditov, mislim kreditov za zdomce, se ne da drugače rešit, kot s konverzijo kreditov. Ne vem, če se spomnite tegale Društva jeznih varčevalcev. Ne? Ko je v S.I.B. banki prišlo do takih kreditov, v S.I.B. banki prišlo do takih kreditov – da jih niso več mogli plačevat. Takrat je Janez Kopač ustvaril Društvo jeznih varčevalcev. In takrat je Miha Jazbinšek v Stanovanjskem skladu naredil konverzijo kreditov. Ne? Obrestno mero smo znižali na razumno mero. In vmes odkupili te krediti od – od SKB banke in jih skozi, tudi s špekulacijo na borzi – druga tema. In jo potem seveda spremenil v – v dostojne kredite. In isto bi moral bit s temi zdomci. Ne? Nemogoče je met kredite z visoko obrestno mero. Takoj vračat glavnico. Ta čas. Ne? Ko so se obrestne mere že izrazito zmanjšale. In ta čas, ko – ko, ko glavnico seveda ni bilo treba plačevat. In, ki jo – kjer je poroštvo s strani - s strani države. Na koncu bo seveda država odplačevala to glavnico v tej banki.

Zdaj, seveda bom tako rekel. Seveda gospod Jakič ropota, ne? Ropotal je pri napakah. Oziroma, pardon, pri napakah sploh niste besede črnil, ne? Kadar se je odločalo, ne? Levo, al pa desno. Ne? To se pravi, pri napakah, pri katerih je sodeloval, je ropotal in mislim, da je krasen dec, iz naslova fajterja. Ne? Zdaj pa ropota, ne? Tud, ko hoče sam popravljat svoje napake. Ne? To, seveda, to seveda ni prav.

In drugič, ni prav, da naj bo izplen tega – to, al kera varianta je bila ta prava. Ali katera varianta ni bila ta prava. Ker gre za – gre za seveda resnejše stvari. Predvsem je pa ta razprava nevarna. Jaz bom pa zdele povedal. Jaz bom povedal. Za mene so – za mene je SDS zgubil vsako kredibilnost s tem, s tem, ko v nadzorni odbor Te-To-la, nista prišla Tekavčičeva pa Pejovnik. Naslednjo kredibilnost, ki jo je zgubil SDS je to, kar se je zdele zgodil v Geoplinu, ne? Pomeni, da je izrinjena iz nadzornega sveta tudi – ves LDS. In tisto, kar vam hočem povedat in kar tudi vaša skupina, seveda diskutira v obratno smer. Da se v javnem sektorju da kšeftart in da se da kšeftart v smer - v smer, v smer, ja – temu je – ideja je bila dobra, je rekel tlele – in vse ostalo je zdaj opravičilo stvari. Ker, kdor koli zdaj govori. Tisto, jaz sem – in ta razprava pelje v to, da tisto, kar se bo zgodilo v Te-To-lu, da se bo naš denar iz – iz Geoplina selil v Te-To-l, v namen, ki ni v namenu tega denarja notr. V namenu tega denarja je toplota.

Ne? In tako dalje. Ni pa namen tega denarja kakršno kol ukvarjanje z elektriko. Kajti, gospod Sušnik je v Nadzornem svetu Te-To-la. Ta prvo, kar ga bom pozval je to, da bo povedal, zakaj je s črno gradnjo direktor Te-To-la, za 35% povečal generator in transformator? Mi mammo Te-To-l, ki je zbalansiran iz naslova elektrike in toplote. To je kogeneracija. Zato je pocen. Zato, da vsaka kila premoga – ogromen izplen. V trenutku, ko se začneja investirat. In to je stvarni problem v elektriko, je treba to ločit, kot posel. Zato, ker je ustvarjanje elektrike komercialen posel, pod drugimi pogoji. In, če mi zdaj, seveda, un je šel za 35% - v javni razgrnitvi ma spet novo investicijo. Ampak, to je to, da država tuki ropa lokacijo za elektriko. Električna, ki ni v kogeneraciji, pa ni racionalna. Tako, kot tista v kogeneraciji. Kar pomeni, da bo to neracionalno začel vlačiti na – na – na toploto. Na račun, seveda meščanov, ne? Če gre kar kol naprej v Te-To-lu, mora bit proizvodnja elektrike posebej, toplota pa posebej. Ni v nobenem interesu, da ,mi nova sredstva blokiramo. Nova sredstva blokiramo, ne da bi bil izplen. Že, če dajemo sredstva v komercialno pridobivanje elektrike, moramo – moramo vedet, ali nam bo kaj? 15%? Prinesel na let, al kolk? Da bomo sploh mel kakršen koli smisel. Čeprav to pomeni, seveda, da bomo nazaj dobil šele v kolikih? Šestih, sedmih, osmih letih. A ta čas pa, seveda, ne rabimo denarja za druge investicije, ali kako. Da bomo v komercialni sektor notr – notr investirat. In tisto, seveda, tisto, kar bo skoz razpravo o pravici na mačizem – finančen – ki seveda ni izvedljiv v javnem sektorju. Dajte si to stokrat zabit, ne? V glavo. Pomeni to seveda, da mi gremo stran iz razprav, ki so stvarne. Ker gospod Drašković, kakor je briljiral tukaj prej – in, ki je povedal, da se v javnem sektorju ne da delat, ne? Tiste reči, ki so od njega, naj bi bile zahtevane in tako naprej. Tudi ne znajo. Da si jih tud ne upajo. ... Seveda se jim je Janez smejal, ta je dobra... No. Ampak, govori pa o vlaganjih v Te-Tol, ne? In to Te-To-l, ki ta trenutek sanira črno gradnjo, ne? 35% je dvignil kapaciteto elektrike, razumete? In ostal živ. Me zanima, kaj bo gospod Sušnik na to temo naredil, kot nadzorni svet. Saj to je zloraba naših sredstev. Kaj pa če dovoljenja ne dobi? Gradbenega. Te-To-l? Kaj pa pol? Kaj pa, če ne dobi ekološke – ekološke študije, taka, kot je treba? Kaj pa pol?

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod Jazbinšek, jaz vas ne bi rada omejevala...

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja. Saj, saj... o.k. No, govorijo o investiciji v Te-To-l in ostane živ. In jaz bi hotel, da vam v zadevi S.I.B. banke ostane živ. V zadevi Te-To-la. Pa da ne ostane živ. A razumete? Ampak, do te razprave ne bomo prišli. In spet bo, seveda, pol, ko bo napaka storjena, bo spet briljiral gospod Jakič, ne? Ki bo ropotal, ne? O tem, da on pri tej napaki bil, ali ni bil, al pitaj boga. Kuga, s svojimi faznimi zamiki v znanjih, ki so itak vsa priučena. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. S – gospod Jarc.

G. MIHAEL JARC

Proceduralni predlog, gospa županja. Ura je pozna...

GA. DANICA SIMŠIČ

Izvolite, proceduralni predlog, gospod Jarc.

G. MIHAEL JARC

Ja. Čez dobre pol ure, se bo začelo že drugo polletje. Dneva je konec. Ura je pol polnoči. Predlagatelj, kot eden izmed predlagateljev in v posvetu z nekaterimi predlagatelji, sem se odločil, da predlagamo prekinitev seje. Namreč, iz razprav, ki so bile danes povedane, predvsem od gospe Potočnikove, glede prodaje S.I.B. banke naprej. So bili podani nekateri novi dokumenti. Novinarji so dobili njeno razpravo. Tako, da pričakujemo, da se bo oglasila tudi tista stran, ki je pri nakupu sodelovala. Oziroma, ki je injicirala nakup S.I.B. banke. Zato prosim, da sejo – torej, da glasujemo za prekinitev seje. Da se bi še, bi rekel – tekom časa, ko bomo nadaljevali to razpravo. In, ko bodo prišli določeni martinčki na plan – da bi lažje zaključili to sejo. Hvala.

GA. DANMICA SIMŠIČ

Hvala. Slišali smo **proceduralni predlog gospoda Jarca, da sejo prekinemo.**

Tak proceduralni predlog bom dala na glasovanje.

Najprej ugotavljamo navzočnost.

Ugotavljanje navzočnosti zaključujem.

23 svetnic in svetnikov je prijavilo svojo navzočnost.

Glasujemo.

Kdo je za tak predlog sklepa in kdo mu nasprotuje?

Glasovanje zaključujem.

7 ZA. 15 PROTI.

Ugotavljam, da PROCEDURALNI PREDLOG NI SPREJET.

Lista prijavljenih je izčrpana. Sprašujem, ali želi še kdo razpravljati? Ugotavljam, da ne. Razpravo zaključujem.

In prehajamo k odločanju.

Najprej glasujemo o

AMANDMAJU SKUPINE SVETNIC IN SVETNIKOV MESTNEGA SVETA MESTNEN OBČINE LJUBLJANA, K 1., 2. IN 3. PREDLOGU SKLEPA PREDLAGATELJEV, ta pa se glasi. Amandma namreč:

Besedilo 1., 2. in 3. sklepa se nadomesti z besedilom sklepa, ki se glasi:

Mestni svet pričakuje od županje Mestne občine Ljubljana, ... gospod Kovačič, nimate besede... sem vprašala, če želi še kdo razpravljati in niste želeli razpravljati. Zdaj berem predlog sklepa. In prosim, da ne motite seje.

Mestni svet pričakuje od županje Mestne občine Ljubljana, da v roku enega meseca od javnega podjetja Energetika pridobi Poročilo o spomladi 2003 izvršeni prodaji lastniškega deleža v Slovenski investicijski banki, d.d. Novi Ljubljanski banki in ga posreduje mestnemu svetu. V poročilu naj bodo posebej prikazani tudi vsi posli, ki jih je Nova Ljubljanska banka, po nakupu lastniškega deleža v S.I.B. banki prevzela od javnega podjetja Energetika, Holdinga Ljubljana in njegovih odvisnih podjetij.

Ugotavljamo navzočnost.

Ugotavljanje navzočnosti zaključujem.

21 svetnic in svetnikov je prijavilo navzočnost.

Ponovno ugotavljamo navzočnost v dvorani.

V dvorani je zanesljivo 30 svetnic in svetnikov.

Ugotavljanje navzočnosti zaključujem.

20 svetnic in svetnikov je prijavilo navzočnost.

Sejo

... iz dvorane – nerazumljivo... Dobro, sejo prekinjam za deset minut.

.....prekinitev seje

Spoštovane svetnice, spoštovani svetniki. ... Deset minutna se je iztekla. ... Prosim, če pridete v dvorano. Da bomo ugotovili, ali lahko nadaljujemo delo.

Ugotavljamo navzočnost.

Ugotavljanje navzočnosti poteka in ga zaključujem.

21 navzočih svetnic in svetnikov.

Spoštovane gospe, spoštovani gospodje. Hvala za sodelovanje do tega trenutka. O nadaljevanju seje boste obveščeni.

Zapisala:

Elizabeta Vadnal Gorjup

Ljubljana, 03.07.2005

